Sonsuz Yaşamın Temelleri

Bildiğimiz Şeyler • Yaptığımız Şeyler Tanrı'nın Yaptığı Şeyler

Yazar: Thomas G. Edel

. . . su kıyılarına dikilmiş bir ağaç gibi . . .

Mezmur 1

Sonsuz Yaşamın Temelleri

Bildiğimiz Şeyler, Yaptığımız Şeyler, Tanrı'nın Yaptığı Şeyler

Yazar: Thomas G. Edel

Telif hakkı © 2012, 2021, 2026 Thomas G. Edel

İkinci Baskı, Yapay Zekâ Çevirisi Sürümü, Kasım 2026

Ticari olmayan amaçlarla **bu kitap serbestçe basılabilir, kopyalanabilir ve dağıtılabilir**. Yazarın onayı olmadan kitabın kopyaları kâr amacıyla satılamaz. Lütfen mümkün olduğunda bu telif hakkı bildirimini ekleyin.

Diğer çeviriler ve e-kitap biçimleri şu adreste bulunabilir:
ShalomKoinonia.org

Lütfen yorumlarınızı, düzeltmelerinizi ve revizyon önerilerinizi şu adrese gönderin:
Thomas@ShalomKoinonia.org

Aksi belirtilmedikçe, tüm Kutsal Kitap alıntıları kamu malı olan Dünya İngilizce Kutsal Kitabı'ndan (WEB, 28 Ocak 2026 tarihli güncellenmiş sürüm) alınmıştır. Yapay zekâ (AI) ile çeviriyi kolaylaştırmak için bazı ayetlerde küçük değişiklikler yapılmıştır.

"YLT" olarak işaretlenen Kutsal Kitap alıntıları, kamu malı olan Young'ın Sözcüğü Sözcüğüne Çevirisi'nden alınmıştır.

İngilizce dışındaki dillerde yer alan Kutsal Kitap alıntıları, İngilizce Kutsal Kitap metinlerinin yapay zekâ (AI) kullanılarak yapılmış çevirileridir. Lütfen bu kitaptaki Kutsal Kitap metinlerinin yapay zekâ çevirilerini, kendi dilinizdeki güvenilir bir Kutsal Kitap çevirisiyle karşılaştırın.

Bu kitabın İngilizceden diğer dillere çevirileri çoğunlukla yapay zekâ (AI) tarafından yapılmıştır ve yazarın amaçlamadığı hatalar ve tutarsızlıklar içerebilir. Lütfen .epub dosyasında düzeltmeler yapmaktan ve dağıtım için değerlendirilebilmesi amacıyla düzeltilmiş metni yazara göndermekten çekinmeyin (ücretsiz "Sigil" yazılımı, .epub dosyasını düzenlemek için yararlı bir araç olabilir).

İçindekiler

Önsöz

Giriş

Bu Kitabı Kullanma Yolları

KISIM 1: Bildiğimiz Şeyler

1. Başlangıçta Tanrı
2. Başlangıçta Söz Vardı
3. Günah Dünyaya Girdi
4. Mesih Günahlarımız İçin Öldü
5. O Dirildi
6. Çünkü Tanrı Dünyayı Öyle Sevdi ki
7. RAB İyidir
8. RAB Doğru ve Adildir
9. RAB Büyüktür
10. RAB Benim Çobanımdır
11. İsa
12. Düşmanın İblis
13. Ölülerin Dirilişi
14. Yargı Günü
15. Gökteki Ödülünüz

KISIM 2: Yaptığımız Şeyler

16. Kurtulmak İçin Ne Yapmalıyım?
17. Vaftiz Olun
18. “Bunu Beni Anmak İçin Yapın”
19. Tanrın Rab’bi Sev
20. Komşunu Kendin Gibi Sev
21. Vermek
22. Rab’bin Sizi Bağışladığı Gibi Bağışlayın
23. Tapının, Sevinin ve Şükredin!
24. Dua
25. Kutsal Yazıları İnceleyin
26. Birlikte Toplanmak
27. İtaat

KISIM 3: Tanrı'nın Yaptığı Şeyler

28. Lütuf
29. Günahların Bağışlanması
30. Günahtan Özgür Kılınmak
31. Tanrı'dan Doğmak
32. Kutsal Ruh Armağanı
33. Bir Beden
34. Her Ruhsal Bereket

KISIM 4: Tanrı'nın ve Bizim Yaptığımız Şeyler

35. İman
36. Umut
37. Sevgi
38. Ruh'a Göre Yaşayın
39. Ruh'un Meyvesi
40. Farklı Armağanlar
41. Üzerine El Koyma

KISIM 5: Yapmamamız Gereken Şeyler

42. Eylemlerle Değil; Yasayla Değil
43. Yeryüzündeki Hazineler
44. Cinsel Ahlaksızlık
45. Gurur
46. Öç Alma
47. Hararetli Tartışma
48. Günah İşlemeyi Sürdürmek

KISIM 6: Tanrı'nın Yapmadığı Şeyler

49. Kötülük Yapmak, Adaleti Çarpıtmak

KISIM 7: Tüm Bunları Birleştirirken

50. Kurtuluş
51. Mesih'te
52. "Bana Gelin"
53. Sağlam Durun

Sonuç

Önsöz

"Ey bütün emek verenler ve ağır yük altında olanlar, bana gelin, ben size huzur vereceğim. Boyunduruğumu üzerinize alın ve benden öğrenin, çünkü ben yumuşak huylu ve alçakgönüllüyüm; ve canlarınız huzur bulacak. Çünkü boyunduruğum kolay taşınır, yüküm hafiftir."
(Matta 11:28-30)

"Susayan varsa bana gelsin ve içsin! Bana iman edenin içinden, Kutsal Yazı'nın dediği gibi, diri su ırmakları akacak."
(Yuhanna 7:37-38)

İsa her birimizi kendisine gelmeye davet ediyor. Bu, kurtuluşa bir davettir: ***"Bana gelin."*** Kurtuluş öncelikle bildiklerimizle ya da yaptıklarımızla ilgili değildir; kurtuluş doğru bir ilişki içinde olmakla ilgilidir:

> ***"Sonsuz yaşam, seni, tek gerçek Tanrı'yı ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımalarıdır."*** *(Yuhanna 17:3)*

Sonsuz yaşam Tanrı'yı tanımayı içerir; Tanrı'yla doğru bir ilişki içinde olmayı içerir. Tanrı'yı daha iyi tanımak için O'nunla ilişkimizi güçlendiren şeyleri öğrenmeli ve yapmalıyız. Tanrı'yla ilişkimize zarar veren şeylerden kaçınmalıyız. İşte bu yüzden *"Bildiğimiz Şeyler"*, *"Yaptığımız Şeyler"* ve *"Yapmamamız Gereken Şeyler"* hakkında yazıyoruz. Amaç, Tanrı'yı daha iyi tanımak; Tanrı'yla ilişkimizi derinleştirmek; Tanrı'ya olan sevgimizi derinleştirmektir.

İsa'ya geldiniz mi? Geldiyseniz, bu kitap Tanrı'yla ilişkinizi derinleştirmenize yardımcı olsun.

İsa'ya henüz gelmediniz mi? Bu kitap Tanrı'yla ilişkinizi başlatmanıza yardımcı olsun.

> ***Ruh ve gelin, "Gel!" diyor. İşiten de, "Gel!" desin. Susayan gelsin. Dileyen, yaşam suyunu karşılıksız alsın.*** *(Vahiy 22:17)*

****

Giriş

Ruhsal konularda kafa karışıklığı yaygındır. Ruhsal kafa karışıklığı, hayatların altüst olmasına yol açar. Bu kitap, açıklığın kafa karışıklığını gidermesi ve parçalanmış yaşamların bütünlüğe kavuşması için önemli ruhsal gerçeği açıklığa kavuşturmayı amaçlıyor.

Bu kitabın amacı yeni bir anlayış sunmak **değil**, eskiden beri bilinen gerçeği kolayca anlaşılabilecek açık ve sade bir biçimde sunmaktır.

Bu kitap birçok önemli konuyu ele alıyor. Başka yazarlar, burada yalnızca birkaç sayfada ele alınan konular üzerine başlı başına kitaplar yazmıştır. Hiçbir konunun tüm ayrıntılarıyla ele alınmasını beklemeyin; ancak birkaç sayfada pek çok şeyin ele alınmasını bekleyin.

İçeriği şu özellikleri taşıyan konularla sınırlamaya çalıştım:

- Kutsal Yazılar tarafından çok güçlü ve açık biçimde desteklenen ve
- tüm kültürlerdeki tüm insanlar için geçerli olan.

Bu sayfalardaki sözler, Tanrı'nın size olan sevgisini bilmenize, Tanrı'yı daha iyi anlamanıza ve O'nu derinden sevmenize yardımcı olsun.

Sizi aşağıdaki duayı kendi duanız olarak benimsemeye teşvik ediyorum:

> *Ey Tanrı, bana olan sevgini bilmeme yardım et. Senin yollarını öğrenmeme ve bu yollarda yürümeme yardım et. Kendimi senin beni gördüğün gibi görebilmem ve içinde bulunduğum koşulları senin anladığın gibi anlayabilmem için ruhsal gözlerimi aç. Beni Ruhunla doldur ki beni nereye yönlendirirsen yönlendir seni izleyebileyim.*

Bunu içtenlikle söyledin mi? Yoksa bu dua sadece boş sözlerden mi ibaretti? Bu duayı içtenlikle edebilmen için ne gerekir?

Bu duayı gerçekten içtenlikle etmeyi düşün.

****

Bu Kitabı Kullanma Yolları

Bu kitapta konuların sunuluş sırası önemlidir, bu yüzden **bu kitabı baştan sona okuman iyi olur.**

Ancak kitabın tamamını okuyacak zamanın yoksa **İçindekiler bölümünden ilgini çeken bir konu seçip oradan başlamayı** tercih edebilirsin. Sana uygun olanı yap!

Her bölüm oldukça kısadır, bu nedenle bu kitap, bundan yarar görecek kişiler için kolaylıkla **günlük dua ve derin düşünme kitabı** olarak kullanılabilir.

Bu kitap ayrıca **küçük grup sohbetlerini veya çalışmalarını kolaylaştırmak için kullanılabilir.** Grubun ilgisini çeken konuları seçerek yararlı olacağını düşündüğünüz sayıda toplantı yapın. Bir bölümü sırayla okuyup atıfta bulunulan ayetleri ve varsa bölümdeki soruları birlikte ele almak iyi bir yöntem olabilir. Tartışma, sürekli gündemde tutulan basit bir soru etrafında şekillenebilir: **"Peki ya siz? Bu sizi nasıl etkilemeli?"** Bölümler, her grup üyesinin bir kopyası olabilmesi için her seferinde bir bölümün basılmasını veya çoğaltılmasını kolaylaştıracak şekilde düzenlenmiştir. Bu kitabın başındaki telif hakkı bildirimine göre, **bu kitap serbestçe çoğaltılabilir ve dağıtılabilir.**

Bölümleri kısa tutmak amacıyla pek çok konuya değinilmemiştir. Daha derine inmek isteyenler için her bölümün sonunda öneriler yer alır: **"Daha Derin Düşünmek İçin."** Bunlar genellikle Kutsal Yazılara yapılan göndermelerden, bazen de birkaç sorudan oluşur. Zamanınız varsa, **daha derin gerçekleri keşfetmek için Kutsal Yazıları incelemek büyük olasılıkla size yarar sağlayacaktır** (ayrıca bu kitapta yazılanları doğrulamak veya çürütmek için). Bazen başka bir kitaba gönderme yapılır. Okuduğum en iyi kitaplardan bazıları pek tanınmış değildir; belki önerilerim size yarar sağlar.

Kutsal Yazılar dışındaki tüm kitapların kusurlu olduğunu unutmayın; çünkü onları kusurlu insanlar yazmıştır. Bu sayfaları okurken Tanrı'dan gerçeği yanılgıdan ayırt edebilme yetisi isteyin.

****

KISIM 1
Bildiğimiz Şeyler

Yeni Antlaşma'daki mektupların çoğunda vurgu önce **BİLMEMİZ** gereken şeyler üzerindedir. Sonra vurgu **YAPMAMIZ** gereken şeylere yönelir. **Doğru düşünme** genellikle **doğru davranışlardan** önce gelir. Önce Tanrı'yı hoşnut edecek şekilde **düşünmeyi** öğrenmezsek, Tanrı'yı hoşnut edecek şekilde **yaşayamayız.**

Bu nedenle, bu kitabın 1. kısmında vurgu **BİLMEMİZ** gereken şeyler üzerindedir. 2. kısım ise **YAPMAMIZ** gereken şeylere odaklanacaktır.

****

Bölüm 1

Başlangıçta, Tanrı

Başlangıçta Tanrı gökleri ve yeri yarattı.
(Yaratılış 1:1)

RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, çünkü O'nun sadık sevgisi sonsuza dek sürer.
(Mezmur 107:1)

Gökleri, yeri ve içlerindeki her şeyi yaratan bir Tanrı, tek bir Tanrı vardır. Siz de onun yarattıklarının bir parçasısınız. Bunu zaten biliyor olabilirsiniz, ama yeniden gözden geçirmeye değer; çünkü Tanrı'nın varlığını inkâr eden ya da ***gökleri ve yeri yaratan*** ve ***sadık sevgisi sonsuza dek süren*** Tanrı'dan çok farklı bir tanrıya inanan pek çok kişi vardır.

Kutsal Yazılar, Tanrı'nın varlığını savunmaya fazla zaman ayırmaz. İsa'nın izleyicileri genellikle Tanrı'nın kendisini Kutsal Yazılar'da ve yaratılışta açıkladığını bilirler; görünüşe göre Tanrı, kendi varlığını kanıtlamaya zaman ayırması gerektiğini düşünmez. Bunun yerine Kutsal Yazılar şöyle der:

> ***Akılsız, yüreğinde "Tanrı yoktur." demiştir.*** *(Mezmur 14:1, Mezmur 53:1)*
>
> ***...Tanrı hakkında bilinebilecek olan, onların içinde açığa çıkarılmıştır, çünkü Tanrı bunu onlara açıklamıştır. Çünkü dünyanın yaratılışından beri O'nun görünmeyen nitelikleri, yani sonsuz gücü ve tanrısal doğası, yaratılmış şeyler aracılığıyla anlaşılmakta ve açıkça görülmektedir; böylece hiçbir mazeretleri olmasın.*** *(Romalılar 1:19-20)*
>
> ***Başlangıçta Tanrı gökleri ve yeri yarattı.*** *(Yaratılış 1:1)*

Tanrı'nın varlığı konusunda zorlanıyorsanız, bunun nedenleri kısmen şunlar olabilir:

- Gerçek inanca karşı çıkan medya mesajlarına her gün yoğun biçimde maruz kalmak.
- Tanrı'yı izlediğini söyleyen birçok kişinin ikiyüzlülüğü.

- Tanrı'ya inanmamanız yönündeki akran baskısı.
- Dünyadaki ve hayatınızdaki tüm kötülükler için Tanrı'yı suçlamak gibi, Tanrı hakkındaki yanlış inançlarınız.
- Daha önce "kilise" ile yaşadığınız olumsuz deneyimler.

Yukarıdaki maddelerin her biri sizi ne kadar etkiliyor?

Elinden geldiğince medya bombardımanını azalt; ikiyüzlülerin seni hakikatten uzak tutmasına izin verme; akranlarının peşinden cehenneme gitme; Tanrı hakkındaki bazı inançlarının yanlış olabileceğini kabul et; **başkalarının başarısızlıklarının seni sonsuz yaşamdan alıkoymasına izin verme!**

Tanrı'yı gerçekten tanımak için onu **bütün yüreğinle** araman önemlidir. Çünkü Tanrı şöyle demiştir:

> ***"Beni arayacaksınız ve bütün yüreğinizle aradığınızda beni bulacaksınız."*** *(Yeremya 29:13)*

Birçok insan Tanrı'yı arayışında tam da bu noktada başarısız olur. Aslında Tanrı'yı tanımaya ve onun izinden gitmeye çalışmazlar. Aksine, gerçekten istedikleri, Noel Baba ya da cin gibi, karşılığında hiçbir şey beklemeden onlara istediklerini verecek doğaüstü bir varlıktır.

Peki ya siz? Gerçekten Tanrı'yı tanımak ve O'nu izlemek mi istiyorsunuz, yoksa yalnızca sorunlarınızı ortadan kaldıracak bir cin mi arıyorsunuz?

Daha Derin Düşünmek İçin

Elçilerin İşleri 17:24-28: Pavlus'un Atina'da Yaratıcı hakkında konuşması.

İbraniler 11:3: Evrenin Tanrı'nın sözüyle oluşması.

Yaratılış 1:1 ile 2:3 arası: Yaratılışın yedi günü.

1. Korintliler 8:4-6: Tek Tanrı hakkında açıklama.

Yuhanna 8:31-32: Gerçeği bilmek sizi özgür kılacak.

Kitap Kaynağı: Thomas Edel'in "Sonsuz Yaşamın Temellerinin Altında" adlı kitabı. Ücretsiz e-kitaba ShalomKoinonia.org adresinden ulaşabilirsiniz.

****

Bölüm 2

Başlangıçta Söz Vardı

Başlangıçta Söz vardı, Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. O, başlangıçta Tanrı'yla birlikteydi. Her şey onun aracılığıyla yaratıldı. Yaratılmış olan hiçbir şey onsuz yaratılmadı. Yaşam ondaydı ve yaşam insanların ışığıydı. … Söz insan oldu ve aramızda yaşadı.
(Yuhanna 1:1-4, 1:14)

Onlara, "Peki, siz benim kim olduğumu söylüyorsunuz?" dedi. Simun Petrus, "Sen Mesih'sin, yaşayan Tanrı'nın Oğlu'sun" diye yanıtladı.
(Matta 16:15-16)

_____

Peki ya siz? İsa'nın kim olduğunu söylüyorsunuz?

Bu bölümü yazarken, Kutsal Yazılar'ı doğru biçimde açıklığa kavuşturacak kendi sözlerimi bulmakta zorlandım. Bu nedenle, İsa'nın kim olduğu konusunda bazı önemli ayetler şunlardır:

> ***Başkâhin ona yeniden, "Sen Mesih misin, Yüceler Yücesi'nin Oğlu musun?" diye sordu.***
>
> ***İsa şöyle dedi: "Benim. İnsanoğlu'nun Güç'ün sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz."*** *(Markos 14:61-62; ayrıca bkz. Daniel 7:13-14)*
>
> ***"Öyleyse bütün İsrail halkı kesin olarak bilsin ki Tanrı, çarmıha gerdiğiniz bu İsa'yı hem Rab hem de Mesih yapmıştır."*** *(Elçilerin İşleri 2:36)*
>
> ***O, görünmez Tanrı'nın görüntüsü, bütün yaratılışın ilk doğanıdır. Çünkü göklerde ve yeryüzünde bulunan, görünen ve görünmeyen her şey, tahtlar, egemenlikler, yönetimler ya da güçler olsun, onun aracılığıyla yaratıldı. Her şey onun aracılığıyla ve onun için yaratılmıştır. O her şeyden önce vardır ve her şey onda bir arada durur. O, bedenin, yani kilisenin başıdır; başlangıçtır, ölüler arasından ilk***

doğandır; öyle ki her şeyde ilk yeri o alsın. *(Koloseliler 1:15-18)*

Mesih İsa'da olan düşünce sizde de olsun; o, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'yla eşitliği sımsıkı tutunulacak bir şey olarak görmedi, ama kendini boşaltarak kul özünü aldı ve insanlara benzer oldu. İnsan biçiminde bulunarak kendini alçalttı ve ölüme, evet, çarmıh ölümüne kadar itaat etti. Bu nedenle Tanrı da onu çok yüceltti ve ona her adın üstünde olan adı verdi; öyle ki İsa'nın adı anıldığında göktekilerin, yerdekilerin ve yer altındakilerin her dizi çöksün ve her dil, Baba Tanrı'nın yüceliği için İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça söylesin. *(Filipililer 2:5-11)*

"İsa Mesih aracılığıyla barış müjdesini duyurarak İsrailoğullarına gönderdiği söz—o herkesin Rabbidir—..." *(Elçilerin İşleri 10:36)*

İsa onlara gelip şöyle dedi, "Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi." *(Matta 28:18)*

İsa, öğrencilerinin önünde bu kitapta yazılmamış daha birçok belirti gerçekleştirdi; ama bunlar, İsa'nın Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna inanasınız ve iman ederek onun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır. *(Yuhanna 20:30-31)*

Bu ayetler İsa'nın ***Mesih, Tanrı'nın Oğlu, herkesin Rabbi*** olduğunu gösterir. Yeryüzündeki yaşamından önce ***Tanrı özüne sahipti*** ve ***her şey onun aracılığıyla yaratıldı***!

Daha Derin Düşünmek İçin

"Mesih", "Rab" ve "Tanrı'nın Oğlu" terimleri ne anlama gelir?

İsa birçok mesihten biri midir, yoksa tek gerçek Mesih midir?

Luka 1:31-35: Melek Cebrail'in Meryem'e sözleri.

Yuhanna 8:21-59: Neden anlamıyorsunuz?

1. Korintliler 8:4-6: Tek Tanrı hakkında açıklama.

İbraniler 1:1-14: Tanrı bize Oğlu aracılığıyla konuştu.

Kitap Kaynağı: Lee Strobel tarafından yazılan "Mesih Davası".

****

Bölüm 3

Günah Dünyaya Girdi

RAB Tanrı adama şöyle buyurdu: "Bahçedeki her ağacın meyvesinden dilediğin gibi yiyebilirsin; ama iyiyi ve kötüyü bilme ağacının meyvesinden yemeyeceksin; çünkü ondan yediğin gün kesinlikle öleceksin."
(Yaratılış 2:16-17)

Bu nedenle, günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdiği gibi, ölüm de bütün insanlara yayıldı, çünkü hepsi günah işledi.
(Romalılar 5:12)

Dünyada neden bu kadar çok kötülük var? Bu sorunun yanıtı Yaratılış kitabının 3. bölümünde bulunur; burada Adem ile Havva Tanrı'ya itaatsizlik ederek dünyaya günahı ve ölümü getirdiler. Adem ile Havva'nın soyundan gelen herkes bundan etkilenir. Kutsal Yazılar'ın dediği gibi:

> ***Günahımız olmadığını söylersek kendimizi aldatırız ve gerçek içimizde değildir.*** *(1. Yuhanna 1:8)*
>
> ***Günah işlemediğimizi söylersek, onu yalancı durumuna düşürmüş oluruz ve onun sözü içimizde değildir.*** *(1. Yuhanna 1:10)*
>
> ***Herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı.*** *(Romalılar 3:23)*

Genel olarak "günah", Tanrı'nın ahlak yasasını ihlal eden her türlü düşünce veya eylem olarak tanımlanabilir. (Neyin doğru ya da yanlış olduğuna karar veren nihai yargıç Tanrı'dır; bu zaten açık olmalıdır.)

Günahın başlıca sonucu ölümdür:

> ***Çünkü günahın ücreti ölümdür…*** *(Romalılar 6:23)*
>
> ***Bu nedenle, günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdiği gibi, herkes günah işlediği için ölüm de bütün insanlara yayıldı.*** *(Romalılar 5:12)*

Burada sözü edilen "ölüm"ün hem fiziksel hem de ruhsal bir boyutu olduğunu anlıyorum. Günah yüzünden fiziksel olarak doğal bir

ölümle ölürüz ve Mesih aracılığıyla yeni yaşamı almadan önce hepimiz ruhsal olarak ölüyüz. Bu ruhsal ölümden Kutsal Yazılar'ın başka yerlerinde de söz edilir, örneğin:

> ***Bir zamanlar bu dünyanın gidişatına göre yaşarken işlediğiniz suçlar ve günahlar içinde ölüydünüz; o durumdayken yaşama kavuşturuldunuz.*** *(Efesliler 2:1-2)*
>
> ***Suçlarınız ve bedeninizin sünnetsizliği yüzünden ölüydünüz.*** *(Koloseliler 2:13)*

Dahası, Tanrı tamamen doğru ve kutsal olduğu için günahımız bizi Tanrı'dan ayırır:

> ***Ama kötülükleriniz sizi Tanrınız'dan ayırdı ve günahlarınız O'nun yüzünü sizden gizledi; bu yüzden sizi işitmeyecek.*** *(Yeşaya 59:2)*

İyi işlerimizin bir şekilde kötü işlerimizi telafi ettiğini düşünerek kendimizi haklı çıkarmaya çalışabiliriz, ama Kutsal Yazılar bunu böyle değerlendirmez:

> ***Çünkü yasanın tamamını yerine getirip tek bir noktada tökezleyen kişi, yasanın tümünden suçlu olur.*** *(Yakup 2:10)*

Peygamber Yeşaya bunu güzel ifade etti:

> ***Çünkü sana karşı işlediğimiz suçlar çoğaldı, günahlarımız bize karşı tanıklık ediyor; çünkü suçlarımız bizimle ve kötülüklerimizin farkındayız: RAB'be karşı günah işlemek ve O'nu inkâr etmek, Tanrımız'ın ardından gitmekten vazgeçmek, baskı ve isyan sözleri söylemek, yürekten yalan sözler tasarlayıp dile getirmek.*** *(Yeşaya 59:12-13)*

Peki ya siz? Günah işlemediğini mi iddia ediyorsun?

Tanrı'ya hangi şekillerde başkaldırdın?

Günahlarının sonuçları nelerdir?

Daha Derin Düşünmek İçin

Yaratılış 3:1-24: İnsanın düşüşü / ilk günah.

Luka 18:9-14: Ferisi ve vergi görevlisi.

Romalılar 3:9-20: Doğru olan hiç kimse yok.

Mezmur 51: Kral Davut'un günahını itiraf etmesi.

****

Bölüm 4

Mesih Günahlarımız İçin Öldü

Çünkü benim de aldığım bilgiyi öncelikle size aktardım: Mesih, Kutsal Yazılar uyarınca günahlarımız için öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün diriltildi.
(1. Korintliler 15:3-4)

Çünkü biz henüz güçsüzken, Mesih belirlenen zamanda tanrısızlar için öldü. Doğru bir kişi için birinin ölmesi pek olası değildir. Yine de iyi bir insan için belki biri ölmeyi bile göze alabilir. Ama biz henüz günahkârken Mesih'in bizim için ölmesiyle Tanrı bize olan sevgisini gösterir.
(Romalılar 5:6-8)

Mesih de sizi Tanrı'ya kavuşturmak için, doğru kişi olarak doğru olmayanlar uğruna, günahlar için bir kez acı çekti.
(1. Petrus 3:18)

Eski Antlaşma'da, Musa'nın Yasası kapsamında, Tanrı tarafından kurallara ve düzenlemelere dayalı bir dinî sistem oluşturuldu. Musa'nın Yasası, Tanrı'nın kurtuluş için nihai planı değil, günahı açığa çıkarmayı ve cezalandırmayı, böylece gerçek imanı teşvik etmeyi amaçlayan geçici bir sistemdi. Ayrıca İsrail halkı için bir hukuk sistemi sağlıyor ve bugün dünyanın çeşitli ülkelerindeki hukuk sistemlerine benzer bir amaca hizmet ediyordu. Musa'nın Yasası'nın başlıca amaçlarından biri, halkı gerçek imana yönlendirmekti:

> ***Böylece Yasa, imanla aklanalım diye bizi Mesih'e götüren eğiticimiz oldu.*** *(Galatyalılar 3:24)*

Musa'nın Yasası'nın bir parçası olarak, insanların günahlarının giderilmesi için kan dökülerek sunulan kurbanlara ihtiyaç olduğunu gösteren bir hayvan kurbanı düzeni oluşturuldu. Ancak İbraniler mektubunun yazarı, bu kurbanların aslında Mesih'in günahlarımız için sunduğu kurbanın nihai gerçekliğinin yalnızca gölgeleri olduğunu açıkça belirtir:

> ***Çünkü Yasa, gelecek iyi şeylerin asıl görünümüne değil, yalnızca gölgesine sahip olduğundan, her yıl sürekli sundukları aynı kurbanlarla Tanrı'ya yaklaşanları asla***

yetkinliğe erdiremez. Öyle olsaydı, ibadet edenler bir kez arındırıldıktan sonra artık günahlarının bilincinde olmayacakları için kurbanların sunulmasına son verilmez miydi? Oysa bu kurbanlar günahları her yıl yeniden hatırlatır. Çünkü boğaların ve tekelerin kanının günahları ortadan kaldırması imkânsızdır.

Bu nedenle dünyaya geldiğinde şöyle diyor: "Kurban ve sunu istemedin, ama benim için bir beden hazırladın. Tümüyle yakılan sunulardan ve günah için sunulan kurbanlardan hoşnut olmadın. O zaman dedim ki: 'İşte, senin isteğini yerine getirmek için geldim, ey Tanrı (kitap tomarında benim hakkımda yazılmıştır).'" Önce, "Kurbanları, sunuları, tümüyle yakılan sunuları ve günah için sunulan kurbanları istemedin, onlardan hoşnut da olmadın" dedikten sonra (bunlar Yasa uyarınca sunulur), "İşte, senin isteğini yerine getirmek için geldim" demiştir. İkincisini yürürlüğe koymak için birincisini ortadan kaldırır; bu istek uyarınca İsa Mesih'in bedeninin ilk ve son kez sunulmasıyla kutsal kılındık.

Her kâhin her gün ayakta durup hizmet eder ve günahları asla ortadan kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar; ama o, günahlar için sonsuza dek geçerli olan tek bir kurban sunduktan sonra Tanrı'nın sağına oturdu ve o zamandan beri düşmanlarının ayaklarının altına bir tabure yapılmasını bekliyor. Çünkü tek bir sunuyla kutsallaştırılmakta olanları sonsuza dek yetkin kılmıştır. *(İbraniler 10:1-14)*

Peki ya siz? İsa'nın günahlarınız için kendini kurban etmesini kabul edecek misiniz?

Daha Derin Düşünmek İçin

Romalılar 5:6-21: Mesih, Tanrı'dan uzak yaşayanlar için öldü.

Yeşaya 53:1-12: İsa hakkında bir Eski Antlaşma peygamberliği.

Matta 26:47-27:54: İsa'nın yargılanması ve çarmıha gerilmesi. (Ayrıca Markos 14:43-15:39; Luka 22:47-23:49; Yuhanna 18:1-19:37)

Kitap Kaynağı: Andrew Murray'nin "İsa'nın Kanının Gücü" adlı eseri; internette ücretsiz olarak bulunabilir.

****

Bölüm 5

O Dirildi

Melek kadınlara şöyle dedi: "Korkmayın, çünkü çarmıha gerilmiş olan İsa'yı aradığınızı biliyorum. O burada değil, çünkü söylediği gibi dirildi."
(Matta 28:5-6)

Çünkü benim de aldığım bilgiyi öncelikle size aktardım: Mesih, Kutsal Yazılar uyarınca günahlarımız için öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün diriltildi.
(1. Korintliler 15:3-4)

Mesih diriltilmemişse, imanınız boştur; hâlâ günahlarınızın içindesiniz.
(1. Korintliler 15:17)

İsa'nın dirilişi Yeni Antlaşma'nın merkezindedir ve imanımızın da merkezindedir. İsa ölümden diriltilmemişse, İsa'yı izlemek için hiçbir neden yoktur, onu büyük bir öğretmen olarak görmek için bile hiçbir neden yoktur. İsa bedenen ölümden dirilmemiş olsaydı, Yeni Antlaşma'nın tamamı büyük bir yalandan ibaret olurdu. Onun ilk izleyicilerinin tümünün, yalan olduğunu bildikleri bir şey uğruna akılsızca canlarını veren yalancı tanıklar olduğu ortaya çıkardı.

İsa'nın kendisi, öleceğini ve ölümden diriltileceğini tekrar tekrar öğretti:

> ***O zamandan itibaren İsa, Yeruşalim'e gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginleri yüzünden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün diriltilmesi gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı.*** *(Matta 16:21)*
>
> ***Celile'de kaldıkları sırada İsa onlara şöyle dedi: "İnsanoğlu insanların eline teslim edilmek üzere. Onu öldürecekler ve üçüncü gün diriltilecek."*** *(Matta 17:22-23)*
>
> ***"İşte, Yeruşalim'e gidiyoruz. İnsanoğlu başkâhinlere ve din bilginlerine teslim edilecek. Onu ölüme mahkûm edecekler ve onunla alay etmeleri, onu kamçılamaları ve çarmıha***

germeleri için diğer uluslara teslim edecekler; ve üçüncü gün diriltilecek." *(Matta 20:18-19)*

Elçilerin İşleri kitabı boyunca İsa'nın izleyicileri onun dirilişini mesajlarının merkezine koydular. Örneğin:

"Tanrı bu İsa'yı diriltti, hepimiz buna tanığız." *(Elçilerin İşleri 2:32)*

"Biz onun hem Yahudilerin ülkesinde hem de Yeruşalim'de yaptığı her şeyin tanıklarıyız; onu bir ağaca asarak öldürdüler. Tanrı onu üçüncü gün diriltti." *(Elçilerin İşleri 10:39-40)*

Pavlus, her zamanki gibi, onların yanına gitti; ve üç Şabat günü boyunca Kutsal Yazılar üzerinden onlarla tartışarak Mesih'in acı çekmesi ve ölümden dirilmesi gerektiğini açıkladı ve kanıtladı, "Size duyurduğum bu İsa, Mesih'tir" dedi. *(Elçilerin İşleri 17:2-3)*

İsa'nın dirilişine inanmakta zorlanmak çoğu zaman şu iki nedenden birinden kaynaklanır:

1. Tanrı'nın varlığını ve/veya gücünü sorgulamak.
2. İsa'nın gerçekten ölüp ölmediğini sorgulamak.

İlki sizin için geçerliyse, 1. bölüme dönüp Tanrı'nın gerçekliğini yeniden değerlendirmenizi ve Tanrı'nın gücü hakkında 9. bölüme bakmanızı öneririm. İkincisi geçerliyse, 4. bölüme dönüp İsa'nın ölümünün gerekliliğini ve gerçekliğini yeniden değerlendirin.

Mesih dirildi!! "Gerçekten dirildi!!" diye karşılık verebilir misiniz?

Daha Derin Düşünmek İçin

Luka 24:1-53: İsa'nın dirilişi. (Ayrıca Matta 28:1-20, Markos 16:1-20, Yuhanna 20:1-31)

Elçilerin İşleri 2:22-32: Petrus'un ilk vaazından bir bölüm.

1. Korintliler 15:12-21: Dirilişin önemi.

Romalılar 6:1-14: Dirilişin sonuçları.

Kitap Kaynağı: "Mesih Davası" Lee Strobel tarafından (özellikle 3. Kısım "Dirilişi Araştırmak").

****

Bölüm 6

Çünkü Tanrı Dünyayı Öyle Sevdi ki

"Çünkü Tanrı dünyayı öyle sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi; öyle ki ona iman eden herkes mahvolmasın, sonsuz yaşama kavuşsun. Çünkü Tanrı Oğlu'nu dünyayı yargılamak için değil, dünya onun aracılığıyla kurtulsun diye dünyaya gönderdi."
(Yuhanna 3:16-17)

RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, çünkü O'nun sadık sevgisi sonsuza dek sürer.
(1. Tarihler 16:34; Mezmurlar 106:1, 107:1, 118:1, 118:29 136:1)

Tanrı Oğlu'nu neden günahlarımız için çarmıhta ölmek üzere dünyaya gönderdi? Çünkü ***Tanrı dünyayı öyle sevdi ki...***

Tanrı İsa'yı yalnızca zaten özünde iyi olan insanlar için ölmeye mi gönderdi? Hayır, İsa günahkârları kurtarmak için öldü:

> ***Doğru bir insan için birinin ölmesi pek enderdir. Yine de iyi bir insan için belki biri ölmeyi bile göze alabilir. Ama Tanrı bize olan sevgisini şununla gösteriyor: Biz daha günahkârken Mesih bizim için öldü.*** *(Romalılar 5:7-8)*
>
> ***Ama merhameti bol olan Tanrı, bize duyduğu büyük sevgiden dolayı, suçlarımız yüzünden ölü olduğumuzda bile bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu—lütufla kurtuldunuz.*** *(Efesliler 2:4-5)*

Ama Tanrı günahkârları cehenneme göndermekten zevk almıyor mu? Hayır:

> ***"Kötünün ölümünden hiç zevk alır mıyım?" diyor Egemen RAB, "Onun yolundan dönüp yaşamasından değil mi?"*** *(Hezekiel 18:23)*

Tanrı'nın sevgisi nasıldır? Tanrı'nın sevgisi, iyi bir babanın çocuklarına duyduğu sevgi gibidir:

> ***Bakın, Baba bize ne büyük bir sevgi gösterdi ki Tanrı'nın çocukları diye anılalım!*** *(1. Yuhanna 3:1)*

Bir baba çocuklarına nasıl şefkat gösterirse, RAB de kendisinden korkanlara öyle şefkat gösterir. *(Mezmur 103:13)*

Tanrı ayrıca halkına duyduğu sevgiyi, bir annenin çocuğuna duyduğu sevgiden daha güçlü olarak anlatır:

Ama Siyon, "RAB beni terk etti, Rab beni unuttu" dedi.

"Bir kadın emzirdiği çocuğunu unutabilir mi, rahminden çıkan oğluna şefkat göstermeyebilir mi? Evet, onlar unutabilir, ama ben seni unutmayacağım!" *(Yeşaya 49:14-15)*

Tanrı kendisini ayrıca bir damada, halkını da gelinine benzetir:

"Git ve Yeruşalim halkına şöyle duyur: 'RAB şöyle diyor: "Gençliğindeki iyiliğini, bir gelin olarak sevgini, çölde, ekilmemiş bir toprakta ardımdan nasıl geldiğini hatırlıyorum."'" *(Yeremya 2:2)*

"Bir damat geliniyle nasıl sevinirse, Tanrın da seninle öyle sevinecek." *(Yeşaya 62:5)*

Kutsal Yazılar, Tanrı'nın ***sevgi olduğunu*** bile söyler:

Tanrı'nın bize olan sevgisini biliyoruz ve buna iman ettik. Tanrı sevgidir; sevgide kalan kişi Tanrı'da kalır, Tanrı da onda kalır. *(1. Yuhanna 4:16)*

Daha Derin Düşünmek İçin

Mısır'dan Çıkış 34:6-7: Sadık sevgisi bol.

Mezmur 103:8: Sevgisi bol.

Mezmur 136: O'nun sadık sevgisi sonsuza dek sürer.

Luka 15:11-32: Sevgi dolu baba ve savurgan oğul.

2. Petrus 3:9: Hiç kimsenin mahvolmasını istemeyen.

Kitap Kaynağı: D.L. Moody tarafından yazılan "Tanrı'ya Giden Yol". İnternette ücretsiz olarak bulunabilir.

****

Bölüm 7

RAB* İyidir

Çünkü RAB iyidir. Onun sevgi dolu iyiliği sonsuza dek, sadakati tüm kuşaklar boyunca sürer.
(Mezmur 100:5)

RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, çünkü O'nun sadık sevgisi sonsuza dek sürer.
(1. Tarihler 16:34; Mezmurlar 106:1, 107:1, 118:1, 118:29 136:1)

Sen iyisin ve iyilik yaparsın. Bana hükümlerini öğret.
(Mezmur 119:68)

Yaratılış 3'te yılan Havva'yı ayarttığında, onun Tanrı'nın karakterini sorgulamasına yol açtı. Tanrı'nın ona yalan söylediğini ve aslında onun için en iyisini istemediğini öne sürdü (Yaratılış 3:1-5). Bugün hepimiz aynı soruyla karşı karşıyayız. Tanrı gerçekten iyi midir? Yaşamın her alanında O'na tamamen güvenebilir miyiz?

Havva, yılanın haklı olduğu, Tanrı'nın onun iyiliğini gözetmediği ve Tanrı'nın talimatlarının iyi olmadığı sonucuna vardı. Bu yüzden Tanrı'ya itaatsizlik etmeyi seçti. Peki ya siz? Yılanın yalanına inandınız mı? Tanrı'nın bir ölçüde, bir şekilde iyi olmadığına inanıyor musunuz?

Tanrı'nın "iyi" olduğundan söz ederken, "iyi" sözcüğünü Tanrı'yı tanımlamak için kullanılabilecek her olumlu niteliği kapsayan en geniş anlamıyla kullanıyorum. Şu ayetleri düşünün:

> ***RAB merhametli ve lütufkârdır, kolay öfkelenmez ve sevgisi boldur.*** *(Mezmurlar 103:8)*
>
> ***"Çünkü Tanrı dünyayı öyle sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi; öyle ki, O'na iman eden herkes mahvolmasın, sonsuz yaşama kavuşsun."*** *(Yuhanna 3:16)*
>
> ***RAB herkese karşı iyidir. Bütün yaptıklarına şefkatle merhamet eder.*** *(Mezmurlar 145:9)*
>
> ***Hiç kimsenin mahvolmasını değil, herkesin tövbe etmesini isteyerek bize sabır gösteriyor.*** *(2. Petrus 3:9)*

RAB bütün yollarında doğrudur, bütün işlerinde lütufkârdır. *(Mezmurlar 145:17)*

RAB lütufkâr ve doğrudur. Evet, Tanrımız merhametlidir. *(Mezmurlar 116:5)*

Rab şefkat ve merhamet doludur. *(Yakup 5:11)*

Bütün insanların, özellikle iman edenlerin Kurtarıcısı olan yaşayan Tanrı'ya güvendik. *(1. Timoteos 4:10)*

Tanrı iyidir; her zaman; her yönden!

Daha Derin Düşünmek İçin

Tanrı'nın yollarının iyi olmadığını düşündüğünüz için hiç O'na itaatsizlik etmeyi seçtiniz mi? Bunun sizin için sonucu ne oldu?

Mısır'dan Çıkış 34:6-7: Merhametli ve lütufkâr, kolay öfkelenmeyen.

Mezmur 34: Tadın ve görün, RAB iyidir.

Mezmur 107: Tanrı'nın iyiliği.

Matta 5:44-45: O, doğru olanların da olmayanların da üzerine yağmur yağdırır.

Efesliler 1:3-14: Tanrı'dan gelen her ruhsal bereket.

1. Timoteos 2:1-4: Tanrı bütün insanların kurtulmasını ister.

Vahiy 21 ve 22: Yeni bir gök ve yeni bir yeryüzü; artık ölüm, yas, ağlayış ya da acı olmayacak.

****

*** Not:** Birçok Kutsal Kitap çevirisinde "RAB" unvanı Tanrı'nın kişisel adını temsil eder (Eski Antlaşma'da "RAB" tamamen büyük harflerle yazılır). Tanrı'nın adının doğru telaffuzu konusunda bir miktar belirsizlik vardır; bunun bir nedeni, Tanrı'nın adının söylenmemesi gerektiği yönündeki gelenektir. Bu belirsizlik ve geleneğin sonucu olarak birçok çeviri, Tanrı'nın adını "RAB" olarak aktarır. Bazı İngilizce çeviriler ise Tanrı'nın adını daha birebir biçimde "Yahweh" veya "Jehovah" olarak aktarır.

Bölüm 8

RAB Doğru ve Adildir

Doğruluk ve adalet tahtının temelidir. Sevgi dolu iyilik ve gerçek senin önünden gider.
(Mezmur 89:14)

Orduların RABBİ adaletle yüceltilir, Kutsal Olan Tanrı da doğrulukla kutsal kılınır.
(Yeşaya 5:16)

Evet, kuşkusuz Tanrı kötülük yapmaz, Her Şeye Gücü Yeten de adaleti çarpıtmaz.
(Eyüp 34:12)

Tanrı doğru ve adildir. Tanrı hiçbir zaman yanlış bir şey yapmamıştır. Tanrı hiçbir zaman kimseyi haksız yere yargılamamıştır.

Ancak Hezekiel'in zamanında halktan bazıları Tanrı'yı adil olmamakla suçladı:

> ***"Yine de, 'Rab'bin yolu adil değil.' diyorsunuz. Şimdi dinleyin, ey İsrail halkı: Benim yolum adil değil mi? Adil olmayan sizin yollarınız değil mi?"*** *(Hezekiel 18:25)*

Bugün de aynı şey oluyor: İnsanlar Tanrı'yı adil olmamakla suçluyor, ama gerçekte Tanrı'yı suçlayanlar adil değil. İnsanlar Tanrı'yı yanlış ölçütlere sahip olmakla suçlayarak günahlarını haklı çıkarmaya çalışıyor. Gerçekte onlar gerçek doğruluğu ve adaleti reddediyor.

Tanrı dünyayı bir tufanla yok ettiğinde doğru ve adildi (Yaratılış 6–8). Tanrı Sodom ve Gomora üzerine kükürt ve ateş yağdırdığında doğru ve adildi (Yaratılış 19). Tanrı Kenanlıların günahları yüzünden yok edilmesini buyurduğunda doğru ve adildi (Levililer 18:24-30; Yasanın Tekrarı 9:4-5, 12:29-31, 18:9-12). Tanrı, Babil ordusunu kendi seçilmiş halkının üzerine gönderdiğinde doğru ve adildi (2. Tarihler 36:11-21). Tanrı, insanları günahlarından dolayı yargıladığında her zaman doğru ve adildir. Tanrı her birimizi

günahlarımızdan dolayı mahkûm etse doğru ve adil davranmış olurdu; çünkü ***herkes günah işledi*** (Romalılar 3:23) ve ***günahın ücreti ölümdür*** (Romalılar 6:23).

Ancak Tanrı, kötülerin ölümünden zevk almaz (Hezekiel 18:23). Tanrı yalnızca doğru ve adil değildir; aynı zamanda ***merhametli ve lütufkâr, kolay öfkelenmeyen, sevgisi bol bir Tanrı'dır*** (Mısır'dan Çıkış 34:6-7). **Doğruluk**, **adalet** ve **sevgi**, Tanrı'nın önemli özellikleridir:

> ***O, doğruluğu ve adaleti sever. Yeryüzü RAB'bin sevgi dolu iyiliğiyle doludur.*** *(Mezmur 33:5)*
>
> ***"Ama övünen kişi, anlayış sahibi olmakla ve beni tanımakla övünsün; yeryüzünde sevgi dolu iyilik, adalet ve doğruluk gösteren RAB benim, çünkü bunlardan hoşnut olurum," diyor RAB.*** *(Yeremya 9:24)*

İsa, mahkûm olmayalım diye bizi günahlarımızdan kurtarmak için Tanrı'nın doğruluğu, adaleti ve sevgisi nedeniyle çarmıha gitti. İsa'nın çarmıhtaki fedakârlığı, Tanrı'nın sevgisi aracılığıyla bize karşı verdiği adil hükmün gereğini yerine getirerek günahımız için sağladığı kusursuz çözümdür.

> ***Çünkü günahın ücreti ölümdür, ama Tanrı'nın karşılıksız armağanı Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.*** *(Romalılar 6:23)*

Daha Derin Düşünmek İçin

Matta 5:17-48: Tanrı'nın doğruluk ölçütleri.

Romalılar 5:6-21: İsa aracılığıyla Tanrı ile barışmak.

Mezmurlar 96:10-13, 98:8-9: Tanrı doğrulukla yargılayacak.

Matta 25:31-46: Koyunlar ve keçiler.

2. Petrus 2:1-22: Tanrı'nın tanrısızlar üzerindeki yargısı.

Vahiy 20:11-15: Son yargı.

Yeşaya 9:6-7: Sonsuza dek adalet ve doğruluk.

****

Bölüm 9

RAB Büyüktür

Çünkü biliyorum ki RAB büyüktür, Rabbimiz bütün ilahların üstündedir.

(Mezmur 135:5)

RAB yücedir ve övgüye fazlasıyla layıktır! O'nun yüceliğine akıl ermez.

(Mezmur 145:3)

_____

Tanrı'nın iyi olduğunu gördük; Tanrı'nın doğru ve adil olduğunu da gördük. Peki Tanrı ***yüce*** midir? İyiliğinin ve doğruluğunun bizim için bir değer taşıması, bunların kudretle desteklenmesine bağlıdır. O'na gerçekten güvenebilmemiz için Tanrı'nın **YÜCE** olması gerekir. Tanrı gerçekten bizi koruyabilir mi? Tanrı gerçekten bütün ihtiyaçlarımızı karşılayabilir mi? Tanrı gerçekten sonunda bizi kurtarabilir mi? **Tanrı gerçekten yüce midir?**

Tanrı'nın askerî gücünü düşünün:

> ***O gece RAB'bin meleği çıkıp Asurluların ordugâhında yüz seksen beş bin kişiyi öldürdü. İnsanlar sabah erkenden kalktıklarında, işte, bunların hepsi birer cesetti.*** *(2. Krallar 19:35)*
>
> ***"Yoksa Babamdan isteyemeyeceğimi ve onun hemen şimdi bana on iki lejyondan fazla melek göndermeyeceğini mi düşünüyorsun?"*** *(Matta 26:53)*

Tanrı'nın yaratılış üzerindeki gücünü düşünün. Tanrı, Eyüp'e verdiği yanıtta kendi yapabildikleriyle Eyüp'ün yapabildiklerini karşılaştırır:

> ***"Ülker kümesini bağlayabilir ya da Orion'un bağlarını çözebilir misin? Takımyıldızları mevsimlerinde ortaya çıkarabilir misin? Ya da Ayı'ya ve yavrularına yol gösterebilir misin? Göklerin yasalarını biliyor musun? Göklerin yeryüzü üzerindeki egemenliğini kurabilir misin? Bol sular seni kaplasın diye sesini bulutlara yükseltebilir***

misin? Şimşekleri yola gönderebilir misin? Sana, 'İşte buradayız' diye haber verirler mi? İnsanın içine bilgeliği kim koydu? Ya da zihne anlayışı kim verdi?" *(Eyüp 38:31-36)*

Tanrı'nın zenginliğini düşünün:

"Göklerin altındaki her şey benimdir." *(Eyüp 41:11)*

Tanrı'nın bilgisini düşünün:

Onun gözünden gizlenen hiçbir yaratık yoktur; hesap vermek zorunda olduğumuz kişinin gözleri önünde her şey çıplak ve açıktır. *(İbraniler 4:13)*

Tanrı'nın yaratma yeteneğini düşünün:

"Ah, Rab TANRI! İşte, gökleri ve yeri büyük gücünle ve uzattığın kolunla sen yarattın. Senin için fazla zor olan hiçbir şey yoktur." *(Yeremya 32:17)*

Tanrı'nın yetkisini düşünün:

Çünkü Yüceler Yücesi RAB heybetlidir. O, bütün yeryüzünün büyük Kralıdır. *(Mezmurlar 47:2)*

Büyüklüğün ölçülebileceği başka herhangi bir niteliği düşünün; sanırım siz de buna katılacaksınız:

RAB büyüktür ve her türlü övgüye layıktır! O'nun büyüklüğü kavranamaz. *(Mezmurlar 145:3)*

Daha Derin Düşünmek İçin

Yaratılış 1: Tanrı, sözüyle gökleri ve yeryüzünü var eder.

Matta 8:23-27: İsa fırtınayı dindirir.

Elçilerin İşleri 12:1-24: Petrus hapisten kurtarılır; Yakup şehit edilir.

Eyüp 38 & 39: Tanrı'nın Eyüp'e verdiği yanıtın devamı.

Yeremya 32:17-19: Hiçbir şey fazla zor değil.

****

Bölüm 10

RAB Benim Çobanımdır

RAB çobanımdır; hiçbir eksiğim olmayacak. Beni yeşil otlaklarda yatırır. Beni durgun suların kıyısına götürür. Canımı tazeler. Adı uğruna beni doğruluk yollarında yönlendirir. Ölümün gölgesinin vadisinden geçsem bile, hiçbir kötülükten korkmam, çünkü sen benimlesin. Değneğin ve asan bana teselli verir. Düşmanlarımın önünde bana bir sofra kurarsın. Başıma yağ sürersin. Kâsem taşar. Kuşkusuz iyilik ve sevgi dolu şefkat yaşamımın tüm günlerinde beni izleyecek ve sonsuza dek RAB'bin evinde yaşayacağım.
(Mezmur 23:1-6)

Tanrı halkıyla, kendisini gerçekten izleyenlerle ilgilenir. Kutsal Yazılar, Tanrı'nın halkının ihtiyaçlarını nasıl karşıladığına ilişkin örneklerle doludur. Birkaç ayete bakalım:

> ***Ey RAB'bin kutsalları, O'ndan korkun, çünkü O'ndan korkanlar hiçbir eksiklik çekmez. Genç aslanlar bile eksiklik çeker, açlık çeker, ama RAB'bi arayanlar hiçbir iyi şeyden yoksun kalmaz.*** *(Mezmur 34:9-10)*
>
> ***Gençtim, şimdi yaşlandım, ama doğru kişinin terk edildiğini, çocuklarının da ekmek dilendiğini görmedim.*** *(Mezmur 37:25)*
>
> ***Çünkü RAB Tanrı bir güneş ve bir kalkandır. RAB lütuf ve yücelik verecek. Kusursuz bir yaşam sürenlerden hiçbir iyi şeyi esirgemez.*** *(Mezmur 84:11)*
>
> ***"Çünkü Rab'bin gözleri doğru kişilerin üzerindedir, kulakları da onların dualarına açıktır; ama Rab'bin yüzü kötülük yapanlara karşıdır."*** *(1. Petrus 3:12)*

Bütün bu ifadelerin koşula bağlı olduğunu fark ettiniz mi? Bunlar ***ondan korkan, RAB'bi arayan, doğru olan, kusursuz bir yaşam süren*** kişiler için geçerlidir. Tanrı'nın kendisini gerçekten izlemeyenlerin bütün ihtiyaçlarını karşılayacağını belirten herhangi bir Kutsal Kitap ayeti bilmiyorum.

Bazıları haklı olarak şunu sorabilir: ***"hiçbir iyi şeyi esirgemez"*** ifadesi neleri kapsar? İlk olarak bunun dünyasal zenginlik için geçerli olduğunu düşünmek insanın doğasında vardır. Ancak şu ayetleri düşünün:

> ***Doğru kişinin azı, birçok kötü kişinin bolluğundan daha iyidir. Çünkü kötülerin kolları kırılacak, ama RAB doğru kişilere destek olur.*** *(Mezmurlar 37:16-17)*
>
> ***RAB korkusuyla az şeye sahip olmak, sıkıntıyla büyük bir hazineye sahip olmaktan iyidir.*** *(Özdeyişler 15:16)*
>
> ***Doğrulukla az şeye sahip olmak, haksızlıkla büyük gelirler elde etmekten iyidir.*** *(Özdeyişler 16:8)*
>
> ***Bilgelik kazanmak altın kazanmaktan ne kadar daha iyidir! Evet, gümüş yerine anlayış kazanmak tercih edilmelidir.*** *(Özdeyişler 16:16)*
>
> ***Huzur içinde kuru bir lokma, kavga içinde şölenlerle dolu bir evden iyidir.*** *(Özdeyişler 17:1)*
>
> ***"Bugün bize günlük ekmeğimizi ver."*** *(Matta 6:11)*

Tanrı'nın bakış açısından, ***"iyi şeylerin"*** maddi değerden çok ruhsal değer taşıma eğiliminde olduğu anlaşılıyor. Tanrı, fiziksel rahatımızdan ya da dünyasal başarımızdan çok, öncelikle ruhsal esenliğimizle ilgileniyor gibi görünüyor.

Daha Derin Düşünmek İçin

Maddi zenginliğe ruhsal zenginlikten daha mı çok değer veriyorsun?

Matta 6:25-34: Kaygılanma, önce O'nun krallığını ara.

Efesliler 1:3-14: Mesih'te her ruhsal bereket.

1. Timoteos 6:6-10: Elindekilerle yetinerek Tanrı'ya bağlı yaşamak.

****

Bölüm 11

İsa

Giysisinde ve uyluğunda şu ad yazılıdır: "KRALLARIN KRALI VE RABLERİN RABBİ."

(Vahiy 19:16)

Bu kitap öncelikle İsa'nın izleyicileri için yazılmıştır. İsa, imanımızın merkezindedir. 2. bölümde İsa'nın kim olduğuyla ilgili daha önemli Kutsal Kitap ayetlerinden bazılarını inceledik; bunlar onun ***Mesih, Tanrı'nın Oğlu*** ve ***herkesin Rabbi*** olduğunu gösteriyordu. Yeryüzündeki yaşamından önce ***Tanrı özüne sahipti*** ve ***her şey onun aracılığıyla yaratıldı***!

Aldatılmamak için İsa'yı açıkça tanımamız önemlidir. İsa'nın kendisi bizi uyardı:

> ***"Dikkat edin, kimse sizi saptırmasın. Çünkü birçok kişi benim adımla gelip, 'Ben Mesih'im,' diyecek ve birçok kişiyi saptıracak."*** *(Matta 24:4-5)*

İsa hakkında birkaç önemli noktaya daha bakalım. Aşağıdaki listenin büyük bölümü, ilk imanlıların bazı "inanç bildirgelerinden" uyarlanmıştır.

- **İsa Mesih'tir, Tanrı'nın Oğlu'dur, herkesin Rabbi'dir.** (bölüm 2; Matta 16:13-17; Markos 1:1, 8:27-30; Luka 1:35; Yuhanna 11:25-27, 20:26-31; 1. Yuhanna 5:5, Elçilerin İşleri 10:36; Romalılar 10:8-13; 1. Korintliler 12:3; Vahiy 17:14, 19:11-16)
- **Her şey onun aracılığıyla yaratıldı.** (Yuhanna 1:3, 1:10; 1. Korintliler 8:6; Koloseliler 1:15-16; İbraniler 1:1-2)
- **Kutsal Ruh aracılığıyla anne rahmine düştü.** (Matta 1:18-25; Luka 1:30-35; Filipililer 2:5-8)
- **Bakire Mary'den doğdu.** (Yeşaya 7:14; Matta 1:18-25; Luka 1:30-35, 2:1-7)
- **Birçok mucize gerçekleştirdi.** (Matta, Markos, Luka ve Yuhanna boyunca)
- **Pontius Pilate yönetimi altında acı çekti.** (Matta 27:11-31;

Markos 15:1-20; Luka 23:1-25; Yuhanna 18:28'den 19:16'ya)

- **Çarmıha gerildi, öldü ve gömüldü.** (bölüm 4; Matta 27:32-61; Markos 15:21-47; Luka 23:26-56; Yuhanna 19:17-42; 1. Korintliler 15:3-4)
- **Üçüncü gün ölümden dirildi.** (bölüm 5; Matta 28:1-10; Markos 16:1-14; Luka 24:1-12; Yuhanna 20:1-23; 1. Korintliler 15:3-4)
- **Göğe yükseldi.** (Markos 16:19; Luka 24:50-53; Elçilerin İşleri 1:1-11)
- **Tanrı'nın sağında yüceltilmiş durumdadır.** (Markos 16:19; Luka 22:69; Elçilerin İşleri 2:33, 5:31, 7:55-56; Romalılar 8:34; Koloseliler 3:1; İbraniler 1:3, 8:1, 10:12, 12:2)
- **O, görkem içinde yeniden gelecek.** (Matta 16:27; 24:30, 25:31, 26:64; Markos 8:38, 13:26, 14:62; Luka 9:26, 21:27; Elçilerin İşleri 1:11; 2Selanikliler 2:1-8; Vahiy 3:11, 22:7, 22:12, 22:20)
- **O, dirileri ve ölüleri yargılayacak.** (bölüm 14; Matta 25:31-46; Yuhanna 5:21-30; Elçilerin İşleri 17:29-31; Romalılar 2:16; 2Timoteos 4:1-2; Vahiy 20:11-15)
- **O'nun krallığının sonu olmayacak.** (Yeşaya 9:6-7; Daniel 7:13-14; Luka 1:31-33; İbraniler 1:8; Vahiy 5:13, 11:15, 22:3-5)

Özellikle şunu belirtmeliyiz: İsa yeniden geldiğinde bu herkes için açıkça belli olacaktır. İsa'nın kendisinin açıkladığı gibi:

> ***"Bu nedenle size, 'İşte, o ıssız yerde,' derlerse oraya gitmeyin; ya da 'İşte, o iç odalarda,' derlerse buna inanmayın. Çünkü şimşek doğuda çakıp batıya kadar nasıl görünürse, İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacaktır."*** *(Matta 24:26-27)*

Daha Derin Düşünmek İçin

Her bir noktayı daha iyi anlamak ve Kutsal Yazılar'ın yukarıdaki noktaların her birini gerçekten destekleyip desteklemediğini doğrulamak için atıfta bulunulan ayetlerden bazılarına bakın.

İsa'nın yaşamını anlatan metinlerden birini veya birkaçını okuyun (Kutsal Kitap'ta: Matta, Markos, Luka veya Yuhanna).

****

Bölüm 12

Düşmanınız İblis

Aklı başında ve özdenetimli olun. Uyanık olun. Düşmanınız İblis, kükreyen bir aslan gibi dolaşarak yutabileceği birini arıyor. Dünyadaki kardeşlerinizin de aynı acıları çektiğini bilerek, imanınızda sağlam durup ona karşı koyun.
(1. Petrus 5:8-9)

İblis'in hilelerine karşı durabilmek için Tanrı'nın bütün zırhını kuşanın. Çünkü mücadelemiz ete ve kana karşı değil, yönetimlere, güçlere, bu çağın karanlığının dünya egemenlerine ve göksel yerlerdeki kötülüğün ruhsal güçlerine karşıdır.
(Efesliler 6:11-12)

Kutsal Yazılar, içinde hem iyi hem de kötü ruhsal varlıkların bulunduğu bir ruhsal âlemin var olduğunu açıkça gösterir. İblis, ya da Şeytan, kötü olanların önderi olarak tasvir edilir. Kutsal Yazıların İblis hakkında söylediklerini daha ayrıntılı ele alalım.

Şeytan görünüşe göre düşmüş bir "keruv" (bir melek türü) olup Tanrı tarafından yaratılmıştır. Bu, Tanrı'nın ***Sur kralından*** önceleri ***Tanrı'nın kutsal dağında*** ve ***Tanrı'nın bahçesi Aden'de*** bulunan biri olarak söz ettiği Hezekiel 28:12-19'dan anlaşılır. Ayrıca Tanrı şöyle der:

> ***"Güzelliğin yüzünden yüreğin kibirlendi. Görkemin yüzünden bilgeliğini bozdun. Seni yere attım. Seni kralların önüne serdim ki seni görsünler."*** *(Hezekiel 28:17)*

Şeytan Tanrı'dan nefret eder ve Tanrı'nın halkından da nefret eder. Tanrı'ya doğrudan zarar veremediği için (çünkü Tanrı büyüktür, şeytan ise değildir), bunun yerine Tanrı'nın halkını yok etmeye çalışır. Bu, şu ayetlerden anlaşılır:

> ***Ejderha kadına öfkelendi ve onun soyundan gelen, Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren ve İsa'nın tanıklığına bağlı kalan diğerleriyle savaşmaya gitti.*** *(Vahiy 12:17)*

Eyüp kitabında görüldüğü gibi, Şeytan'ın Tanrı'nın halkına zarar verme gücü, en azından bazı durumlarda, Tanrı'nın kendisi tarafından sınırlandırılır:

> ***Bunun üzerine Şeytan RAB'be şöyle karşılık verdi: "Eyüp Tanrı'dan boşuna mı korkuyor? Onun, ev halkının ve sahip olduğu her şeyin çevresini her yandan çitle çevirmedin mi?"*** *(Eyüp 1:9-10)*

Efesliler 6:10-18, İblis'i yenme sorumluluğunun en azından bir kısmını Tanrı'nın halkına yüklüyor gibi görünür:

> ***İblisin hilelerine karşı durabilmek için Tanrı'nın bütün zırhını kuşanın.*** *(Efesliler 6:11)*

Tanrı ruhsal zırhı sağlar, ancak onu kuşanmak ve onunla sağlam durmak bize düşer. Burada verilen imge, saldırıya geçmek değil, sağlam durmak ve bir saldırıya karşı kendini savunmaktır. (53. bölüm *"Sağlam Durun"*, Efesliler 6:10-18'i daha ayrıntılı ele alır.)

Yakup 4:17'deki iki koşulu yerine getirirseniz iblis ***sizden kaçacaktır***:

> ***Bu nedenle Tanrı'ya boyun eğin. İblise direnin, o da sizden kaçacaktır.*** *(Yakup 4:7)*

Tanrı'ya boyun eğmeden yalnızca iblise direnmenin onun kaçmasını sağlaması pek olası değildir.

İsa'nın belirttiği gibi, şeytanın doğası öncelikle katillik ve yalancılıkla nitelenir:

> ***"Siz babanız olan şeytandansınız ve babanızın arzularını yerine getirmek istiyorsunuz. O başlangıçtan beri katildi ve gerçeğe bağlı kalmaz, çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylediğinde kendi doğasına uygun konuşur; çünkü o yalancıdır ve yalanın babasıdır."*** *(Yuhanna 8:44)*

Kutsal Yazılar'daki birçok bölümde kötü ruhlardan, yani "cinlerden" de söz edilir. Birçok kişi kötü ruhların da düşmüş melekler olduğunu, ancak Şeytan'dan daha az güce sahip olduklarını düşünür. Kutsal Yazılar cinlerin varlığı konusunda açıktır, ancak kökenleri, doğaları ve insanları nasıl etkileyebildikleri konusunda aynı ölçüde açık değildir. (Meleklerin

üçte birinin Şeytan'la birlikte Tanrı'ya başkaldırdığı ve yeryüzünde cinlere dönüştüğü inancını desteklemek için sık sık Vahiy 12:4'e atıfta bulunulur.)

Müjdeler boyunca, cinlerin insanların içinde yaşadığı ve bu durumdan etkilenen insanlarda çeşitli sorunlara yol açtığı görülür. İsa ve öğrencileri cinler üzerinde yetkiye sahipti ve onları insanlardan kovuyorlardı ("Daha Derin Düşünmek İçin" başlığı altındaki Kutsal Kitap referanslarına bakın).

Dünyanın İsa'yı izleyenlerin çok olduğu bölgelerinde, **deneyim**, cinlerin üzerlerinde yetki sahibi olan İsa'yı izleyenlerle doğrudan karşı karşıya gelmekten kaçınmak için son derece gizli hareket etmeye başladıklarını gösteriyor. Dünyanın İsa'yı izleyenlerin az olduğu diğer bölgelerinde ise faaliyetlerinin genellikle daha açık olduğu görülüyor.

Her durumda, tıpkı şeytanın kendisi gibi, cinlerin de insanları etkilemek için öncelikle aldatmaya ve yalanlara başvurduğu görülüyor. İsa'yı izleyenler cinlerle uğraşırken onların yaydığı çeşitli yalanlara inanmamaya dikkat etmelidir, çünkü cinler aldatma ustasıdır ve insanlar üzerindeki güçlerinin başlıca kaynağı aldatmadır. Yalnızca gerçeği yaymak bile genellikle onlara karşı etkili bir silahtır: Yalanlarını açığa çıkarın; İsa'ya güvenin; Tanrı'ya boyun eğin ve onlara karşı direnin (Yakup 4:7).

Cinlerin etkisi altında sıkıntı çektiği anlaşılan kişiler, bağışlama konusuna özellikle dikkat etmelidir; çünkü Matta 18:21-35'te ima edildiği gibi, başkalarının günahlarını bağışlamamak cinlere fırsat veriyor gibi görünmektedir (ayrıca bkz. 22. bölüm *"Rab'bin Sizi Bağışladığı Gibi Bağışlayın"*). Benzer şekilde, Efesliler 4:26-27'nin işaret ettiği gibi, giderilmemiş öfke şeytana fırsat verebilir.

Bir kişinin yaşamında gerçek gerektiği gibi uygulanmadan bir cin kovulursa, Matta 12:43-45 ve Luka 11:24-26'ya göre sonuç daha kötü olabilir.

İsa'nın izleyicileri, şeytan ve cinler konusunda şu iki hatadan birini yapma eğilimindedir:

1. Onları görmezden gelmek veya varlıklarını inkâr etmek.
2. Onlara gereğinden fazla güç ve önem atfetmek.

İsa'nın izleyicilerinin şeytan ve cinler konusunda temkinli olmaları gerekse de onlardan korkmaları için bir neden yoktur; çünkü İsa aracılığıyla onlara karşı zafer kazandık. Kutsal Yazılar'ın dediği gibi:

> ***Çünkü eminim ki ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki şeyler, ne gelecek şeyler, ne güçler, ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka herhangi bir şey bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı'nın sevgisinden ayırabilecektir.*** *(Romalılar 8:38-39)*

Daha Derin Düşünmek İçin

Yaratılış 3:1-15: Aden bahçesinde ayartılma. "Yılan" genellikle İblis olarak kabul edilir.

Matta 4:1-11: İblis İsa'yı ayartır; İsa ayartılmaya karşı koymak için Kutsal Yazılar'ı kullanır. (Ayrıca bkz. Luka 4:1-13).

Efesliler 6:10-18: Tanrı'nın bütün zırhını kuşanın.

Yeşaya 14:3-20: "Babil kralı," hakkında bir peygamberlik birçok kişi tarafından şeytana işaret ettiği şeklinde yorumlanır.

Hezekiel 28:12-19: "Sur kralı," hakkında bazı tarihsel bilgiler birçok kişi tarafından şeytana işaret ettiği şeklinde yorumlanır.

Eyüp 1:1'den 2:10'a: Eyüp'ün çektiği sıkıntılarda Şeytan'ın rolü.

Vahiy 20:7-10: İblis'in sonu.

Cinlerin kovulması: Matta 8:16, 8:28-34, 9:32-34, 12:22-30, 15:22-28, 17:14-21; Markos 1:23-28, 1:32-34, 1:39, 5:1-20, 6:13, 7:24-30, 9:14-29, 9:38-40; Luka 4:33-37, 6:17-19, 7:21, 8:1-3, 8:26-39, 9:37-42, 11:14-26; Elçilerin İşleri 5:16, 8:7-8, 16:16-19, 19:11-17.

Kitap Referansı: Neil Anderson'ın "Tutsaklıktan Özgürlüğe" adlı kitabı.

Kitap Kaynağı: "Azizler Savaşı" Jessie Penn-Lewis ve Evan Roberts tarafından yazılmıştır (1912); kısaltılmamış sürümüne internetten ücretsiz erişilebilir. Biraz tartışmalı olan bu kitap, şeytanın ve kötü ruhların faaliyetlerini kapsamlı biçimde inceler.

****

Bölüm 13

Ölülerin Dirilişi

"Yeryüzünün toprağında uyuyanların birçoğu uyanacak; kimileri sonsuz yaşama, kimileri utanca ve sonsuz aşağılanmaya. Bilge olanlar gökkubbenin parıltısı gibi parlayacak. Birçok kişiyi doğruluğa yöneltenler sonsuza dek yıldızlar gibi parlayacak."

(Daniel 12:2-3)

Onlar halka konuşurken kâhinler, tapınak muhafızlarının komutanı ve Sadukiler yanlarına geldiler; çünkü halka öğretmelerine ve İsa'da ölülerin dirilişini duyurmalarına kızmışlardı.

(Elçilerin İşleri 4:1-2)

"Tanrı'ya umut bağlıyorum; bu kişilerin de beklediği gibi, hem doğru kişilerin hem de doğru olmayanların ölümden dirileceğine inanıyorum."

(Elçilerin İşleri 24:15)

Efes'te insani amaçlarla vahşi hayvanlarla dövüştüysem, bunun bana ne yararı var? Ölüler diriltilmiyorsa, o zaman "yiyip içelim, çünkü yarın öleceğiz."

(1. Korintliler 15:32)

Ölümden sonra yaşam var mı? Yukarıdaki ayetler bu sorunun yanıtının EVET olduğunu açıkça gösteriyor: ***hem adil olan hem de adil olmayan ölüler diriltilecek.***

Ölümden sonra yaşam yoksa, hiçbir şeyin pek önemi yoktur: ***yiyip içelim, çünkü yarın öleceğiz.*** (1. Korintliler 15:32). Ölümden sonra yaşam olduğunu anlamak, yaşamlarımıza anlam kazandırır. Burada, yeryüzündeki kararlarımız ve eylemlerimiz, iyi ya da kötü, sonsuz sonuçlar doğurabilir.

İsa'nın yeryüzünde yaşadığı dönemde birçok din önderinin (Sadukiler) ölümden sonra yaşama inanmaması biraz şaşırtıcıdır. Evlilik ilişkileriyle bağlantılı sorunların, ölümden sonraki yaşama

karşı görüşlerini doğruladığını düşünerek bu konuda İsa'da kusur bulmaya çalıştılar. İsa onlara şöyle yanıt verdi:

> ***"Kutsal Yazıları da Tanrı'nın gücünü de bilmediğiniz için yanılmıyor musunuz? Çünkü ölüler dirildiklerinde ne evlenirler ne de evlendirilirler; gökteki melekler gibi olurlar. Ölülerin dirilmesine gelince, Musa'nın kitabında çalıyla ilgili bölümde Tanrı'nın ona, 'Ben İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım' dediğini okumadınız mı? O, ölülerin değil, yaşayanların Tanrısı'dır. Bu yüzden büyük bir yanılgı içindesiniz."*** *(Markos 12:24-27)*

1. Korintliler mektubunda da bu konuda öğreti buluyoruz:

> ***Ama ölülerin dirilişi yoksa, Mesih de diriltilmemiştir. Mesih diriltilmemişse, duyurduğumuz söz de imanınız da boştur. 15 Evet, Tanrı hakkında yalancı tanıklık ettiğimiz de ortaya çıkar; çünkü Tanrı'nın Mesih'i dirilttiğine tanıklık ettik. Oysa ölülerin diriltilmediği doğruysa, Tanrı Mesih'i de diriltmemiştir. Çünkü ölüler diriltilmiyorsa, Mesih de diriltilmemiştir. Mesih diriltilmemişse, imanınız boştur; hâlâ günahlarınızın içindesiniz. O zaman Mesih'te uykuya dalmış olanlar da mahvolmuştur. Mesih'e yalnızca bu yaşam için umut bağladıysak, bütün insanlar arasında en acınacak durumda olan biziz. Ama şimdi Mesih ölümden diriltilmiştir.*** *(1. Korintliler 15:13-20)*

Daha Derin Düşünmek İçin

Markos 12:18-27: Sadukiler İsa'ya soru soruyor. (Ayrıca bkz. Matta 22:23-33 ve Luka 20:27-38)

Yuhanna 5:28-29: İsa'nın ölülerin dirilişi hakkındaki sözleri.

Yuhanna 11:20-26: "Diriliş benim..."

1. Korintliler 15:12-58: Pavlus'un ölülerin dirilişi hakkındaki sözleri.

Filipililer 3:10-11: Ölüler arasından dirilişe erişin.

Vahiy 20:4-6: İlk diriliş.

****

Bölüm 14

Yargı Günü

"O zaman Kral sağındakilere şöyle diyecek: 'Gelin, Babamın kutsadığı kişiler, dünyanın kuruluşundan beri sizin için hazırlanmış olan Krallığı miras alın.'"

(Matta 25:34)

"Sonra solundakilere de şöyle diyecek: 'Ey lanetliler, benden uzaklaşın, şeytan ve onun melekleri için hazırlanmış olan sonsuz ateşe gidin.'"

(Matta 25:41)

"Size söylüyorum, insanlar söyledikleri her boş söz için yargı gününde hesap verecekler."

(Matta 12:36)

Adı yaşam kitabında yazılı bulunmayan herkes ateş gölüne atıldı.

(Vahiy 20:15)

"Galip gelene bunları vereceğim. Ben onun Tanrısı olacağım, o da benim oğlum olacak. Ama korkakların, iman etmeyenlerin, günahkârların, iğrençlik yapanların, katillerin, cinsel ahlaksızlık yapanların, büyücülerin, putperestlerin ve bütün yalancıların payına düşen, ateş ve kükürtle yanan göldür; bu, ikinci ölümdür."

(Vahiy 21:7-8)

Kutsal Yazılar boyunca Tanrı'nın adil yargısı temasını görürüz. Bazen onun yargısı bu yaşamda açıkça görülür; Nuh ve tufan örneğinde olduğu gibi (Yaratılış 6-9). Çoğu zaman onun yargısı bu yaşamdan sonrasına bırakılır; zengin adam ve Lazar örneğinde olduğu gibi (Luka 16:19-31). Hepimiz günah işlediğimiz için Tanrı'nın gazabını hak ediyoruz (3. bölümde belirtildiği gibi). Tanrı'nın ***herkese yaptıklarına göre karşılık vereceği*** bir gün gelecek (Romalılar 2:6).

Ama harika bir haber var!!! Tanrı bir af programı başlattı. İsa'ya imanınız ve onun çarmıhtaki ölümü sayesinde günahlarınız

bağışlanabilir; böylece yargı gününde mahkûm edilmeyeceksiniz:

> ***"Çünkü Tanrı dünyayı öyle sevdi ki biricik Oğlu'nu verdi; öyle ki ona iman eden herkes mahvolmasın, sonsuz yaşama kavuşsun. Çünkü Tanrı Oğlu'nu dünyayı yargılamak için değil, dünya onun aracılığıyla kurtulsun diye dünyaya gönderdi. Ona iman eden yargılanmaz. İman etmeyen ise zaten yargılanmıştır, çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir."*** *(Yuhanna 3:16-18)*

Tanrı'yla ilişkinizi düzeltmeye çalışmak için yargı gününü beklemeyin. Çok geç olacak:

> ***İşte, uygun zaman şimdidir. İşte, şimdi kurtuluş günüdür.*** *(2. Korintliler 6:2)*

Henüz İsa'nın izleyicisi değilseniz ya da kurtuluşunuzdan emin değilseniz, 16. bölümdeki *"Kurtulmak İçin Ne Yapmalıyım?"* başlığına bakın. Mahkûmiyetten kurtulmak için İsa'ya iman etmelisiniz:

> ***"Ona iman eden yargılanmaz. İman etmeyen ise zaten yargılanmıştır, çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir."*** *(Yuhanna 3:18)*

> ***"Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur, çünkü göğün altında insanlar arasında verilmiş, kurtulmamız için gereken başka bir ad yoktur!"*** *(Elçilerin İşleri 4:12)*

Daha Derin Düşünmek İçin

Daniel 12:2: Sonsuz yaşam ya da sonsuz utanç.

Matta 25:31-46: Koyunlar ve keçiler.

Luka 16:19-31: Zengin adam ve Lazar.

Yuhanna 5:21-30: Yaşam ya da yargı için diriliş.

Romalılar 2:5-8: Gazap günü.

1. Timoteos 2:1-4: Tanrı bütün insanların kurtulmasını ister.

2. Petrus 2:4-9: Tanrı melekleri esirgemediyse…

2. Petrus 3:1-13: Rab'bin günü gelecek.

1. Yuhanna 4:17-18: Yargı gününde güven.

Vahiy 20:11-15: Son yargı.

****

Bölüm 15

Gökteki Ödülünüz

Ne yaparsanız yapın, insanlara değil Rab'be hizmet eder gibi gönülden çalışın, miras ödülünü Rab'den alacağınızı bilerek; çünkü Rab Mesih'e hizmet ediyorsunuz.
(Koloseliler 3:23-24)

"İnsanlar benim uğruma size hakaret ettiklerinde, size zulmettiklerinde ve yalan söyleyerek size karşı her türlü kötülüğü dile getirdiklerinde ne mutlu size. Sevinin ve büyük bir coşku duyun, çünkü gökteki ödülünüz büyüktür. Çünkü sizden önceki peygamberlere de böyle zulmettiler."
(Matta 5:11-12)

_____

İsa'yı izlediğiniz için bu yaşamda büyük bir ödül almayı mı bekliyorsunuz? Yoksa ödülün gelecek yaşamda olmasını mı bekliyorsunuz? Bu yaşamdaki ödülün, bu yaşamda ödeyeceğiniz bedelden daha büyük olmasını mı bekliyorsunuz?

Birçok kişi, bu yaşamda ödedikleri bedel hemen elde ettikleri ödülden daha büyük olur olmaz İsa'yı izlemeyi bırakır. İsa'nın dediği gibi:

> ***"Söz yüzünden sıkıntı ya da zulüm ortaya çıktığında hemen tökezlerler."*** *(Markos 4:17)*

Hemen tökezleyen kişiler, İsa'yı sadakatle izleyenlere verilecek *gelecekteki ödülü* anlamaz ya da ona değer vermezler.

Elbette İsa'yı izlemenin bu yaşamda da yararları vardır. Ancak Yeni Antlaşma'da vurgu gelecekteki ödül üzerindedir:

> ***Mesih'e yalnızca bu yaşam için umut bağladıysak, bütün insanlar arasında en acınacak durumda olan biziz.*** *(1. Korintliler 15:19)*

İmanla yaşamanın bir parçası, Tanrı'nın kendisini izleyenleri ödüllendirdiğini ve bu ödülün şimdiki çağdan çok, esas olarak gelecekte verileceğini anlamaktır. İbraniler mektubunun yazarı, iman sahibi insanlardan söz ederken şöyle yazar:

İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek imkânsızdır; çünkü Tanrı'ya yaklaşan kişi, onun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendirdiğine inanmalıdır. *(İbraniler 11:6)*

Bunların hepsi, vaat edilenlere kavuşmadan, onları uzaktan görüp benimseyerek ve yeryüzünde yabancı ve yolcu olduklarını kabul ederek iman içinde öldüler. *(İbraniler 11:13)*

Musa imanla, büyüdüğünde Firavun'un kızının oğlu olarak anılmayı reddetti, günahın zevklerini bir süre yaşamaktansa Tanrı'nın halkıyla birlikte kötü muamele görmeyi seçti, Mesih uğruna aşağılanmayı Mısır'ın hazinelerinden daha büyük bir zenginlik saydı; çünkü gözünü ödüle dikmişti. *(İbraniler 11:24-26)*

Peki ya siz? Gelecekteki bir ödülü mü bekliyorsunuz? Yoksa öncelikle bu yaşamda bir ödül mü arıyorsunuz?

Daha Derin Düşünmek İçin

Matta 16:27: Gelecekte İsa'dan alınacak karşılık.

Luka 6:35: Büyük ödül.

1. Korintliler 3:6-15: Ödül almak için inşa etmek.

2. Korintliler 5:1-10: Gökte sonsuz bir ev.

Efesliler 6:8: Rab'den karşılık almak.

1. Timoteos 6:3-19: Dünyevi zenginliğe dengeli bir bakışla yaklaşmak.

1. Petrus 1:3-9: Sizin için gökte saklanan bir miras.

1. Petrus 5:10: Şimdiki acılar, sonsuz yücelik.

Mezmur 73: Şimdiki eşitsizlik; gelecekteki yücelik.

Vahiy 22:12: Rab herkese yaptıklarının karşılığını verecek.

Vahiy 21:1-7: Yeni bir gök ve yeni bir yeryüzü.

Vahiy 22:3-5: Sonsuza dek hüküm sürecekler.

****

KISIM 2
Yaptığımız Şeyler

Kendimizin yapması gereken şeylerle (Tanrı'nın sağladığı güçle), Tanrı'nın kendisinin yaptığı ya da zaten yapmış olduğu şeyleri birbirinden ayırmamız önemlidir. Böyle bir ayrım yapmazsak, Tanrı'nın zaten yapmış olduğu şeyleri kendi gücümüzle yapmaya çalışabilir ve Tanrı'nın bizim için zaten sağladığı zafer içinde yürümeyi başaramayabiliriz.

Bu nedenle 2. Kısım, öncelikle bizim sorumlu olduğumuz şeylere odaklanır. Sonraki bölüm olan 3. Kısım ise öncelikle Tanrı'nın sorumlu olduğu şeylere odaklanacaktır.

Aşağıdaki ayetler iyi bir başlangıç noktası sunar:

> ***Sözü yalnızca dinleyerek kendinizi aldatmayın, onu uygulayın.*** *(Yakup 1:22)*
>
> ***"Bu nedenle, bu sözlerimi duyup uygulayan herkesi, evini kaya üzerine kuran akıllı bir adama benzeteceğim. Yağmur yağdı, seller geldi, rüzgârlar esti ve o eve çarptı; ama ev yıkılmadı, çünkü temeli kaya üzerine atılmıştı. Bu sözlerimi duyup uygulamayan herkes, evini kum üzerine kuran akılsız bir adam gibi olacaktır. Yağmur yağdı, seller geldi, rüzgârlar esti ve o eve çarptı; ve yıkıldı—yıkılışı da büyük oldu."*** *(Matta 7:24-27)*

****

Bölüm 16

Kurtulmak İçin Ne Yapmalıyım?

Işık getirilmesini istedi, içeri atıldı, titreyerek Pavlus ve Silas'ın önüne kapandı, onları dışarı çıkardı ve şöyle dedi: "Efendiler, kurtulmak için ne yapmalıyım?" Onlar, "Rab İsa Mesih'e iman et, sen de ev halkın da kurtulacaksınız" dediler. Ona ve evindeki herkese Rab'bin sözünü anlattılar. Gecenin o saatinde onları yanına alıp yaralarını yıkadı; kendisi ve bütün ev halkı hemen vaftiz edildi.

(Elçilerin İşleri 16:29-33)

Belki de şu sorudan daha önemli bir soru yoktur:

"Kurtulmak için ne yapmalıyım?"

Birçok kişi, bu soruyu düşünemeyecek kadar yaşamın koşuşturmasına kapılmıştır. Birçok kişi, bu sorudan kaçınarak yaşamını körü körüne sürdürür. Birçok kişi, kaybolmuş olabileceğini düşünmek istemez.

"Kurtulmak için ne yapmalıyım?"

"Rab İsa Mesih'e iman et, kurtulacaksınız." *(Elçilerin İşleri 16:30-31'den)*

Yalnızca "iman etmek" mi? "İman etmek" ne demektir?

Sen Tanrı'nın tek olduğuna inanıyorsun. İyi ediyorsun. Cinler de inanıyor—ve titriyor. *(Yakup 2:19)*

Cinler de İsa'nın Mesih olduğunu biliyor (Luka 4:41), dolayısıyla kurtaran imanın, gerçeği yalnızca zihinsel olarak kabul etmekten daha fazlası olduğu açıktır.

Pavlus "imanı" ve kurtuluşu, ***Ona Rab'bin sözünü bildirdiklerinde*** zindancıya nasıl açıkladı? (Elçilerin İşleri 16:32). Elçilerin İşleri kitabında, Pavlus yolculuklarla sürdürdüğü hizmetinin sonlarına doğru duyurduğu mesajı şöyle özetler:

"Yararlı olan hiçbir şeyi size bildirmekten çekinmedim; hem herkesin önünde hem de evden eve dolaşarak size öğrettim, hem Yahudilere hem de Greklere Tanrı'ya yönelip tövbe etmeleri ve Rabbimiz İsa'ya iman etmeleri gerektiğine tanıklık

ettim.” *(Elçilerin İşleri 20:20-21)*

Buradan, kurtaran imanın şunları içerdiğini görüyoruz:

1. **Tanrı’ya yönelip tövbe etmek.**
2. **Rabbimiz İsa’ya iman etmek.**

Tövbe, düşüncede bir değişimi ifade eder; imansızlıktan imana geçişi; yaşamınızın yönünde bir değişimi. Günah işlediğinizi kabul edin ve günahlarınızın bağışlanması ve günahın gücünden kurtulmak için Tanrı’ya yönelin. Günahlı arzuların peşinden gitmeye devam etmek yerine Tanrı’yı izlemeyi seçin. Tövbe çağrısı herkes için geçerlidir:

> ***“Bu nedenle Tanrı, bilgisizlik dönemlerini görmezden geldi. Ama şimdi her yerde herkesin tövbe etmesini buyuruyor.”*** *(Elçilerin İşleri 17:30)*

İsa'ya iman etmek, İsa'nın vaat edilen Mesih, Tanrı'nın biricik Oğlu, herkesin Rabbi olduğuna; sizin günahlarınız ve bütün dünyanın günahları için öldüğüne (1. Yuhanna 2:2); ölümden dirildiğine; ve onu izlersek Kutsal Yazılar'ın bizim için yapacağını söylediği şeyleri yapacağına inanmayı içerir.

İsa'ya iman etmek, *İsa'ya inanmakla* aşağı yukarı aynı anlama gelir. *“İman”* ve *“inanmak”*, Yeni Antlaşma'nın özgün dili olan Grekçede benzer sözcüklerdir. Her ikisi de yalnızca zihinsel bilgiyi değil, güçlü bir inancı ve güveni içerir. İsa'ya güvenmek bizi İsa'nın öğretilerini izlemeye yöneltir.

Önsöz'de, İsa'nın bizi kurtuluş için kendisine gelmeye davet ettiğini gördük. Dolayısıyla kurtuluş (ve tövbe ve iman), İsa’ya gelmeyi, İsa’ya güvenmeyi ve İsa’yı izlemeyi içerir.

İçtenlikle tövbe ederek Tanrı’ya yönelen ve İsa’ya iman eden kişiler ruhsal olarak “yeniden doğarlar” ve kendilerine yeni bir yaşam ve amaç vermesi için Tanrı’nın Kutsal Ruhu’nu alırlar (Yuhanna 3:1-21).

Bazı insanların kurtuluşa götüren imana ve tövbeye hızla, çoğunlukla tek bir olay olarak ulaştığı görülür. Başkaları için bunun zamana yayılan bir dizi daha küçük adımla gerçekleştiği görülür.

Tanrı’ya gelmek için “yeterince iyi” olana kadar beklemeyin; bu asla gerçekleşmeyecek! Ancak tövbe ederek Tanrı’ya yöneldikten ve İsa’ya iman ettikten sonra günaha karşı zafer kazanacak ve yeni bir ruhsal yaşama sahip olacaksınız. Kurtulmanın başka bir yolu yoktur.

Peki ya siz? **Tövbe ederek Tanrı'ya yöneldiniz mi? Rabbimiz İsa'ya iman ediyor musunuz?**

Etmiyorsanız, neden bugün bunu yapmayasınız? ***"İşte, uygun zaman şimdidir. İşte, kurtuluş günü bugündür."*** (2. Korintliler 6:2). Kurtuluş için Tanrı'ya tek başınıza ya da başkalarının yanında gelebilirsiniz. **İşte size yol gösterecek bazı öneriler:**

Tövbe ederek Tanrı'ya yönelin. Bunun için Tanrı'dan yardım isteyin. Gerçek tövbe muhtemelen şunları içerecektir:

- Tanrı'ya, O'na karşı günah işlediğinizi itiraf edin. Uygun gördüğünüz ölçüde ayrıntı verin. Gerçekten dürüst olun.
- Tanrı'ya bir kurtarıcıya ihtiyacınız olduğunu; kendinizi kurtaramayacağınızı itiraf edin. Kendi günahlarınızı düzeltemez ya da geri alamazsınız.
- Tanrı'ya artık O'nu izlemeyi seçtiğinizi bildirin. Bunu yapmak için O'nun yardımına ihtiyacınız olduğunu, kendi gücünüzle bunu yapamayacağınızı kabul edin.
- Tanrı'yı izlemeye aykırı olan tüm taahhütlerinizden ve bağlılıklarınızdan vazgeçin.

Rabbimiz İsa'ya iman edin:

- İsa'nın Mesih, Tanrı'nın biricik Oğlu ve herkesin Rabbi olduğunu kabul edin. İsa'nın artık sizin Rabbiniz olduğunu ilan edin.
- İsa'nın günahlarınız için öldüğünü ve ölümden dirildiğini kabul edin.
- İsa'ya gelin, İsa'ya güvenin ve İsa'yı izleyin.

Sizi kurtarırken gösterdiği merhamet ve lütuf için Tanrı'ya şükredin.

Tanrı'dan sizi Ruhu'yla doldurmasını isteyin, böylece O'nu hoşnut eden bir yaşam sürebilirsiniz.

Vaftiz: Fırsatınız olduğunda, İsa'nın başka bir izleyicisi tarafından vaftiz edilin (bkz. 17. bölüm *"Vaftiz Olun"*).

Daha Derin Düşünmek İçin

TÖVBE HAKKINDA:

Hezekiel 18:30-32: Tövbe çağrısı.

Matta 3:1-2, Markos 1:4, Luka 3:3: Vaftizci Yahya'nın öğretisinin özetleri.

Matta 4:17, Markos 1:15: İsa'nın öğretisinin özetleri.

Matta 11: 20-24: Çünkü tövbe etmediler.

Markos 6:12: 12 öğrencinin vaazlarının bir özeti.

Luka 13: 1-5: İsa'nın tövbenin gerekliliğini vurgulaması.

Luka 15:1-7: İsa'nın kaybolan koyun hakkındaki öğretisi.

Luka 15:8-10: İsa'nın kaybolan para hakkındaki öğretisi.

Elçilerin İşleri 2:38, 3:19, 5:31: Petrus'un tövbe hakkındaki sözleri.

Elçilerin İşleri 17:29-31, 20:18-21, 26:19-21: Pavlus'un tövbe üzerine sözleri.

Efesliler 4:20-24: Mesih'i nasıl tanıdık.

2. Petrus 3:9: Tanrı kimsenin mahvolmasını istemez; herkesin tövbe etmesini ister.

Vahiy 2:5, 2:14-16, 3:1-3, 3:19-20: İsa'nın kiliselere tövbeyle ilgili mesajları.

Vahiy 9:20-21, 16:9-11: Tövbe etmeyi reddetme.

İSA'YA İMAN KONUSUNDA:

Yuhanna 3:16-18: İsa'ya iman eden herkes.

Yuhanna 7:37-39: İsa'ya iman eden herkes.

Romalılar 1:17, 3:19-31: İmanla doğru sayılmak.

Galatyalılar 2:15-16: İmanla aklanmak.

Efesliler 2:8-9: İman aracılığıyla lütufla kurtulmak.

Filipililer 3:8-9: Tanrı'dan gelen doğruluk.

İbraniler 11:1-40: "İman Bölümü."

Yakup 2:14-26: Eylemsiz iman.

Kitap Kaynağı: D.L. Moody tarafından yazılan "Tanrı'ya Giden Yol". İnternette ücretsiz olarak bulunabilir.

****

Bölüm 17

Vaftiz Olun

Petrus onlara şöyle dedi: "Tövbe edin ve günahlarınızın bağışlanması için her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olun; böylece Kutsal Ruh armağanını alacaksınız."
(Elçilerin İşleri 2:38)

Bunun üzerine onun sözünü sevinçle kabul edenler vaftiz edildi. O gün yaklaşık üç bin kişi onlara katıldı.
(Elçilerin İşleri 2:41)

"Gidin ve bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin ve size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte, çağın sonuna dek her zaman sizinle birlikteyim."
(Matta 28:19-20)

Su vaftizi, kurtuluşumuzun dışa yansıyan bir işaretidir. İsa'yı izlemeyi seçtiğimize hem kendimiz hem de başkaları için bir tanıklıktır.

Su vaftizi, basitçe, günahtan yıkanıp temizlenmeyi simgeleyen törensel bir yıkanma olarak anlaşılabilir. Bu anlayış, şu ayetler gibi ayetlerle desteklenir:

> ***Bunun üzerine Yahya'nın öğrencileriyle bazı Yahudiler arasında arınma konusunda bir tartışma çıktı. Yahya'ya gelip ona şöyle dediler: "Rabbi, Şeria Irmağı'nın ötesinde seninle birlikte olan ve hakkında tanıklık ettiğin kişi var ya, işte o vaftiz ediyor ve herkes ona gidiyor."*** *(Yuhanna 3:25-26)*
>
> ***"Şimdi neden bekliyorsun? Kalk, vaftiz ol ve Rab'bin adını çağırarak günahlarından arın."*** *(Elçilerin İşleri 22:16)*

Su vaftizi, kurtuluşla birlikte gerçekleşen içsel arınmanın dışsal bir simgesidir:

> ***Bizi yeniden doğuş yıkaması ve Kutsal Ruh'un yenilemesi aracılığıyla kurtardı.*** *(Titus 3:5)*

Birçok kişi su vaftizini, eski benliğimizin ölümünün (İsa'yla birlikte gömülmenin) ve yeni bir yaşama diriltilmemizin (İsa'yla birlikte ölümden diriltilmenin) bir simgesi olarak da anlar. Bu anlayış şu Kutsal Kitap ayetleriyle desteklenir:

> ***Yoksa Mesih İsa'ya vaftiz edilen hepimizin onun ölümüne vaftiz edildiğini bilmiyor musunuz? Bu nedenle vaftiz yoluyla onunla birlikte ölüme gömüldük ki, Mesih Baba'nın yüceliği aracılığıyla ölümden diriltildiği gibi, biz de yeni bir yaşam sürelim.*** *(Romalılar 6:3-4)*
>
> ***O'nda siz de elle yapılmayan bir sünnetle, Mesih'in sünnetiyle, benliğin günahlarının bedeninden sıyrılarak sünnet edildiniz. Vaftizde O'nunla birlikte gömüldünüz ve O'nu ölümden dirilten Tanrı'nın etkin gücüne iman ederek O'nunla birlikte diriltildiniz.*** *(Koloseliler 2:11-12)*

Bazı kültürlerde suyla vaftiz büyük önem taşır ve bazen iman etmeyenler tarafından kendi kültürlerinin ve dini inançlarının reddedilmesi olarak yorumlanır. İsa'nın bir izleyicisi, yeni imanı nedeniyle, özellikle vaftiz olduktan sonra, arkadaşları ve ailesi tarafından reddedilebilir. İmanlıların arkadaşlarını ve ailelerini kendilerinden uzaklaştırmaktan kaçınmaları genellikle daha iyidir. Ancak bazen arkadaşlar ve aile tarafından reddedilmek kaçınılmazdır ve yeni bir imanlı, Tanrı'nın halkı arasında yeni bir ruhsal aile bulmalıdır. Tanrı, O'na güvenmeye devam ettiğiniz sürece bu süreçte size yardım edecektir (Markos 10:29-30, Luka 18:29-30).

Daha Derin Düşünmek İçin

Matta 3:1-12: Vaftizci Yahya (& Markos 1:1-8, Luka 3:1-20)

Matta 3:13-17: İsa'nın vaftizi (& Markos 1:9-11, Luka 3:21-22)

Romalılar 6:1-14: Mesih'le birlikte gömülmek ve diriltilmek.

****

Bölüm 18

“Bunu Beni Anmak İçin Yapın”

Size ilettiğimi ben de Rab’den aldım: Rab İsa, ihanete uğradığı gece ekmek aldı. Şükrettikten sonra ekmeği böldü ve şöyle dedi: “Alın, yiyin. Bu, sizin için parçalanan bedenimdir. Bunu beni anmak için yapın.” Aynı şekilde, yemekten sonra kâseyi de alıp şöyle dedi: “Bu kâse, kanımla yapılan yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde bunu beni anmak için yapın.” Çünkü bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâseden her içtiğinizde, Rab gelinceye kadar O’nun ölümünü ilan edersiniz.

(1. Korintliler 11:23-26)

_____

İsa’nın kendisi, ekmeği bölüp kâseyi paylaşarak ölümünü anmamızı buyurdu. Bu basit tören, İsa’nın ölümünün imanımızın merkezinde olduğunu bize hatırlatır. Bizi fidyeyle kurtaran, günahlarımızın bağışlanmasını ve kurtuluşumuzu mümkün kılan, İsa’nın ölümü, özellikle de kanının dökülmesidir. Bağışlanmayla olan bağlantı Matta kitabında açıkça görülür:

> ***Kâseyi aldı, şükretti ve onlara vererek şöyle dedi: “Hepiniz bundan için, çünkü bu, günahların bağışlanması için birçokları uğruna dökülen yeni antlaşmanın kanı, benim kanımdır.”*** *(Matta 26:27-28)*

Kutsal Yazılar ayrıca şöyle der:

> ***O'nda, lütfunun zenginliğine göre, kanı aracılığıyla kurtuluşa, suçlarımızın bağışlanmasına sahibiz.*** *(Efesliler 1:7)*

İbraniler kitabının yazarı bize şunu hatırlatır:

> ***Kan dökülmeden bağışlanma olmaz.*** *(İbraniler 9:22)*

Bazı insanlar İsa'nın aslında çarmıhta ölmediğini ya da çarmıha gerilenin İsa'nın kendisi değil, başka biri olduğunu iddia eder. Aksine, İsa’nın ölümü kurtuluşumuzun vazgeçilmez bir parçasıdır. **İsa’nın ölümü olmadan günahların bağışlanması olmazdı; hiç kimse için kurtuluş olmazdı.** Birlikte ekmek bölmek ve kâseyi

paylaşmak, İsa'nın bizim için öldüğünü bize hatırlatır.

Ekmeğin ve kâsenin nasıl paylaşıldığına ilişkin ayrıntılar, İsa'nın izleyicileri arasında büyük farklılıklar gösterir. Yeni Antlaşma bu konuda pek az somut talimat verir; bu nedenle Tanrı'nın halkı arasında farklı uygulamalara özgürlük tanınmalıdır. Ancak birkaç açıklama yararlı olabilir:

- İsa kâseden ***asmanın ürünü*** olarak söz eder (Matta 26:29), bu nedenle genellikle İsa'nın üzüm suyu ya da şarap paylaştığı kabul edilir.
- Ekmeği ve kâseyi, İsa'yı ve ölümünü ***anmak için*** paylaşırız; onun kurbanını tekrarlamak anlamında değil, çünkü Kutsal Yazılar Mesih'in bir kez ve herkes için kurban edildiğini belirtir:

  Onun, o başkâhinler gibi her gün önce kendi günahları, sonra halkın günahları için kurban sunması gerekmez. Çünkü kendisini sunduğunda bunu herkes için bir kez yaptı. *(İbraniler 7:27)*
- İsa'nın ***"Bu benim bedenimdir"*** ve ***"bu benim kanımdır"*** sözleri yaygın olarak mecazi anlamda anlaşılır; yani ekmek ve şarabın gerçekten onun bedeni ve kanı olduğu değil, onun bedenini ve kanını **temsil ettiği** düşünülür.

Biz yaşayabilelim diye İsa'nın bizim için öldüğünü hatırlayalım. İsa'yı anmak için ekmeği ve kâseyi paylaşalım. ***Rab gelinceye dek O'nun ölümünü ilan edelim*** (1. Korintliler 11:26).

Daha Derin Düşünmek İçin

Matta 26:17-30: Son Akşam Yemeği. (Ayrıca Markos 14:12-26, Luka 22:7-39)

1. Korintliler 11:17-34: Pavlus'un talimatları.

Matta 26:47-27:54: İsa'nın yargılanması ve çarmıha gerilmesi. (Ayrıca Markos 14:43-15:39; Luka 22:47-23:49; Yuhanna 18:1-19:37)

****

Bölüm 19

Tanrın Rab'bi Sev

Onlardan biri, bir din bilgini, onu sınamak için ona bir soru sordu. "Öğretmen, yasadaki en büyük buyruk hangisidir?" İsa ona şöyle dedi: "'Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin.' Bu, ilk ve en büyük buyruktur. Buna benzeyen ikinci buyruk da şudur: 'Komşunu kendin gibi seveceksin.' Bütün yasa ve peygamberler bu iki buyruğa dayanır."

(Matta 22:35-40)

"Göklerin Egemenliği, oğlu için düğün şöleni düzenleyen bir krala benzer."

(Matta 22:2)

"Bu nedenle adam annesini ve babasını bırakıp karısına bağlanacak. İkisi tek beden olacak." Bu sır büyüktür, ama ben Mesih ve kiliseden söz ediyorum.

(Efesliler 5:31-32)

Büyük bir kalabalığın sesine, gürül gürül akan suların sesine ve güçlü gök gürlemelerine benzer bir ses duydum. Şöyle diyordu: "Haleluya! Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrımız hüküm sürüyor! Sevinelim, büyük bir coşku duyalım ve yüceliği ona verelim. Çünkü Kuzu'nun düğünü geldi ve eşi kendini hazırladı." Ona parlak, temiz, ince keten giysiler giyme izni verildi; çünkü ince keten, azizlerin doğru işleridir. Bana şöyle dedi: "Yaz: 'Kuzu'nun düğün şölenine davet edilenlere ne mutlu!'" Bana, "Bunlar Tanrı'nın gerçek sözleridir" dedi.

(Vahiy 19:6-9)

Tanrı'yı bütün varlığınla sev. Kısaca ifade etmek gerekirse, en büyük buyruk budur. Ayrıca Yeni Antlaşma, Tanrı'yla ilişkimizi büyük bir aşk hikâyesine benzetir: Mesih'in (***Kuzu'nun***) Tanrı'nın halkıyla evlenmesi. Bu evlilik fiziksel/cinsel bir birleşmeyle değil, derin bir ruhsal birlikle ilgilidir.

Tanrı'nın romantik sevgiyi ve evliliği kısmen şu amaçla yarattığını

düşünün: Bir erkek ile bir kadın arasındaki derin romantik sevgi ve evlilik, Tanrı'nın halkıyla kurmak istediği derin ve yakın ilişkinin bir gölgesidir.

Nasıl ki ilişkiyi genellikle müstakbel damat müstakbel gelinle başlatırsa, Tanrı da bizimle bir sevgi ilişkisini başlatmıştır. Tanrı'nın bize olan sevgisine karşılığımız, Tanrı'ya duyduğumuz sevgi olmalıdır:

> ***Biz O'nu seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi.*** *(1. Yuhanna 4:19)*

Üstelik Tanrı, bize duyduğu tutkulu sevgiyi Mesih aracılığıyla göstermiştir:

> ***Ama Tanrı bize olan sevgisini şununla gösteriyor: Biz daha günahkârken Mesih bizim için öldü.*** *(Romalılar 5:8)*

Tanrı, günahlarımızın bağışlanması ve mahkûm olmamamız için Mesih'i bizim uğrumuza ölmeye göndererek bize olan sevgisini gösterdi. Tanrı'dan aldığımız bağışlanmanın bizi Tanrı'yı derinden sevmeye yöneltmesi doğaldır.

İsa'ya gelip onun ayaklarını gözyaşlarıyla yıkayan ve ayaklarına merhem süren ***günahkâr kadını*** düşünün (Luka 7:36-50). İsa, bu kadının kendisini çok sevmesinin özellikle birçok günahının bağışlandığını bilmesinden kaynaklandığını belirtti.

İsa'yı izleyen herkes için de aynı şey geçerli olmalıdır: Hepimizin ödeyemeyeceği kadar büyük bir günah borcu vardı. İsa'nın çarmıhta ölümü sayesinde, bizim hiçbir çabamız olmadan bu büyük borcumuz tamamen ödendi! Tanrı'ya derin ve tutkulu bir sevgi duymak, doğal karşılığımız olmalıdır.

Tanrı'yı derinden sevmemeniz, büyük olasılıkla kendi günahınızın derinliğini anlamamanızla ya da Tanrı'nın bağışlamasını kabul etmemenizle ilgilidir (tövbe ederek Tanrı'ya yönelmeyip İsa'ya iman etmeyerek; bkz. 16. bölüm *"Kurtulmak İçin Ne Yapmalıyım?"*).

Tanrı'yı gerçekten sevip sevmediğimizi nasıl biliriz?

> ***"Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirin."*** *(Yuhanna 14:15)*

> ***Çünkü Tanrı'yı sevmek, onun buyruklarını yerine getirmektir.*** *(1. Yuhanna 5:3)*

Bu ayetler, Tanrı'ya duyulan gerçek sevginin Tanrı'ya itaatle sonuçlandığını gösterir. Birbirine âşık iki insanın birbirini hoşnut etmeye çalışması gibi, Tanrı'ya duyduğumuz sevgi de bizi Tanrı'yı hoşnut etmeye yöneltir. Yalnızca kendimizi ya da başkalarını hoşnut etmeye çalışmak yerine, her şeyi onun istediği şekilde yapmaya çalışırız.

Ama burada dikkatli olalım. Yukarıdaki ayetler, Tanrı'ya itaat etmek için elimizden geleni yaparak ona duyduğumuz sevgiyi kanıtlamaya çalışmamızı istemiyor. Aksine, Tanrı'yı gerçekten seviyorsak itaatin bunun doğal sonucu olacağını gösteriyor. İsa'nın kendisinin de öğrettiği gibi:

> ***İsa ona şöyle cevap verdi: "Bir kimse beni severse, sözümü yerine getirir. Babam onu sevecek, biz de ona gelip onunla birlikte yaşayacağız. Beni sevmeyen, sözlerime uymaz. Duyduğunuz söz benim değil, beni gönderen Baba'nın sözüdür."*** *(Yuhanna 14:23-24)*

Burada daha da dikkatli olalım. Romalılar 7, özellikle Ruh'a göre değil de yasaya göre yaşamaya çalışırsak, kurtuluştan sonra da günaha köle olmanın mümkün olduğunu gösteriyor gibi görünmektedir. Ancak İsa'nın izleyicileri için olağan olanın Romalılar 7'deki kölelik değil, Romalılar 8'de ele alınan özgürlük olması gerektiği açıktır. Günahı iman yaşamının olağan bir parçası olarak kabul etmemeye dikkat etmeliyiz. Bir kişinin yaşamında bilerek günah işlemeyi sürdürmesi, o kişinin kurtuluşunu bile sorgulanır hâle getirir (İbraniler 10:26-27).

Ama bazıları şöyle düşünecek: "Tanrı'ya itaat etmeye çalışmak ne kadar da ağır bir yük!"

> ***Çünkü Tanrı'yı sevmek, O'nun buyruklarını yerine getirmemizdir ve O'nun buyrukları ağır bir yük değildir.*** *(1. Yuhanna 5:3 YLT)*

Şunu söylemek isterim: Tanrı'yla ilişkiniz olması gerektiği gibiyse, Tanrı'ya itaat etmek ağır bir yük **değildir**. Tanrı'ya itaat etmek, ancak gerçekten ***Tanrı'dan doğmadıysanız*** veya Tanrı'yla ilişkiniz O'na duyduğunuz sevgiye dayanmıyorsa ağır bir yük gibi gelmelidir. Şunu söylemek isterim: Tanrı'yı gerçekten sevenler için

ağır bir yük olan, Tanrı'ya itaat etmek değil, itaatsizlik etmektir (Pavlus'un itaatsizlik yükünü Romalılar 7'de okuyun).

Ayrıca, Tanrı'yı daha iyi tanıdıkça O'na duyduğumuz sevgi de derinleşmelidir. Bu biraz zaman alabilir, tıpkı insanlar arasındaki romantik ilişkilerde sevginin zamanla derinleşmesi gerektiği gibi. Tanrı'ya itaat etme arzusunun artması, Tanrı'ya duyulan sevginin arttığının göstergesidir.

Peki ya siz? Yaşamınızda Tanrı'yı sevdiğinize dair kanıt var mı? Tanrı'ya itaat etmek istiyor musunuz? Tanrı'ya itaat ediyor musunuz? Tanrı'ya olan sevginiz artıyor mu?

Daha Derin Düşünmek İçin

Luka 7:36-50: Günah içinde yaşamış olan kadın.

1. Yuhanna 2:1-6: Onu tanıdığımızı biliyoruz...

1. Yuhanna 2:15-17: Dünyayı sevmeyin.

1. Yuhanna 4:20-21: Başkalarından nefret ederken Tanrı'yı sevdiğini iddia etmek.

Vahiy 2:1-7: Efes'te Tanrı'yı sevmekte başarısız olmak.

Yeşaya 62:4-5: Tanrı bir damat gibi sevinir.

Yeremya 2:1 ile 3:25 arası: İsrail'in Tanrı'ya sadakatsizliği zinaya ve fahişeliğe benzetilir.

Vahiy 21:9-27: Gelin, Kuzu'nun eşi.

****

Bölüm 20

Komşunu Kendin Gibi Sev

İçlerinden biri, bir yasa uzmanı, onu sınamak için bir soru sordu. "Öğretmenim, yasadaki en büyük buyruk hangisidir?" İsa ona şöyle dedi: "'Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin.' İlk ve en büyük buyruk budur. Buna benzeyen ikinci buyruk da şudur: 'Komşunu kendin gibi seveceksin.' Bütün yasa ve peygamberler bu iki buyruğa dayanır."

(Matta 22:35-40)

"Komşunu kendin gibi seveceksin." Bu buyruk, yalnızca ***"Tanrın Rab'bi seveceksin"*** buyruğundan sonra gelir. İlk bakışta bu iki buyruk basit ve açık görünür. Ancak üzerinde biraz daha düşününce, bunların derin ve zor olduğu, belki de hiç kimsenin onları tam olarak anlayamayacağı ya da eksiksiz yerine getiremeyeceği görülür.

Açıklığa kavuşturmak için yalnızca Kutsal Yazılar'a bakalım. Bazı ayetlerin imanlılar arasındaki sevgiye odaklandığını, bazılarının ise tüm insanlarla ilişkilerimiz için geçerli olduğunu aklınızda tutun:

> ***"Halkından olanlardan öç almayacak, onlara kin beslemeyeceksin; ama komşunu kendin gibi seveceksin. Ben RAB'bim."*** *(Levililer 19:18)*
>
> ***"Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Ben sizi nasıl sevdiysem, siz de birbirinizi sevin. Birbirinize sevginiz olursa, herkes benim öğrencilerim olduğunuzu bununla anlayacak."*** *(Yuhanna 13:34-35)*
>
> ***Sevgi sabırlıdır ve şefkatlidir. Sevgi kıskanmaz. Sevgi övünmez, kibirlenmez, uygunsuz davranmaz, kendi çıkarını gözetmez, kolayca öfkelenmez, kötülüğün hesabını tutmaz; haksızlığa sevinmez, ama gerçekle sevinir; her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi umut eder ve her şeye dayanır. Sevgi asla son bulmaz.*** *(1. Korintliler 13:4-8)*

"Komşunu seveceksin ve düşmanından nefret edeceksin' dendiğini duydunuz. Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size lanet edenleri kutsayın, sizden nefret edenlere iyilik yapın ve size kötü davranan ve zulmedenler için dua edin, öyle ki göklerdeki Babanızın çocukları olasınız. Çünkü o, güneşini kötülerin ve iyilerin üzerine doğdurur, doğru olanların ve olmayanların üzerine yağmur yağdırır. Çünkü sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur? Vergi görevlileri bile aynısını yapmıyor mu?" *(Matta 5:43-46)*

Sevgili kardeşler, birbirimizi sevelim, çünkü sevgi Tanrı'dandır; ve seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı tanır. Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımaz, çünkü Tanrı sevgidir. *(1. Yuhanna 4:7-8)*

Bir kimse, "Tanrı'yı seviyorum," derse ve kardeşinden nefret ederse, yalancıdır; çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı nasıl sevebilir? Ondan aldığımız buyruk şudur: Tanrı'yı seven, kardeşini de sevmelidir. *(1Yuhanna 4:20-21)*

Kardeşler, sizin için Tanrı'ya her zaman şükretmeliyiz; bu da yerindedir, çünkü imanınız büyük ölçüde büyüyor ve her birinizin birbirine olan sevgisi artıyor. *(2Selanikliler 1:3)*

Peki ya siz? Başkalarını ne kadar derinden seviyor-sunuz? Başkalarına olan sevginiz artıyor mu?

Daha Derin Düşünmek İçin

Markos: 12:28-34: En büyük buyruklar.

Luka 10:25-37: İyi Samiriyeli.

Romalılar 13:8-10: Birbirimizi sevme borcumuzun sürekliliği.

1Korintliler 13:1-13: "Sevgi" bölümü.

Galatyalılar 5:13-15: Birbirinize hizmet edin.

Yakup 2:8-9: Kutsal Yazılar'da bulunan krallık yasası.

1Yuhanna 3:10-18: Tanrı'nın çocuklarını nasıl tanırız.

****

Bölüm 21

Vermek

"Böyle çalışarak güçsüzlere yardım etmeniz ve Rab İsa'nın bizzat söylediği, 'Vermek, almaktan daha büyük mutluluktur' sözlerini hatırlamanız gerektiğini her konuda size örnek olarak gösterdim."
(Elçilerin İşleri 20:35)

Sevgiyi şundan biliyoruz: O bizim için canını verdi. Biz de kardeşlerimiz için canımızı vermeliyiz. Ama dünya malına sahip olan biri, kardeşinin ihtiyaç içinde olduğunu görüp ona karşı yüreğini kapatırsa, Tanrı'nın sevgisi onda nasıl kalır? Sevgili çocuklarım, yalnızca sözle ya da dille değil, eylemle ve gerçeğe uygun olarak sevelim.
(1. Yuhanna 3:16-18)

"Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, verdi..."
(Yuhanna 3:16)

Başkalarına duyduğumuz sevgi, bizi ihtiyaç içinde olanlara yardım etmek için harekete geçmeye yöneltir. Sevgiden dolayı, ihtiyaç içinde olanlara yardım etmek için zamanımızı ve kaynaklarımızı veririz. Vermekle ilgili birkaç ayete daha bakalım:

Kardeşlik sevgisiyle birbirinize içten bir şefkat gösterin; ... kutsalların ihtiyaçlarını karşılamaya katkıda bulunun ve konuksever olun. *(Romalılar 12:10, 13)*

"Sahip olduklarınızı satın ve ihtiyaç sahiplerine yardım edin. Kendinize eskimeyen keseler, göklerde tükenmeyen bir hazine edinin; oraya hiçbir hırsız yaklaşmaz, hiçbir güve zarar vermez." *(Luka 12:33)*

Düşmanın açsa ona yiyecek ver. Susamışsa ona içmesi için su ver; çünkü böylece onun başına kor yığmış olursun ve RAB seni ödüllendirir. *(Süleyman'ın Özdeyişleri 25:21-22)*

Yabancılara konukseverlik göstermeyi unutmayın, çünkü bunu yapan bazıları bilmeden melekleri ağırladı. *(İbraniler 13:2)*

Ama iyilik yapmayı ve paylaşmayı unutmayın, çünkü Tanrı böyle kurbanlardan hoşnut olur. *(İbraniler 13:16)*

"Senden isteyene ver, senden ödünç almak isteyeni geri çevirme." *(Matta 5:42)*

Onlara şöyle yanıt verdi: "İki gömleği olan, hiç gömleği olmayana versin. Yiyeceği olan da aynı şekilde yapsın." *(Luka 3:11)*

Hırsızlık yapan artık hırsızlık yapmasın; bunun yerine, ihtiyacı olana verecek bir şeyi olsun diye elleriyle iyi bir şey üreterek emek versin. *(Efesliler 4:28)*

Yoksula acıyan RAB'be borç verir; RAB onu ödüllendirecektir. *(Özdeyişler 19:17)*

Kötüler borç alır ve geri ödemez, ama doğrular cömertçe verir. *(Mezmurlar 37:21)*

Kutsal Yazılar cömertliğimize bazı sınırlar koyar:

Çünkü yanınızdayken bile size şunu buyurmuştuk: "Çalışmak istemeyen yemek de yemesin." *(2. Selanikliler 3:10)*

Kutsal Yazılar, sevgimiz olmadan bağış yapma konusunda bizi uyarır:

Yoksulları doyurmak için bütün malımı dağıtsam ve bedenimi yakılmak üzere teslim etsem, ama sevgim olmasa, bunun bana hiçbir yararı olmaz. *(1. Korintliler 13:3)*

Son olarak, Kutsal Yazılar bizi bağışlarımızda içten olmaya çağırır:

Herkes yüreğinde kararlaştırdığı gibi versin; isteksizce ya da zorunluluktan değil, çünkü Tanrı sevinçle vereni sever. *(2. Korintliler 9:7)*

Daha Derin Düşünmek İçin

Matta 6:1-4: İkiyüzlüler gibi olmayın.

Matta 20:20-28: Aranızda büyük olmak isteyen kişi…

Luka 10:25-37: Git, sen de öyle yap.

1. Timoteos 5:3-16: Yakınların ihtiyaçlarını karşılamak.

****

Bölüm 22

Rab'bin Sizi Bağışladığı Gibi Bağışlayın

…birbirinize katlanın ve birinin bir başkasından şikâyeti varsa birbirinizi bağışlayın; Mesih sizi nasıl bağışladıysa, siz de öyle yapın.

(Koloseliler 3:13)

"Bize borçlu olanları bağışladığımız gibi, sen de bizim borçlarımızı bağışla."

(Matta 6:12)

"İnsanların suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizi bağışlayacaktır. Ama insanların suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamayacaktır."

(Matta 6:14-15)

"Efendisi öfkelendi ve kendisine olan borcunun tamamını ödeyinceye kadar onu işkencecilere teslim etti. Her biriniz kardeşinizin kötülüklerini yürekten bağışlamazsanız, göksel Babam da size böyle yapacaktır. "

(Matta 18:34-35)

Günahlarımızın Tanrı tarafından bağışlanması, kurtuluşumuzun merkezinde yer alır. Bağışlanma, İsa'nın kendini kurban olarak sunmasıyla mümkün olur. Bağışlanma, hak ederek kazandığımız bir şey değildir; Tanrı'nın lütfuyla, İsa'ya iman aracılığıyla bizim olur (29. bölümdeki *"Günahların Bağışlanması"* uyarınca).

Tanrı tarafından bağışlananlardan, kendilerinin de başkalarını bağışlamaları beklenir. Bu konu Tanrı için öylesine önemlidir ki İsa şöyle öğretmiştir:

> ***"Ama insanların suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz."*** *(Matta 6:15)*

20. bölümde (*"Komşunu Kendin Gibi Sev"*) ***"Kardeşini sevmeyen ölümde kalır."*** sözünü gördük (1. Yuhanna 3:14). Aynı şekilde, bir kişinin başkalarını bağışlamaması, kurtulmuş olmadığına dair bir kanıt gibi görünür. Başkalarını bağışlamamanın, başkalarını sevmemek olduğu ileri sürülebilir. Başkalarını bağışlamaya isteksiz olmak, kişinin kurtuluşunu sorgulanır hâle getirir.

Bu da şu soruyu gündeme getirir: ____ (o/onlar) tarafından yapılanlar için _____ adlı kişiyi nasıl bağışlayabilirim? (Boşlukları siz doldurun.)

Başkalarını bağışlamak, yaptıklarını unutmam anlamına mı gelir? Bu, onlara yeniden güvenmem gerektiği anlamına mı gelir? Hayır ve hayır. Bağışlamak hafızamızı ve güvenimizi etkileyebilse de bunlar ayrı konulardır. Bağışlamak, günahı görmezden gelmek anlamına gelmez. Birini bağışlayabilir ve yine de İsa'nın o kişiye yanlışını gösterme konusundaki öğretisini uygulayabiliriz (Matta 18:15-17). Hukuki konularda, duruma bağlı olarak yasal yollara başvurmak yine de uygun olabilir.

Bağışlamak, irademizle gerçekleştirdiğimiz bir eylemdir. Bağışlamak, içimizdeki acılığı bırakmayı seçmektir; intikam almamayı seçmektir; konuyu kinle gündeme getirmemeyi seçmek; Tanrı'nın bizi inciten kişiye merhamet etmesi için dua etmeyi seçmek; barışma olasılığına açık olmayı seçmek; Tanrı'nın bize gösterdiği lütfun aynısını başkalarına göstermeyi seçmek.

Bağışlama, bir şekilde başkalarına karşı sıcak duygular uyandırmak değildir. Başkalarını bağışlamak acıyı ortadan kaldırmayabilir; bir başkasının günahının sonuçları yüzünden hâlâ acı çekebilirsiniz. Aksine bağışlama, Tanrı'nın lütfuyla, sevgiden dolayı, irademizi kullanarak yapmayı seçtiğimiz bir şeydir.

"Biz seviyoruz, çünkü önce o bizi sevdi" sözünde olduğu gibi, ***"Rab sizi bağışladığı gibi siz de bağışlayın."*** sözüne de uymalıyız. Tanrı bize örnek oldu. Bağışlanabilmemiz için sevgiyle İsa'yı gönderdi. Biz de sevgiyle başkalarını bağışlamaya çağrılıyoruz. İsa bunu mümkün kıldı.

Peki ya siz? Birini bağışlamanız gerekiyor mu? O kişiyi bağışlayacak mısınız? Artık ertelemeyin.

Daha Derin Düşünmek İçin

Özdeyişler 17:9: Bir suçu örten kişi.

Matta 18:21-35: Merhametsiz hizmetkâr benzetmesi.

Markos 11:25: Birine karşı bir kırgınlığınız varsa.

Elçilerin İşleri 7:59-60: İstefanos'un duası.

Romalılar 12:17-21: Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin.

****

Bölüm 23

Tapının, Sevinin ve Şükredin!

Haydi gelin, tapınalım ve yere kapanalım. Bizi yaratan RAB'bin önünde diz çökelim.
(Mezmur 95:6)

Rab'de her zaman sevinin! Yine söyleyeceğim, "Sevinin!"
(Filipililer 4:4)

RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, çünkü O'nun sadık sevgisi sonsuza dek sürer.
(1. Tarihler 16:34; Mezmurlar 106:1, 107:1, 118:1, 118:29 136:1)

Son zamanlarda neye odaklanıyorsunuz? Tanrı'nın iyiliğine, sevgisine ve ihtiyaçlarınızı karşılamasına mı? Yoksa kendi sıkıntılarınıza ve zorluklarınıza mı odaklanıyorsunuz? Sizi kurtardığı için Tanrı'ya şükrediyor musunuz, yoksa çoğunlukla Tanrı'ya söylenip şikâyet mi ediyorsunuz? Rab'de seviniyor musunuz, yoksa O'nun yarattıklarına lanet mi ediyorsunuz?

> ***Bugün RAB'bin yarattığı gündür. Bu günde sevinip mutlu olacağız!*** *(Mezmur 118:24)*

Kimlerin yanında olmayı tercih edersiniz: ***sevinen*** ve ***mutlu olan*** insanların mı, yoksa söylenip şikâyet eden insanların mı? Kendiniz için hangisini tercih edersiniz: sevinç ve mutluluğu mu, yoksa söylenip şikâyet etmeyi mi? Tanrı bizi ***sevinmeye ve mutlu olmaya çağırır.***

Koşullarınız ne kadar kötü olursa olsun, Tanrı'nın çocuğuysanız sizi kurtarmak için İsa'yı gönderdiği için Tanrı'ya şükredebilir, yaşadığınız sınavların geçici olduğu için de Tanrı'ya şükredip sevinebilirsiniz!

İsa'nın zulme uğrayanlara söylediği şu sözleri düşünün:

> ***"Benimülünüz büyüktür. Çünkü sizden önceki peygamberlere de b uğruma insanlar sizi aşağıladığında, size zulmettiğinde ve hakkınızda yalan yere her türlü kötü sözü söylediğinde ne mutlu size. Sevinin ve büyük bir coşku duyun, çünkü gökteki***

öd öyle zulmettiler.” *(Matta 5:11-12)*

Hepimiz Petrus’la birlikte şunu söyleyebilmeliyiz:

> ***Rabbimiz İsa Mesih’in Tanrısı ve Babası’na övgüler olsun; O, büyük merhameti uyarınca, İsa Mesih’in ölümden dirilişi aracılığıyla bizi yaşayan bir umuda ve sizin için gökte saklanan, çürümez, lekesiz ve solmaz bir mirasa yeniden doğurdu; sizler, son zamanda açıklanmaya hazır olan kurtuluş için Tanrı’nın gücüyle iman aracılığıyla korunuyorsunuz. Şimdi kısa bir süre için, gerekirse, çeşitli denemeler yüzünden kederlenmiş olsanız da bununla büyük sevinç duyuyorsunuz; öyle ki, ateşle sınansa bile yok olup giden altından daha değerli olan imanınızın sınanıp gerçekliğinin kanıtlanması, İsa Mesih’in ortaya çıkışında övgü, yücelik ve onurla sonuçlansın—O’nu tanımamış olsanız da seviyorsunuz. Şimdi O’nu görmeseniz de O’na iman ederek, anlatılamaz ve yücelikle dolu bir sevinçle büyük coşku duyuyor, imanınızın sonucunu, canlarınızın kurtuluşunu alıyorsunuz.*** *(1. Petrus 1:3-9)*

İsa’nın bir izleyicisiyseniz, sizi görkemli bir gelecek bekliyor. Bu yaşamda karşılaştığınız sınanmalar, ne kadar ağır olursa olsun, geçicidir.

Tanrı’ya tapınmak, sevinmek ve şükretmek, güçlenmiş bir ruhsal yaşamın anahtarlarıdır.

Peki ya siz? Her gün Tanrı’ya tapınmayı, sevinmeyi ve şükretmeyi seçecek misiniz?

Daha Derin Düşünmek İçin

2. Tarihler 20:20-24: Zaferden önce övgü ve ilahi söyleme.

Mezmur 145: Bir övgü mezmuru.

Luka 4:5-8: Yalnızca Rab’be tapının.

Elçilerin İşleri 16:22-26: Zindanda dua etme ve ilahi söyleme.

Koloseliler 3:16: Mezmurlar, ilahiler ve ruhsal ezgiler.

Çölde Sayım 14:1-38: RAB’be karşı söylenme.

****

Bölüm 24

Dua

Kurtuluş miğferini ve Ruh'un kılıcı olan Tanrı'nın sözünü alın; her türlü dua ve yakarışla, her zaman Ruh'ta dua ederek ve bu amaçla bütün kutsallar için tam bir sebatla ve yakarışla uyanık kalarak.

(Efesliler 6:17-18)

Kendinizi duaya verin, şükrederek duada uyanık kalın.

(Koloseliler 4:2)

Her zaman sevinin. Durmadan dua edin.

(1. Selanikliler 5:16-17)

Dua nedir? Kutsal Yazılar'da bu soruyu doğrudan yanıtlayan bir ayet bilmiyorum. Yine de Kutsal Yazılar'da, özellikle Mezmurlar'da, birçok dua örneği vardır. Basit bir tanım önereceğim: Dua, Tanrı ile iletişimdir.

Kim dua etmeli? Kutsal Yazılar, İsa'nın tüm takipçilerini dua etmeye teşvik eder (yukarıdaki üç ayete göre).

Ne zaman dua etmeliyiz? ***Her zaman*** (Efesliler 6:18) ve ***durmadan*** (1. Selanikliler 5:17).

Nasıl dua etmeliyiz? ***Ruh'ta*** ve ***tam bir sebatla*** (Efesliler 6:18'e göre). ***"Ruh'ta"*** ifadesinin tam olarak ne anlama geldiği çok farklı yorumlara açıktır, ama ben ***"Ruh'ta"*** olmayı, Romalılar 8:1-17'de ele alındığı gibi, ***"benlikte,"*** olmanın karşıtı olarak düşünme eğilimindeyim.

İsa'nın kendisi de nasıl dua edeceğimiz konusunda bize yol gösteren başka yararlı öğütler verir:

> ***"Dua ettiğinizde ikiyüzlüler gibi olmayın, çünkü onlar insanların kendilerini görmesi için havralarda ve sokak köşelerinde ayakta dua etmeyi severler. Size kesinlikle söylüyorum, onlar ödüllerini aldılar. Ama sen dua ettiğinde iç odana gir ve kapını kapatıp gizlide olan Babana dua et; gizlide olanı gören Baban da seni açıkça ödüllendirecektir.***

> ***“Dua ederken diğer uluslardan insanların yaptığı gibi boş tekrarlar yapmayın; çünkü çok konuşarak seslerini duyurabileceklerini sanırlar. Bu nedenle onlara benzemeyin, çünkü Babanız nelere ihtiyacınız olduğunu siz ondan istemeden önce bilir.”*** *(Matta 6:5-8)*

İsa ardından, genellikle “Rab’bin duası” olarak adlandırılan ve İsa’nın birçok izleyicisinin ibadette kullandığı örnek bir dua verir:

> ***“Şöyle dua edin: ‘Göklerdeki Babamız, adın kutsal tutulsun. Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi yeryüzünde de senin isteğin gerçekleşsin. Bugün bize günlük ekmeğimizi ver. Bize borçlu olanları bağışladığımız gibi sen de bizim borçlarımızı bağışla. Bizi ayartılmaya sürükleme, ama kötü olandan kurtar. Çünkü egemenlik, güç ve yücelik sonsuza dek senindir. Amin.’”*** *(Matta 6:9-13)*

Artık Kutsal Yazılar’ın bizi çağırdığı sürekli duanın, Rab’bin Duası’nı sürekli tekrarlamak olmadığı açık olmalıdır. Bunun yerine Tanrı, yaşamın her yönü hakkında kendisiyle konuşmamızı ister. Kutsal Yazılar bize bunun nasıl olduğunu gösterir:

> ***Hiçbir konuda kaygılanmayın, ama her konuda dua ve yakarışla, şükrederek isteklerinizi Tanrı’ya bildirin. Tanrı’nın her türlü anlayışı aşan esenliği, yüreklerinizi ve düşüncelerinizi Mesih İsa’da koruyacaktır.*** *(Filipililer 4:6-7)*

Daha Derin Düşünmek İçin

143. Mezmur’u ya da seçtiğiniz başka bir mezmuru dua olarak okuyun.

143. Mezmur’u ya da seçtiğiniz başka bir mezmuru ezberlemeyi düşünün (öğrenmek için kendinize birkaç hafta ya da daha uzun bir süre tanıyın).

Luka 18:1-8: Israrcı dul kadın.

Efesliler 3:14-21; Filipililer 1:9-11; Koloseliler 1:9-12: Kiliseler için dualar.

2. Selanikliler 3:1-2: Dua isteği.

Yakup 5:13-18: Dua.

****

Bölüm 25

Kutsal Yazıları İnceleyin

Bunlar Selanik'tekilerden daha açık fikirliydiler; sözü büyük bir istekle kabul ediyor, anlatılanların doğru olup olmadığını görmek için Kutsal Yazıları her gün inceliyorlardı.
(Elçilerin İşleri 17:11)

_____

İsa'nın izleyicileri genellikle Kutsal Kitap'taki kitapların Tanrı'nın esiniyle yazıldığını kabul eder. Kutsal Kitap'ı, Tanrı'ya giden yolu gösteren güvenilir bir hakikat kaynağı olarak görürüz. Tanrı ve yaratılış hakkında bilgi edinmek ve Tanrı'yı hoşnut edecek şekilde yaşamayı öğrenmek için Kutsal Kitap'a başvururuz. Kutsal Yazıların dediği gibi:

> ***Kutsal Yazıların tümü Tanrı esinidir ve öğretmek, yanlışı göstermek, düzeltmek ve doğruluk yolunda eğitmek için yararlıdır; öyle ki Tanrı'ya ait her insan yetkin olsun, her iyi iş için tam donanımlı olsun.*** *(2. Timoteos 3:16-17)*
>
> ***Çünkü önceden yazılmış her şey, sabırla dayanarak ve Kutsal Yazıların verdiği cesaretle umudumuz olsun diye, bize öğretmek için yazıldı.*** *(Romalılar 15:4)*
>
> ***Peygamberlik sözüne artık daha da güveniyoruz; gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık bir yerde ışık saçan bir kandile bakar gibi ona kulak vermekle iyi ediyorsunuz; öncelikle şunu bilin ki Kutsal Yazılardaki hiçbir peygamberlik sözü kişisel yoruma dayanmaz. Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan iradesiyle ortaya çıkmadı; Tanrı'nın kutsal insanları Kutsal Ruh tarafından yönlendirilerek konuştular.*** *(2. Petrus 1:19-21)*

Kutsal Kitap iki ana bölüme ayrılır: Eski Antlaşma ve Yeni Antlaşma. Eski Antlaşma, İsa'nın yeryüzündeki yaşamından önce yazılmış 39 "kitap" içerir. Yeni Antlaşma, İsa'nın yeryüzündeki yaşamından sonra yazılmış 27 "kitap" içerir. İşte Kutsal Kitap'ın çok kısa bir özeti:

ESKİ ANTLAŞMA KİTAPLARI:

Yaratılış'tan Yasa'nın Tekrarı'na kadar: Musa tarafından yazıldığına yaygın olarak inanılan beş kitap. Yaratılıştan Musa'nın ölümüne kadar olan olayları kaydeder ve Musa'nın yasasını içerirler.

Yeşu'dan Ester'e kadar (12 kitap): Tarih kitapları, Musa'nın ölümünden Yeruşalim'deki ikinci tapınağın inşasına (yaklaşık MÖ 517) kadar olan dönemi kapsar.

Eyüp: Eyüp'ün çektiği acıların ve bunlardan kurtuluşunun öyküsü.

Mezmurlar: Çeşitli yazarlar tarafından yazılmış dualar ve ilahiler.

Özdeyişler: Bilgelik üzerine, çoğunlukla Kral Süleyman tarafından yazılmıştır.

Vaiz: Kral Süleyman'dan, yaşamın "güneşin altında" nasıl göründüğünü gösteren daha fazla bilgelik.

Ezgiler Ezgisi: Kral Süleyman tarafından yazılmıştır; romantik aşk hakkındadır.

Yeşaya'dan Malaki'ye (17 kitap): Halkı Tanrı'ya dönmeye çağıran Peygamberler.

YENİ ANTLAŞMA KİTAPLARI:

Matta, Markos, Luka ve Yuhanna (ya da "...'ya göre İncil"): İsa'nın yaşamını anlatan dört kayıt. Her kitap, yazarının adını taşır.

Elçilerin İşleri (veya "Elçilerin Yaptıkları"): İsa ölümden dirildikten sonra yaşananları anlatan, Luka tarafından yazılmış bir kayıt.

Romalılar'dan Filimon'a kadar (13 kitap): Elçi Pavlus'un çeşitli kiliselere ve kişilere yazdığı mektuplar. Her kitap, ilk alıcısının adını taşır.

İbraniler'den Yahuda'ya kadar (8 kitap): Tanrı'nın halkına yazılmış diğer mektuplar. İbraniler dışında her kitap, yazarının adını taşır (İbraniler'in yazarı kesin olarak bilinmemektedir).

Vahiy: İsa'dan Yuhanna'ya gelen bir vahiy. Yedi kiliseye yazılmış mektupları ve geleceğe ilişkin peygamberlikleri içerir.

Eski Antlaşma kitapları çoğunlukla İbranice, Yeni Antlaşma

kitapları ise çoğunlukla Grekçe yazılmıştır. Kutsal Kitap birçok dile çevrilmiştir ve imanlıların çoğu, İbranice ve Grekçe okumayı öğrenmeye çalışmak yerine kendi dillerindeki bir çeviriyi okuyup inceler.

Kutsal Kitap'ın amacının bize Tanrı'yı nasıl tanıyıp izleyeceğimizi göstermek olduğunu aklımızda tutmalıyız. Bazı insanlar yanlış bir tutumla, Tanrı'yı tanıyıp izlemek yerine Kutsal Kitap'ı bilmeyi temel hedefleri haline getirir. İsa'nın sözünü ettiği şu insanlar gibi olmamaya dikkat edin:

> ***"Kutsal Yazıları araştırıyorsunuz, çünkü onlarda sonsuz yaşama sahip olduğunuzu düşünüyorsunuz; oysa bunlar benim hakkımda tanıklık eden yazılardır. Yine de yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz."*** *(Yuhanna 5:39-40)*

Eski Antlaşma'nın büyük bir bölümünün, Tanrı'nın Musa aracılığıyla verdiği "Yasa" ile ilgili olduğunu anlamak önemlidir. Bu "Musa'nın Yasası" çoğunlukla Mısır'dan Çıkış ve Levililer kitaplarında verilmiştir. Musa'nın Yasası, insanların günahın farkına varmasını sağlıyor ve Tanrı'yla doğru bir ilişki içinde olmaları için çeşitli hayvan kurbanları sunmalarını gerektiriyordu. Ancak Musa'nın Yasası insanları doğru kılamıyor ya da günaha kesin bir çözüm sunamıyordu. Musa'nın Yasası, İsa'nın sağlayacağı kesin çözüme işaret ediyordu. Kutsal Yazı'nın dediği gibi:

> ***Böylece yasa, imanla aklanmamız için bizi Mesih'e yönlendiren eğitmenimiz oldu. Ama artık iman geldiğine göre, bir eğitmenin gözetimi altında değiliz.*** *(Galatyalılar 3:24-25)*

Ben şahsen "Musa'nın yasası" (günahı dizginlemek ve insanları Mesih'e yönlendirmek amacıyla verilmiş, kusursuz olmayan bir yasa) ile "RAB'bin yasası" (Tanrı'nın Mezmurlar'da övülen kusursuz, ebedi ahlak yasası) arasında bir ayrım yapıyorum.

Kutsal Kitap'ı okurken Tanrı'dan bilgelik ve anlayış isteyin. Kutsal Kitap'ı pek tanımıyorsanız, Matta, Markos, Luka ya da Yuhanna kitabında İsa'nın yaşamını okuyarak başlamanızı öneririm.

Son olarak, Tanrı'nın sözünün iyiliği üzerinde düşünün:

Sana karşı günah işlememek için sözünü yüreğimde sakladım. *(Mezmur 119:11)*

Yasalarından zevk alacağım. Sözünü unutmayacağım. *(Mezmurlar 119:16)*

Buyrukların beni düşmanlarımdan daha bilge kılar, çünkü buyrukların her zaman benimledir. Bütün öğretmenlerimden daha anlayışlıyım, çünkü tanıklıkların üzerinde derin derin düşünüyorum. Yaşlılardan daha anlayışlıyım, çünkü öğütlerine uydum. Sözünü tutmak için ayaklarımı her kötü yoldan uzak tuttum. *(Mezmurlar 119:98-101)*

Vaatlerin damağıma ne tatlı geliyor, ağzıma baldan da tatlı! *(Mezmurlar 119:103)*

Sözün ayaklarıma kandil, yoluma ışıktır. *(Mezmurlar 119:105)*

Vaatlerin iyice sınanmıştır, kulun da onları sever. *(Mezmur 119:140)*

Büyük ganimet bulan biri gibi sözünle sevinirim. *(Mezmur 119:162)*

Daha Derin Düşünmek İçin

Mezmur 1: Ne mutlu o insana…

Mezmur 19:7-11: Altından daha çok arzu edilir.

Mezmur 119: Tanrı'nın sözünün iyiliği.

Matta 5:17-48: İsa, Tanrı'nın kusursuz yasasını açıklığa kavuşturur.

Matta 22:29: Kutsal Yazıları bilmiyorsunuz.

İbraniler 10:1-14: Bir gölge olarak yasa.

Yakup 1:22-25: Sözü uygulayan kişiler olun…

Kutsal Kitap'ta sizin için anlamlı olan en az bir ayet bulun ve bugün onu ezberlemeye başlayın.

Kutsal Kitap Yazılımı: Uyumlu bir bilgisayarınız, tabletiniz veya akıllı telefonunuz varsa, www.e-sword.net adresinde ücretsiz Kutsal Kitap çalışma yazılımı bulabilirsiniz. Android telefonlar için: www.mysword.info. (Birçok dilde Kutsal Kitap çevirileri mevcuttur.)

****

Bölüm 26

Birlikte Toplanmak

Birbirimizi sevgiye ve iyi işlere nasıl teşvik edebileceğimizi düşünelim; bazılarının alışkanlık edindiği gibi bir araya gelmeyi ihmal etmeyelim, birbirimizi yüreklendirelim ve Gün'ün yaklaştığını gördükçe bunu daha da çok yapalım.
(İbraniler 10:24-25)

Bunun üzerine onun sözünü sevinçle kabul edenler vaftiz edildi. O gün onlara yaklaşık üç bin kişi katıldı. Kendilerini elçilerin öğretisine, paydaşlığa, ekmek bölmeye ve duaya adadılar.
(Elçilerin İşleri 2:41-42)

Her gün tapınakta birlik içinde toplanmaya devam ediyor, evlerde ekmek bölüyor, sevinç ve içtenlikle yemek yiyor, Tanrı'yı övüyor ve bütün halkın beğenisini kazanıyorlardı. Rab, kurtulanları her gün kiliseye katıyordu.
(Elçilerin İşleri 2:46-47)

Elçilerin İşleri 2:42 (yukarıda), ilk imanlıların kendilerini adadıkları dört şeyi belirtir:

- ***Elçilerin öğretisi:*** Birlikte öğreniyorlardı.
- ***Paydaşlık:*** Yaşamı birlikte paylaşıyorlardı.
- ***Ekmek bölmek:*** Birlikte ekmek bölüyorlardı. (Bu, birlikte yemek yemeyi ve/veya bölüm 18'deki *"Bunu Beni Anmak İçin Yapın."* ifadesi doğrultusunda İsa'nın ölümünü anmayı kastediyor olabilir.)
- ***Dua:*** Birlikte dua ettiler.

İbraniler 10:24-25 (yukarıda), ***bir araya gelmenin*** başlıca amaçlarından birinin ***birbirini sevgiye ve iyi işlere teşvik etmek*** ve ***birbirine öğüt vermek*** olduğunu gösterir.

Birkaç ayeti daha göz önünde bulundurun:

Mesih'in sözü içinizde zenginlikle yaşasın; tüm bilgelikle, mezmurlar, ilahiler ve ruhsal ezgilerle birbirinize öğretin ve

öğüt verin, yüreğinizde şükranla Rab'be ezgiler söyleyin. *(Koloseliler 3:16)*

Bu nedenle, zaten yaptığınız gibi, birbirinizi teşvik edin ve birbirinizi güçlendirin. *(1. Selanikliler 5:11)*

İyileşmeniz için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin. *(Yakup 5:16)*

Diğer imanlılarla henüz iyi ilişkileriniz yoksa, sizi böyle ilişkiler geliştirmeye çalışmaya teşvik ediyorum. Herkesin durumu kendine özgüdür, bu yüzden somut bir yönlendirme yapmak zordur. Bu konuda Tanrı'dan ayırt etme yetisi isteyin. Diğer imanlılarla ***bir araya gelmek*** için çeşitli seçenekleri değerlendirirken, belirli bir imanlı topluluğunun ruhsal gücünün çoğu zaman parçası olabileceği daha büyük bir kuruluştan ziyade o yerel topluluktaki kişilere ve yerel önderliğe bağlı olduğunu aklınızda tutun. İsa'nın örneğini izleyen önderler arayın:

Ama İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: "Biliyorsunuz ki ulusların yöneticileri halklarına hükmeder, ileri gelenleri de onlar üzerinde yetki kullanır. Sizin aranızda böyle olmayacak; ama aranızda büyük olmak isteyen, hizmetkârınız olacak. Aranızda birinci olmak isteyen, köleniz olacak, tıpkı İnsanoğlu'nun hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidye olarak vermeye geldiği gibi." *(Matta 20:25-28)*

Daha Derin Düşünmek İçin

Diğer imanlılarla güçlü ilişkileriniz var mı?

İlişkilerinizi geliştirmek veya güçlendirmek için ne yapmalısınız?

Vaiz 4:9-12: İki kişi bir kişiden iyidir.

Romalılar 16:17-18: Bölünmelere neden olanlara karşı dikkatli olun.

1. Korintliler 14:26-31: Bir araya geldiğinizde.

2. Korintliler 6:14-18: İman edenler ve iman etmeyenler.

****

Bölüm 27

İtaat

"Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirin."
(Yuhanna 14:15)

Onu tanıdığımızı şundan anlarız: buyruklarını yerine getiriyorsak. "Onu tanıyorum" deyip de onun buyruklarını yerine getirmeyen kişi yalancıdır ve onda gerçek yoktur. Ama onun sözünü yerine getiren kişide Tanrı'nın sevgisi gerçekten yetkinliğe erişmiştir. Onda olduğumuzu şundan anlarız: onda kaldığını söyleyen kişi, onun yaşadığı gibi yaşamalıdır.
(1. Yuhanna 2:3-6)

O bunları söylerken kalabalığın içinden bir kadın sesini yükseltip ona, "Seni taşıyan rahme ve seni emziren memelere ne mutlu!" dedi. Ama o, "Aksine, Tanrı'nın sözünü işitip yerine getirenlere ne mutlu" dedi.
(Luka 11:27-28)

Tanrı'ya itaat, kurtuluşumuzun önemli bir sonucudur. Tanrı'nın buyruklarına itaat ederek kurtulmayız; aksine, kurtulduğumuz için itaat ederiz. Daha önce gördüğümüz gibi, itaat Tanrı'ya duyduğumuz sevginin doğal bir sonucudur:

> ***İsa ona şöyle cevap verdi: "Bir kimse beni severse, sözümü yerine getirir. Babam onu sevecek, biz de ona gelip onunla birlikte yaşayacağız. Beni sevmeyen, sözlerime uymaz. Duyduğunuz söz benim değil, beni gönderen Baba'nın sözüdür."*** *(Yuhanna 14:23-24)*
>
> ***Çünkü Tanrı'yı sevmek, onun buyruklarını yerine getirmektir.*** *(1. Yuhanna 5:3)*

Yasa öğretmenlerinin ve Ferisilerin örneğini izlememeliyiz. İsa, Matta 23'te onları azarladı, çünkü yüreklerinde gerçek doğruluğa sahip olmak yerine dışarıdan doğru görünmeye odaklanıyorlardı. Aldanmayın; Tanrı yüreğinizi bilir. Tanrı, yalnızca kendisinden gelen bir doğruluğa yüreğinizde sahip olmanızı ister:

Çünkü yasanın gereklerini yerine getirmekle hiç kimse onun gözünde aklanmayacaktır; çünkü yasa aracılığıyla günahın bilincine varılır. Ama şimdi yasadan bağımsız olarak Tanrı'nın doğruluğu açığa çıkmıştır; yasa ve peygamberler buna tanıklık eder; yani İsa Mesih'e iman aracılığıyla iman edenlerin hepsine verilen ve hepsinin üzerinde olan Tanrı'nın doğruluğu. *(Romalılar 3:20-22)*

Yasadan gelen, kendime ait bir doğruluğum yok; sahip olduğum doğruluk, Mesih'e iman aracılığıyla gelen, imanla Tanrı'dan alınan doğruluktur. *(Filipililer 3:9)*

Tanrı'nın bizi yaşamaya çağırdığı şekilde yaşayıp yaşamadığımız, kendi ruhsal sağlığımızın bir ölçüsüdür. Kendi yaşamınızı düşünün. Son birkaç bölümde ele alınan konularda ne durumdasınız?

- Davranışlarınız komşunuzu sevdiğinizi gösteriyor mu?
- Size karşı günah işleyenleri bağışlıyor musunuz?
- Tanrı'ya tapınıyor, seviniyor ve şükrediyor musunuz?
- Her durumda dua ediyor musunuz?
- Tanrı'nın sözünü seviyor musunuz? Onu okuyup üzerinde düşünmeye zaman ayırıyor musunuz?
- Diğer imanlılarla paydaşlık ediyor musunuz?
- Her konuda Tanrı'ya itaat etmeyi arzuluyor musunuz?

Bu noktaların çoğunda kendinizi zayıf buluyorsanız, 16. bölüm olan *"Kurtulmak İçin Ne Yapmalıyım?"* bölümünü yeniden değerlendirmenizi ve bir sonraki kısmın konusu olan Tanrı'nın harika lütfunu anladığınızdan emin olmanızı öneririm.

Daha Derin Düşünmek İçin

Romalılar 6:16-23: Doğruluğun köleleri.

2. Korintliler 13:5: Kendinizi sınayın.

Filipililer 3:1-16: Tanrı'dan gelen doğruluk.

İbraniler 10:26-31: Bilerek günah işlemeye devam edersek...

****

KISIM 3
Tanrı’nın Yaptığı Şeyler

2. Kısım, yapmaya çağrıldığımız şeylere odaklandı. 3. Kısım ise Tanrı’nın yaptığı veya zaten yapmış olduğu şeylere odaklanıyor. Daha açık olarak, Tanrı’nın İsa’yı izleyen herkese verdiği lütfu ele alacağız:

- İsa kanını döktüğü için günahlarımız bağışlandı.
- İsa öldüğü için günahtan özgür kılındık.
- İsa ölümden dirildiği için yeni bir yaşamımız var.
- İsa yüceltildiği için Kutsal Ruh döküldü.
- Tek bir bedenin, Mesih’in bedeninin üyeleriyiz.
- Tanrı bize Mesih’te her türlü ruhsal bereketi verdi.

****

Bölüm 28

Lütuf

Hepimiz onun doluluğundan lütuf üstüne lütuf aldık. Çünkü Yasa Musa aracılığıyla verildi. Lütuf ve gerçek İsa Mesih aracılığıyla geldi.

(Yuhanna 1:16-17)

Çünkü Rabbimiz İsa Mesih'in lütfunu biliyorsunuz: Zengin olduğu halde, onun yoksulluğu sayesinde siz zengin olasınız diye sizin uğrunuza yoksul oldu.

(2. Korintliler 8:9)

Çünkü Tanrı'nın lütfu, bütün insanlara kurtuluş getirerek ortaya çıktı.

(Titus 2:11)

"Şaşırtıcı lütuf, ne tatlı bir ses, benim gibi bir zavallıyı kurtardı!" (John Newton). Ah, Tanrı'nın lütfu ne harika!!

Lütuf nedir? Lütuf genellikle "hak edilmemiş iyilik" ya da "hak edilmemiş bereket" olarak tanımlanır. "Hak edilmemiş", onu hak etmediğimiz, kazanmadığımız anlamına gelir. Tanrı'nın bize verdiği sayısız bereketin hepsinde onun lütfu vardır; bunların hiçbirini hak etmiyoruz. ***"Tanrı sevgidir"*** (1. Yuhanna 4:16) dediğimizde Tanrı'nın karakterinden ve şefkatinden söz ediyoruz. Tanrı'nın ***lütfundan***, söz ettiğimizde ise Tanrı'nın bize sağladıklarından söz ediyoruz: Tanrı'nın bize verdiği şeyler ya da bizim için yaptıkları. Lütuf, Tanrı'nın bize olan sevgisinin sonucu olarak bize sağladıkları şeklinde düşünülebilir. Bu, çok iyi bilinen şu ayette örneklenir:

> ***"Çünkü Tanrı dünyayı öyle sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi; öyle ki, O'na iman eden herkes mahvolmasın, sonsuz yaşama kavuşsun."*** *(Yuhanna 3:16)*

Tanrı'nın ***biricik Oğlu'nu*** vermesi, lütfun en yüce göstergesidir. Tanrı bunu neden yaptı? Çünkü ***Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi.***

Kurtuluş yalnızca Tanrı'nın lütfuyla mümkündür:

> ***İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz ve bu sizin başarınız değildir; Tanrı'nın armağanıdır, yaptığınız işlerin sonucu***

değildir, böylece kimse övünemez. *(Efesliler 2:8-9)*

Sonraki altı bölüm, Tanrı'nın kurtulanlara, tövbe ederek Tanrı'ya dönen ve İsa'ya iman edenlere (16. bölümde belirtildiği gibi) verdiği lütfun çeşitli yönlerini ele alacak:

- İsa kanını döktüğü için günahlarımız bağışlandı.
- İsa öldüğü için günahtan özgür kılındık.
- İsa ölümden dirildiği için yeni bir yaşamımız var.
- İsa yüceltildiği için Kutsal Ruh döküldü.
- Tek bir bedenin, Mesih'in bedeninin üyeleriyiz.
- Tanrı bize Mesih'te her türlü ruhsal bereketi verdi.

Benzer şekilde, sonraki kısım şu konuyu ele alıyor: *"Tanrı'nın ve Bizim Yaptıklarımız."* Bu bölümlerde ele alınan her şey de Tanrı'nın bize yönelik lütfunu içerir: iman, umut, sevgi, Ruh'un rehberliğinde yürümek, Ruh'un meyvesi, farklı armağanlar ve el koyma. Tanrı'nın lütfu, Tanrı'nın bize verdiği veya bizim için yaptığı her iyi şeyi kapsayacak şekilde anlaşılabilir. Pavlus'un Rab İsa'dan aldığı hizmeti şöyle özetlemesi şaşırtıcı değildir: ***"Tanrı'nın lütfunun Müjdesi'ne tam olarak tanıklık etmek."*** (Elçilerin İşleri 20:24).

Tanrım, İsa aracılığıyla bize verdiğin lütfun için sana teşekkür ederiz!

Daha Derin Düşünmek İçin

Luka 15:11-32: Bir babanın lütuf örneği.

Romalılar 5:1-2: İman aracılığıyla lütfa erişmek.

Romalılar 5:15-21: Bol lütuf.

Romalılar 12:6-8: Verilen lütfa göre farklılık gösteren armağanlar.

2. Korintliler 9:8: Tanrı her türlü lütfu bol bol sağlayabilir.

Galatyalılar 5:4: Lütuftan düşmüş.

Titus 2:11-15: Tanrı'nın lütfu bize öğretir.

İbraniler 4:14-16: İhtiyaç duyduğunuzda yardım edecek lütfu bulun.

İbraniler 12:14-16: Tanrı'nın lütfundan yoksun kalmayın.

Yakup 4:6, 1Petrus 5:5: Tanrı alçakgönüllülere lütuf verir.

1Petrus 4:10-11: Tanrı'nın lütfunun iyi emanetçileri olun.

Yahuda 1:4: Tanrı'nın lütfunu çarpıtmak.

****

Bölüm 29

Günahların Bağışlanması

Ne mutlu itaatsizliği bağışlanan, günahı örtülen kişiye. Ne mutlu RAB'bin suçlu saymadığı, ruhunda hile bulunmayan insana.

(Mezmur 32:1-2)

O'nda, lütfunun zenginliğine göre, kanı aracılığıyla kurtuluşa, suçlarımızın bağışlanmasına sahibiz.

(Efesliler 1:7)

Günahlarımızın Tanrı tarafından bağışlanması ne büyük bir bereket! Bağışlanabilmemiz için İsa ne muhteşem bir fedakârlık yaptı! Tanrı'nın lütfu ne harika!

Bize karşı günah işleyenleri bağışlamak, her birimizin bireysel olarak yerine getirmesi gereken bir sorumluluktur (22. bölümde belirtildiği gibi). Ama birbirimizi bağışlamamız bizi kurtarmaz; kurtuluşu mümkün kılan, Tanrı'nın bizi bağışlamasıdır. Bu, yalnızca Tanrı'nın yapabileceği bir şeydir.

Günahlarımızın bağışlanmasının ancak İsa'nın bizim için kanını dökmesi sayesinde mümkün olduğunu aklımızda tutmalıyız:

> ***Kan dökülmeden bağışlanma olmaz.*** *(İbraniler 9:22)*
>
> ***Çünkü boğaların ve keçilerin kanının günahları ortadan kaldırması imkânsızdır.*** *(İbraniler 10:4)*
>
> ***Kâseyi aldı, şükretti ve onlara vererek şöyle dedi: "Hepiniz bundan için, çünkü bu, günahların bağışlanması için birçokları uğruna dökülen yeni antlaşmanın kanı, benim kanımdır."*** *(Matta 26:27-28)*

Günahlarımızın bağışlanabilmesi, Tanrı'nın lütfu ve İsa'nın kanını dökmesi sayesindedir. Tanrı'nın bizi bağışlamasını hak etmek için yapabileceğimiz hiçbir şey yoktur. Bu, İsa'ya iman aracılığıyla Tanrı'dan karşılıksız aldığımız bir armağandır.

Oysa İsa'nın kurban herkesin bütün günahlarının bağışlanması için yeterlidir, herkesin günahlarının bağışlanmadığı ya da

bağışlanmayacağı açıktır. Günahların bağışlanması, kurtulanlara, tövbe ederek Tanrı'ya dönen ve İsa'ya iman edenlere Tanrı'nın verdiği bir armağandır (16. bölümde belirtildiği gibi). Günahlarımızın bağışlanması için her birimiz ***Rab İsa'ya iman etmeliyiz*** (Elçilerin İşleri 16:31), yoksa Tanrı'nın gazabı üzerimizde kalır:

> ***"Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır, ama Oğul'a itaat etmeyen yaşamı görmeyecek; Tanrı'nın gazabı onun üzerinde kalır."*** *(Yuhanna 3:36)*

Ayrıca, İsa'nın izleyicileri olduktan sonra günah işlersek (ya da işlediğimizde), günahlarımızı Tanrı'ya itiraf etmeliyiz:

> ***Günahlarımızı itiraf edersek, o sadık ve adildir; günahlarımızı bağışlar ve bizi her türlü haksızlıktan arındırır.*** *(1. Yuhanna 1:9)*

Son olarak, günahların bağışlanması, duyurulması gereken müjdenin merkezinde yer alır:

> ***Sonra Kutsal Yazıları anlayabilmeleri için zihinlerini açtı. Onlara şöyle dedi: "Böyle yazılmıştır ve Mesih'in acı çekmesi, üçüncü gün ölümden dirilmesi ve Yeruşalim'den başlayarak bütün uluslara onun adıyla tövbenin ve günahların bağışlanmasının duyurulması gerekliydi."*** *(Luka 24:45-47)*

Tanrım, İsa aracılığıyla bütün günahlarımızı bağışladığın için teşekkür ederiz!

Daha Derin Düşünmek İçin

Matta 6:14-15: Çünkü insanlar günah işlediğinde onları bağışlarsanız…

Markos 2:1-12, Luka 5:17-26: "Günahları kim bağışlayabilir….?"

Elçilerin İşleri 10:43: Onun adı aracılığıyla günahların bağışlanması.

Elçilerin İşleri 26:15-18: Günahlarının bağışlanmasını alsınlar diye.

Koloseliler 1:13-14: Çünkü o bizi kurtardı…

****

Bölüm 30

Günahtan Özgür Kılınmak

Artık günaha köle olmayalım diye, günahın bedeni ortadan kaldırılsın diye eski insanımızın onunla birlikte çarmıha gerildiğini biliyoruz. Çünkü ölmüş olan kişi günahtan özgür kılınmıştır.
(Romalılar 6:6-7)

Çünkü o, ölümüyle günaha bir kez öldü; ama yaşadığı yaşamı Tanrı için yaşar. Siz de kendinizi günah karşısında ölü, ama Rabbimiz Mesih İsa'da Tanrı için diri sayın. Bu nedenle günahın ölümlü bedeninizde hüküm sürmesine izin vermeyin ki bedeninizin tutkularına boyun eğmeyesiniz.
(Romalılar 6:10-12)

Tanrı'dan doğmuş olan hiç kimsenin günah işlemediğini biliyoruz; Tanrı'dan doğmuş olan kendini korur ve kötü olan ona dokunmaz. Tanrı'ya ait olduğumuzu ve bütün dünyanın kötü olanın egemenliği altında olduğunu biliyoruz.
(1. Yuhanna 5:18-19)

Tanrı'dan doğmadan önce hepimiz ***kötü olanın egemenliği altındaydık; günaha köleydik.*** Tövbe ve iman yoluyla (bölüm 16) ***Tanrı'dan doğar*** ve ***günahtan özgür kılınırız***!

Günahın bağışlanması öncelikle İsa'nın dökülen kanıyla ilişkilidir (önceki bölümde belirtildiği gibi). Ancak günahın gücünden kurtuluş öncelikle İsa'nın ölümü ve dirilişiyle ilişkilidir. Bu bölümde özellikle İsa'nın ölümüne ve onun ölümüyle birleşmemizin bizi günahın gücünden nasıl özgür kıldığına odaklanıyoruz.

Günahtan özgürlük öncelikle Tanrı'nın lütfunun bir parçasıdır. Tanrı, İsa aracılığıyla halkını günahın egemenliğinden **özgür kılmıştır**. Günahın gücü kırılmıştır. Ancak Kutsal Yazılar'ın Romalılar 6:15-23'te vurguladığı gibi, günahın kulları olmak yerine Tanrı'nın kulları olarak yaşamayı hâlâ öğrenmeli ve bunu seçmeliyiz.

Kendimizi İsa'nın ölümü ve dirilişiyle özdeşleştirmemiz, günahın üzerimizdeki egemenliği sorununu çözer. Biliyoruz ki ***eski insanımız onunla birlikte çarmıha gerildi*** (Romalılar 6:6). O'nun ölümü bizim

de ölümümüzdür ve bizi günahın egemenliğinden özgür kılar:

> ***Çünkü ölmüş olan kişi günahtan özgür kılınmıştır.*** *(Romalılar 6:7)*

Pavlus'un Romalılara mektubu, günahın egemenliğinden özgür olmayı günlük yaşamda gerçeğe dönüştürmek için bazı temel noktalara işaret eder:

- Bunları ***bilmeliyiz*** (yukarıdaki Romalılar 6:6-7'ye göre).
- Kendimizi İsa'nın ölümü ve dirilişiyle özdeşleştirmeliyiz:

  Siz de kendinizi günah karşısında ölü, ama Rabbimiz Mesih İsa'da Tanrı için diri sayın. *(Romalılar 6:11)*
- Kendimizi Tanrı'ya sunmalıyız:

  Ayrıca bedeninizin uzuvlarını haksızlık araçları olarak günaha sunmayın; bunun yerine kendinizi ölümden dirilmiş kişiler olarak Tanrı'ya, bedeninizin uzuvlarını da doğruluk araçları olarak Tanrı'ya sunun. *(Romalılar 6:13)*
- Yeni bir yaşam sürmeliyiz:

  Bu nedenle, Mesih Baba'nın yüceliği aracılığıyla ölümden diriltildiği gibi, biz de yeni bir yaşam sürelim diye vaftiz yoluyla onunla birlikte ölüme gömüldük. *(Romalılar 6:4)*

(Günahın gücünden özgür yaşamak için daha fazla yardıma ihtiyacınız varsa, lütfen aşağıda belirtilen kitaplara başvurun.)

Tanrım, bizi İsa aracılığıyla günahtan özgür kıldığın için sana teşekkür ederiz!

Daha Derin Düşünmek İçin

Yuhanna 8:34-36: Günah işleyen herkes günahın kölesidir.

Romalılar 5–8. bölümler: Günah ve doğruluk.

Galatyalılar 5:1-4: Mesih bizi özgür kıldı.

Koloseliler 3:1-10: Çünkü siz öldünüz.

Kitap Referansı: Neil Anderson'ın "Tutsaklıktan Özgürlüğe" adlı kitabı.

Kitap Kaynağı: Andrew Murray tarafından yazılan "Çarmıhın Sırrı"; 32 günlük bir ruhsal okuma kitabı; internette ücretsiz olarak bulunabilir.

****

Bölüm 31

Tanrı'dan Doğmak

İsa'nın Mesih olduğuna inanan herkes Tanrı'dan doğmuştur. Baba'yı seven herkes, O'ndan doğan çocuğu da sever.
(1. Yuhanna 5:1)

Kendi halkına geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi. Ancak O'nu kabul edenlerin hepsine, adına iman edenlere, Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi: Onlar kandan, bedenin isteğinden ya da insanın isteğinden değil, Tanrı'dan doğdular.
(Yuhanna 1:11-13)

Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası övülsün. O, büyük merhametiyle, İsa Mesih'in ölümden dirilişi aracılığıyla bizi diri bir umuda yeniden doğdurdu.
(1. Petrus 1:3)

Tanrı'nın lütfuyla yalnızca günahlarımız bağışlanmakla (29. bölümde belirtildiği gibi) ve günahın gücünden kurtarılmakla (30. bölüm) kalmıyoruz, aynı zamanda Tanrı'dan gelen yeni bir yaşama da sahibiz! Kurtulduğumuzda ***Tanrı'dan doğarız.*** Bu yeni doğuş bize ***İsa Mesih'in ölümden dirilişi aracılığıyla*** verilir (1. Petrus 1:3). İsa ölümden dirildiği için, onu izleyen herkese yeni yaşam verilir. Adem'den miras aldığımız ruhsal ölümün (3. bölüm) yerini ruhsal yaşam alır!

İçimizde yeni bir ruhsal yaşama duyduğumuz ihtiyaç, kurtulmadan önce günahın yaşamlarımız üzerindeki egemenliğinden açıkça anlaşılmalıdır:

> ***Bir zamanlar bu dünyanın gidişatına göre yaşarken işlediğiniz suçlar ve günahlar içinde ölüydünüz; o durumdayken yaşama kavuşturuldunuz.*** *(Efesliler 2:1-2)*
>
> ***Ama merhameti bol olan Tanrı, bize duyduğu büyük sevgiden dolayı, suçlarımız yüzünden ölü olduğumuzda bile bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu—lütufla kurtuldunuz.*** *(Efesliler 2:4-5)*

İsa, ***yeniden doğmanın*** mutlak gerekliliğini açıkça ortaya koyar:

> ***İsa ona şöyle yanıt verdi: "Sana kesinlikle söylüyorum, bir kişi yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez."*** *(Yuhanna 3:3)*

"Yeniden doğma", ***"Tanrı'dan doğma"*** ya da ***"Mesih'le birlikte yaşama kavuşturulma"*** (vb.) deneyimi, imanlılar arasında büyük farklılıklar gösterir. Bazıları için bu, kesin bir kararın sonucunda yaşanan ani ve güçlü bir deneyimdir. Başkaları için daha aşamalı bir süreç gibi görünebilir. Herkes için yeniden doğuşa giden yol, bir şekilde Tanrı'ya yönelmeyi (tövbe) ve bir şekilde İsa'ya iman geliştirmeyi (16. bölümde anlatıldığı gibi) içerir.

Yeniden doğuşun tam olarak nasıl gerçekleştiği Kutsal Yazılar'da pek açık değildir. İsa, ***yeniden doğmayı*** rüzgâra benzetir. Bunu anlamayabiliriz, ama gerçekleştiğinin farkındayız:

> ***"Sana, 'Yeniden doğmalısınız' dediğime şaşırma. Rüzgâr istediği yerde eser ve sesini duyarsın, ama nereden geldiğini ve nereye gittiğini bilmezsin. Ruh'tan doğan herkes de böyledir."*** *(Yuhanna 3:7-8)*

Peki ya siz? ***Tanrı'dan doğdunuz*** mu? Eğer doğmadıysanız ya da emin değilseniz, 16. bölüm olan *"Kurtulmak İçin Ne Yapmalıyım?"* bölümünü gözden geçirmenizi öneririm

Eğer zaten ***Tanrı'dan doğduysanız***, benimle birlikte şöyle deyin: Tanrım, bizi ***Mesih'le birlikte yaşama kavuşturduğun*** için teşekkür ederiz!

Daha Derin Düşünmek İçin

Romalılar 5:12-21: Adem aracılığıyla ölüm; İsa aracılığıyla yaşam.

Romalılar 6:13: Ölümden yaşama kavuşturulmak.

2. Korintliler 5:17: Yeni bir yaratılış.

Efesliler 2:1-7: Günah içinde ölü; Mesih'le birlikte yaşama kavuşturulmuş.

Titus 3:4-7: Yeniden doğuşla yıkanma.

1. Petrus 1:22-23: Yeniden doğdunuz.

1. Yuhanna 3:9, 4:7, 5:4, 5:18: Tanrı'dan doğmuş.

1. Yuhanna 3:14: Ölümden yaşama geçmiş.

1. Yuhanna 5:11-12: Oğul'a sahip olanın yaşamı vardır.

****

Bölüm 32

Kutsal Ruh Armağanı

Yahya hepsine şöyle yanıt verdi: "Ben sizi suyla vaftiz ediyorum, ama benden daha güçlü biri geliyor; onun çarıklarının bağını çözmeye bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek."
(Luka 3:16)

"Susayan herkes bana gelsin ve içsin! Kutsal Yazı'nın dediği gibi, bana iman edenin içinden diri su ırmakları akacak." Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh hakkında söyledi. Çünkü İsa henüz yüceltilmediği için Kutsal Ruh henüz verilmemişti.
(Yuhanna 7:37-39)

"Böylece Tanrı'nın sağ eliyle yüceltilmiş ve Baba'dan vaat edilen Kutsal Ruh'u almış olarak, şimdi görüp işittiğiniz şeyi döktü."
(Elçilerin İşleri 2:33)

Petrus onlara şöyle dedi: "Tövbe edin ve günahlarınızın bağışlanması için her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olun; böylece Kutsal Ruh armağanını alacaksınız."
(Elçilerin İşleri 2:38)

Kutsal Ruh ne harika bir armağan... Tanrı'nın Ruhu içimizde yaşıyor! Tanrı'nın lütfu ne harika!

Kutsal Ruh armağanı tüm imanlılar içindir:

> ***"Çünkü bu vaat size, çocuklarınıza ve uzakta olan herkese, Tanrımız Rab'bin kendisine çağıracağı herkesedir."*** *(Elçilerin İşleri 2:39)*

Kutsal Ruh'u döken İsa'dır ve bu, İsa'nın ***Tanrı'nın sağ eliyle yüceltilmesinin*** sonucudur (yukarıdaki Elçilerin İşleri 2:33'e göre).

Kutsal Ruh bize hangi yollarla yardım eder?

> ***"Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Yardımcı, Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek ve size söylediğim her şeyi hatırlatacak."*** *(Yuhanna 14:26)*
>
> ***Ama biz dünyanın ruhunu değil, Tanrı'nın bize karşılıksız verdiklerini bilelim diye Tanrı'dan gelen Ruh'u aldık.*** *(1.*

Korintliler 2:12)

Rab Ruh'tur; ve Rab'bin Ruhu nerede ise, orada özgürlük vardır. *(2. Korintliler 3:17)*

Yüceliğinin zenginliğine göre, Ruhu aracılığıyla iç varlığınızda güçle pekişmenizi sağlasın. *(Efesliler 3:16)*

Bu ayetlerden Kutsal Ruh'un bize öğrettiğini, hatırlattığını, anlamamıza yardım ettiğini, bize özgürlük getirdiğini ve güç verdiğini görüyoruz.

Kutsal Ruh ayrıca, 1. Korintliler'in 12. bölümünde belirtildiği gibi, Tanrı'nın halkına özel yetenekler verir. Bu yeteneklerin ya da armağanların tümünün her imanlıya verilmediğini, aksine Ruh'un bunları dağıttığını anlamak önemlidir ***"her birine ayrı onun ayrı, kendi istediği gibi."*** (1. Korintliler 12:11). Bazı kişiler, Kutsal Ruh'un belirli bir armağanı tüm gerçek imanlılara verdiğini ya da bazı armağanların artık hiç kimseye verilmediğini öğretir. Ben yalnızca onun bunları dağıtmasını tercih ediyorum ***"her birine ayrı ayrı onun istediği gibi."*** 40. bölüme bakın *"Farklı Armağanlar"* bu konuda daha fazla bilgi için.

Tanrım, Kutsal Ruh armağanı için sana teşekkür ederim!

Daha Derin Düşünmek İçin

Luka 11:11-13: Kutsal Ruh'un isteyenlere verilmesi.

Yuhanna 14:15-18, 14:23-27, 16:7-15: Yardımcı.

Yuhanna 20:21-23: "Kutsal Ruh'u alın."

Elçilerin İşleri 2:1-47: Pentikost'ta Kutsal Ruh.

1. Korintliler 3:16-17, 6:18-20: Siz Tanrı'nın tapınağısınız.

Efesliler 1:13-14: Bir mühür ve bir güvence. (Ayrıca 2. Korintliler 1:21-22, 5:5)

1. Yuhanna 2:20 & 27: Kutsal Olan tarafından meshedilmiş.

1. Yuhanna 4:1-6: Ruhları sınayın.

Kitap Kaynağı: "Gizli Güç" ya da D.L. Moody tarafından yazılan "Hristiyan Yaşamında ve Hizmetinde Başarının Sırrı" (aynı kitap, iki farklı başlık). İnternette ücretsiz olarak bulunabilir.

****

Bölüm 33

Bir Beden

Nasıl bir bedende birçok üyemiz varsa ve bütün üyelerin işlevi aynı değilse, biz de çok kişi olmamıza rağmen Mesih'te tek bir bedeniz ve her birimiz birbirimizin üyeleriyiz.
(Romalılar 12:4-5)

Siz Mesih'in bedenisiniz ve her biriniz bu bedenin üyelerisiniz.
(1. Korintliler 12:27)

Yahudi olmayanlar da Müjde aracılığıyla Mesih İsa'da aynı mirasa, aynı bedene ve Tanrı'nın vaadine ortaktır.
(Efesliler 3:6)

Bu nedenle yalanı bırakın, her biriniz komşusuna gerçeği söylesin, çünkü birbirimizin üyeleriyiz.
(Efesliler 4:25)

Tanrı'nın lütfuyla, İsa'yı izleyenler yeryüzündeki en büyük topluluğun üyeleridir: ***Mesih'in bedeninin.***

Kurtuluşun başlıca yararlarının Tanrı'nın bizim için yaptıklarıyla ilgili olduğunu düşünmemiz yaygındır: günahların bağışlanması, günahın gücünden özgürleşme, sonsuz yaşam ve Mesih'te sahip olduğumuz diğer bereketler. İsa'yı izleyerek her birimizin dünya çapındaki ***Mesih'in bedeninin*** bir parçası olduğunu ve ***her birimizin birbirimizin üyesi olduğunu*** anlamamız ise daha uzun sürer.

Bu tek beden öğretisini şöyle düşünmeyi seviyorum: Her birimiz büyük bir ailenin, Tanrı'nın ailesinin bir parçasıyız ve her birimiz birbirimize yardım etmekten ve cesaret vermekten sorumluyuz.

Tek bir bedenin üyeleri olmak, insanlar arasındaki alışılmış ayrımlara ters düşer. Kutsal Yazılar'ın dediği gibi:

> ***Ne Yahudi ne Grek, ne köle ne özgür, ne erkek ne kadın vardır; çünkü hepiniz Mesih İsa'da birsiniz.*** *(Galatyalılar 3:28)*

Ne Yahudi ne de Grek ifadesi, kültürel ve dinsel geçmişlerimizin

bizi bölmemesi gerektiğini belirtir. ***Ne köle ne de özgür*** ifadesi, konum ve sınıf gibi şeylerin bizi bölmemesi gerektiğini belirtir. ***Ne erkek ne de kadın*** ifadesi, cinsiyetin bizi bölmemesi gerektiğini belirtir.

Tanrı'nın gerçek halkını bölmemesi gerektiğine inandığım başka bazı farklılıkları düşünün: yaş, zenginlik ya da yoksulluk, fiziksel yetenekler ya da engeller, zihinsel yetenekler ya da engeller, eğitim, milliyet, bağlı olunan okullar, sosyal topluluklar ve kiliseler ile teolojik farklılıklar.

Ne yazık ki Tanrı'nın halkı çoğu zaman yukarıdaki farklılıklardan biri ya da birkaçı nedeniyle bölünmüş görünür. Sevgili Dostlar, böyle olmamalı. İsa şöyle dedi:

> ***"Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu bilecek."*** *(Yuhanna 13:35)*

Tanrı, Tanrı'ya aykırı bölünmelerden uzak durmamız ve ***tek bir beden*** olarak birbirimizi sevip birbirimize hizmet etmemiz için hepimize ayırt etme yetisi versin.

Tanrım, bizleri, senin halkını, ***tek bir beden*** yaptığın için sana teşekkür ederiz.

Daha Derin Düşünmek İçin

Yuhanna 10:14-16: Tek bir sürü.

Yuhanna 17:9-23: Bir olmaları için.

Romalılar 12:16: Alçakgönüllü insanlarla dostluk kurun.

Romalılar 16:17-18: Bölünmelere neden olanlara karşı dikkatli olun.

1. Korintliler 10:16-17: Tek bir ekmek, tek bir beden.

1. Korintliler 12:12-31: Tek bir beden, birçok üye.

2. Korintliler 8:1-15: Tanrı'nın halkı için bir bağış.

Efesliler 4:4-6: Tek beden ve tek Ruh.

Koloseliler 3:9-11: Grek ya da Yahudi yok…

Yakup 2:1-9: Ayrımcılık yapmayın.

3. Yuhanna 1:5-12: Kardeşleri ağırlamak.

****

Bölüm 34

Her Ruhsal Bereket

Bizi Mesih'te, göksel yerlerde her ruhsal bereketle kutsamış olan Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun.
(Efesliler 1:3)

Kendi yüceliği ve erdemiyle bizi çağıranı tanımamız sayesinde, O'nun tanrısal gücü yaşam ve Tanrı'ya bağlılık için gereken her şeyi bize vermiştir.
(2. Petrus 1:3)

Tanrı'nın İsa'yı izleyenlere verdiği lütuf, ***Mesih'te, göksel yerlerde her ruhsal bereketi*** içerir. Bu ruhsal bereketlerden bazıları nelerdir? Efesliler 1'de bir listemiz var:

- ***O, dünyanın kuruluşundan önce bizi onda seçti ki sevgide onun önünde kutsal ve kusursuz olalım.*** *(Efesliler 1:4)*

  Yaratılıştan önce Tanrı, biz halkının ***onun önünde kutsal ve kusursuz*** olmasını seçti. Tanrı'nın önündeki bu doğru konum, başka ruhsal bereketler sayesinde mümkün olur: İsa'nın dökülen kanı aracılığıyla günahlarımızın bağışlanması ve Kutsal Ruh aracılığıyla yeniden doğuşun yıkaması ve yenilenme.

- ***İsteği ve hoşnutluğu uyarınca, İsa Mesih aracılığıyla kendisine evlat edinilmemiz için bizi önceden belirledi.*** *(Efesliler 1:5)*

  İsa'yı izleyen herkesin onun çocukları olarak evlat edinilmesi ***önceden belirlenmiştir***; görünüşe göre bu, Romalılar 8:23'tekiyle aynı anlamdadır: ***"biz de evlat edinilmeyi, bedenimizin kurtuluşunu bekleyerek içimizden inliyoruz."***

- ***O'nda, O'nun kanı aracılığıyla kurtuluşa, suçlarımızın bağışlanmasına sahibiz.*** *(Efesliler 1:7)*

  İsa'yı izleyen herkes kurtarıldı! Artık kayıp ve mahkûm değiliz; günahlarımız bağışlandı! (29. bölümde ele alındığı gibi). İsa, bize bu ruhsal bereketi vermek için benim ve sizin uğrunuza kanını döktü.

- ***İradesinin sırrını bize açıkladı.*** *(Efesliler 1:9)*

  Eski Antlaşma döneminde gizli kalan pek çok şey artık açıklanmıştır. Artık Tanrı'nın amacının ***"göklerdeki ve yeryüzündeki her şeyi Mesih'te, O'nda bir araya getirmek"*** olduğunu anlıyoruz. (Efesliler 1:10)

- ***Her şeyi kendi iradesinin kararı doğrultusunda gerçekleştiren Tanrı'nın amacına göre önceden belirlenmiş olarak, Mesih'te bize de bir miras verildi.*** *(Efesliler 1:11)*

  Gelecekteki bir ***mirasa*** kavuşmak üzere ***önceden belirlendik.*** 1. Petrus 1:4'te söylendiği gibi: ***"Sizin için gökte saklanan, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasımız var."*** Bu konuda daha fazla bilgi için 15. bölüm olan *"Gökteki Ödülünüz"* bölümüne bakın.

- ***Siz de O'nda gerçeğin sözünü, kurtuluşunuzun Müjdesi'ni işittikten sonra—O'na iman ederek vaat edilen Kutsal Ruh'la mühürlendiniz. Kutsal Ruh, Tanrı'nın kendisine ait olanların kurtuluşuna kadar mirasımızın güvencesidir; bütün bunlar O'nun yüceliğinin övülmesi içindir.*** *(Efesliler 1:13-14)*

  32. bölümde gördüğümüz gibi, Kutsal Ruh bize öğretir, hatırlatır, anlayışımızı geliştirir, bizi özgür kılar ve bize güç verir. Kutsal Ruh aynı zamanda ***mirasımızın güvencesidir.***

Tanrım, ***bizi Mesih'te göksel yerlerde her ruhsal bereketle*** bereketlediğin için sana teşekkür ederiz!

Daha Derin Düşünmek İçin

Efesliler 1:1-14: Ruhsal bereketlerle ilgili bölümün tamamı.

Romalılar 8:32: O bize her şeyi karşılıksız verir.

1. Petrus 1:3-9: Diri bir umuda yeniden doğmuş.

****

KISIM 4
Tanrı’nın ve Bizim Yaptığımız Şeyler

Kutsal Yazılar bazı konularda sorumluluğun ortak olduğunu belirtiyor gibi görünüyor. Bazı ayetler Tanrı’nın bir rol üstlendiğini, başka ayetler ise bizim de bir rol üstlenmemiz gerektiğini belirtiyor. Bu konularda Tanrı’nın da etkin olduğunun bilincinde olarak aktif bir rol üstlenmemiz önemlidir.

****

Bölüm 35

İman

İsa onlara, "Tanrı'ya iman edin" diye karşılık verdi.
(Markos 11:22)

Çünkü bana verilen lütuf aracılığıyla aranızdaki herkese söylüyorum: Kendinizi gereğinden fazla yüceltmeyin; Tanrı'nın her bir kişiye paylaştırdığı iman ölçüsüne göre kendinizi sağduyuyla değerlendirin.
(Romalılar 12:3)

"Sizin için yararlı olan hiçbir şeyi size bildirmekten çekinmedim; hem herkesin önünde hem de evden eve dolaşarak size öğrettim, hem Yahudilere hem de Greklere Tanrı'ya yönelip tövbe etmeleri ve Rabbimiz İsa'ya iman etmeleri gerektiğine tanıklık ettim."
(Elçilerin İşleri 20:20-21)

---

16. bölümde, kurtuluş için hem tövbenin hem de İsa'ya imanın gerekli olduğunu gördük. İmana daha yakından bakalım.

İman nedir?

> ***İman, umut edilen şeylere duyulan güven, görünmeyen şeylerin gerçek olduğuna duyulan kesin inançtır.*** *(İbraniler 11:1 YLT)*

Bu ayetten, imanın doğrudan göremediğimiz ya da dokunamadığımız şeylere duyulan sağlam bir inanç olduğunu anlıyoruz. İman, gelecekteki şeylere inanmayı (***umut edilen şeyler***) ve şimdiki ruhsal gerçekliklere inanmayı (***görünmeyen şeyler***) içerir. Aynı ikili ayrımı İbraniler 11:6'da da görüyoruz:

> ***İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek imkânsızdır; çünkü Tanrı'ya yaklaşan kişi, onun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendirdiğine inanmalıdır.*** *(İbraniler 11:6)*

Bu ayet, Tanrı'yı hoşnut etmek için ***O'nun var olduğuna*** inanmamız (şu anda O'nu görmesek de) ve Tanrı'nın ***kendisini***

arayanları ödüllendirdiğine (gelecekte gerçekleşecek bir şey) inanmamız gerektiğini belirtir.

İman, Kutsal Yazılar'da açıklanan şu gibi gerçeklere inanmayı içerir: İsa Tanrı'nın Oğlu'dur; İsa günahlarımız için öldü, ölümden dirildi ve göğe yükseldi; ve tövbe ederek Tanrı'ya dönen ve İsa'ya iman eden herkes kurtulacaktır.

Gerçek imana eylem eşlik eder. Bunu, Tanrı'yı hoşnut eden şeyleri ***imanla*** yapan birçok kişinin sıralandığı İbraniler 11'de görüyoruz. İsa'ya gerçek iman, insanları İsa'ya gelmeye, İsa'ya güvenmeye ve İsa'yı izlemeye yöneltir. Yakup, eylemin eşlik etmediği imanı ***ölü*** olarak niteler:

> ***Kardeşlerim, bir kişi imanı olduğunu söyler ama eylemleri yoksa bunun ne yararı olur? İman onu kurtarabilir mi? Bir erkek ya da kız kardeş çıplaksa ve günlük yiyecekten yoksunsa ve sizden biri onlara, "Esenlikle gidin derse. Isının ve karnınızı doyurun;" ama onlara bedenin ihtiyaç duyduğu şeyleri vermediyseniz, bunun ne yararı var? Aynı şekilde iman da, eylemleri yoksa, kendi başına ölüdür.*** *(Yakup 2:14-17)*

Gerçek iman ilerideki yaşama ait daha iyi şeylere yönelir, yalnızca bu yaşamdaki yararlara odaklanmaz:

> ***Bunların hepsi, vaat edilenlere kavuşmadan, ama onları uzaktan görüp benimseyerek ve yeryüzünde yabancı ve yolcu olduklarını kabul ederek iman içinde öldüler. Çünkü böyle konuşanlar kendilerine ait bir vatan aradıklarını açıkça gösterirler. Eğer gerçekten ayrıldıkları vatanı düşünüyor olsalardı, geri dönmek için yeterince zamanları olurdu. Ama şimdi daha iyi bir vatanı, yani göksel olanı arzuluyorlar. Bu yüzden Tanrı, onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmaz, çünkü onlar için bir kent hazırlamıştır.*** *(İbraniler 11:13-16)*

İmanın bazı yararları şunlardır:

- Tanrı'nın lütfuyla iman aracılığıyla kurtuluruz:

  İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz ve bu sizin başarınız değildir; Tanrı'nın armağanıdır, yaptığınız işlerin sonucu değildir, böylece kimse övünemez. *(Efesliler 2:8-9)*

- Gerçek doğruluk iman aracılığıyla gelir:

  Çünkü onda Tanrı'nın doğruluğu imandan imana açıklanır. Yazılmış olduğu gibi, "Doğru kişi imanla yaşayacaktır." *(Romalılar 1:17)*

- İman aracılığıyla Tanrı'nın gücüyle korunuruz:

  Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun. O, büyük merhametiyle, İsa Mesih'in ölümden dirilişi aracılığıyla bizi diri bir umuda ve sizin için gökte saklanan, çürümez, lekesiz ve solmaz bir mirasa yeniden doğdurdu. Sizler, son zamanda açıklanmaya hazır olan kurtuluşa kavuşmanız için iman aracılığıyla Tanrı'nın gücüyle korunuyorsunuz. *(1. Petrus 1:3-5)*

- İman bizi korkudan özgür kılar:

  Uyanıp rüzgârı azarladı ve denize, "Sus! Sakin ol!" dedi. Rüzgâr dindi ve ortalık tamamen sakinleşti. Onlara, "Neden bu kadar korkuyorsunuz? Nasıl oluyor da imanınız yok?" dedi. *(Markos 4:39-40)*

  O'na olan imanımız aracılığıyla O'nda cesaretimiz vardır ve güvenle Tanrı'nın huzuruna çıkabiliriz. *(Efesliler 3:12)*

- İman iyileşmeye, mucizelere ve ruhsal zafere yol açar:

  Ama İsa dönüp onu görünce, "Kızım, cesaretini topla! İmanın seni iyileştirdi." dedi. Ve kadın o andan itibaren iyileşti. *(Matta 9:22)*

  İsa, onların imanını görünce felçli adama, "Oğlum, günahların bağışlandı." dedi. *(Markos 2:5)*

  İsa onlara şöyle yanıt verdi: "Size kesinlikle söylüyorum, imanınız olur ve kuşku duymazsanız, yalnızca incir ağacına yapılanı yapmakla kalmaz, bu dağa bile, 'Yerinden kalk ve denize atıl,' deseniz, bu gerçekleşir." *(Matta 21:21)*

  Çünkü Tanrı'dan doğan her şey dünyayı yener. Dünyayı yenen zafer budur: imanınız. *(1. Yuhanna 5:4)*

Son olarak, imanımız zamanla büyümeli:

> ***Kardeşler, sizin için Tanrı'ya her zaman şükretmeliyiz; bu da yerindedir, çünkü imanınız büyük ölçüde büyüyor ve her birinizin birbirine olan sevgisi artıyor.*** *(2Selanikliler 1:3)*

Peki ya sen? İmanın büyüyor mu? Büyümüyorsa, imanının büyümesi için hayatında neyi değiştirmelisin?

Daha Derin Düşünmek İçin

Markos 6:1-6: Onların imansızlığına şaşırdı.

Markos 16:14: İmansızlıkları yüzünden azarlandılar.

Elçilerin İşleri 26:18: İmanla kutsal kılınma.

Romalılar 3:20-22: İman aracılığıyla Tanrı'nın doğruluğu.

Romalılar 10:13-17: İman işitmekten gelir.

Galatyalılar 2:16: İmanla aklanma.

Efesliler 6:16: İman kalkanını alın.

Filipililer 3:8-11: İman yoluyla Tanrı'dan gelen doğruluk.

1. Selanikliler 3:9-10: İmanda eksik olanı tamamlayın.

1. Selanikliler 5:8: İmanı kuşanmak.

1. Timoteos 1:18-19: Gemi kazasına uğramış iman.

1. Timoteos 6:11-12: İmanın peşinden gidin.

2. Timoteos 2:18: Yıkılmış iman.

2. Timoteos 2:22: İmanın peşinden gidin.

İbraniler 11: İman kahramanları galerisi.

İbraniler 12:2: İmanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsa.

2. Petrus 1:5-8: İmanınıza eklemek için her türlü çabayı gösterin...

Kitap Kaynağı: Thomas Edel'in "Sonsuz Yaşamın Temellerinin Altında" adlı eseri. 2. bölüm imanın doğasını ele alır. Ücretsiz bir e-kitap sürümü ShalomKoinonia.org adresinde bulunabilir.

****

Bölüm 36

Umut

Umut kaynağı olan Tanrı, iman ederken sizi her türlü sevinç ve esenlikle doldursun ki Kutsal Ruh'un gücüyle umudunuz taşsın.

(Romalılar 15:13)

Ey canım, neden umutsuzsun? Neden içimde huzursuzsun? Tanrı'ya umut bağla! Çünkü varlığının kurtarıcı yardımı için O'nu yine öveceğim.

(Mezmurlar 42:5, 42:11, 43:5)

Umut, gelecekte olmasını beklediğimiz ama henüz sahip olmadığımız bir şeyle ilgilidir. İki tür umut arasında ayrım yapmalıyız:

1. Kesin olan şeylere duyulan umut ve
2. Kesin **olmayan** şeylere umut bağlamak.

Sık sık sağlık ve güzellik, daha fazla zenginlik ya da daha iyi ilişkiler gibi kesin olmayan şeyler için umut besleriz. Bu tür şeyler için umut beslemek yanlış olmasa da Kutsal Yazılar bizi kesin olan şeylere umut bağlamaya teşvik eder. İki ilkeyi ele alalım:

BİRİNCİSİ: Umudumuzu Tanrı'ya ve O'nun sarsılmaz sevgisine bağlamalıyız; ihtiyaçlarımızı karşılayacağına ve bizi kurtaracağına:

> ***Ey İsrail, RAB'be umut bağla, çünkü RAB'de sarsılmaz sevgi vardır. O'nda bol kurtuluş vardır.*** *(Mezmur 130:7)*
>
> ***RAB, kendisinden korkanlardan, sarsılmaz sevgisine umut bağlayanlardan hoşnut olur.*** *(Mezmur 147:11)*
>
> ***Bu çağda zengin olanlara kibirlenmemelerini, umutlarını belirsiz zenginliklere değil, zevk almamız için bize her şeyi bol bol sağlayan diri Tanrı'ya bağlamalarını buyur.*** *(1. Timoteos 6:17)*

İKİNCİ: Nihai umudumuz gelecek yaşamdır; bu yaşamın zorluklarından uzak, Tanrı'yla birlikte sonsuz yaşam:

Tanrı'nın kulu ve İsa Mesih'in elçisi Pavlus, Tanrı'nın seçilmişlerinin imanı ve Tanrı'ya yaraşır bir yaşama uygun gerçeğin bilgisi doğrultusunda, yalan söyleyemeyen Tanrı'nın zaman başlamadan önce vaat ettiği sonsuz yaşam umuduyla. *(Titus 1:1-2)*

Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un sağladığı yeniden doğuş yıkaması ve yenilenmeyle bizi kurtardı; öyle ki, O'nun lütfuyla aklanarak sonsuz yaşam umuduna göre mirasçılar olalım. *(Titus 3:5-7)*

Mesih'e yalnızca bu yaşam için umut bağladıysak, bütün insanlar arasında en acınacak durumda olan biziz. *(1. Korintliler 15:19)*

Peki ya siz? Umudunuz Tanrı'da, O'nun sarsılmaz sevgisinde ve gelecek yaşamda mı? Yoksa umudunuz başka bir şeyde mi?

Daha Derin Düşünmek İçin

Mezmurlar 33:16-22: O'nun sarsılmaz sevgisine umut bağlayanlar.

Mezmurlar 146:5-6: Umudu Tanrısı RAB'de olan.

Süleyman'ın Özdeyişleri 11:7: Umudu yok olur.

Romalılar 5:1-5: Acı çekmek umut doğurur.

Romalılar 8:22-25: Çünkü bu umutla kurtulduk.

Romalılar 12:12: Umutla sevinin.

Romalılar 15:4: Öyle ki umudumuz olsun.

Romalılar 15:12-13: Umutla dolup taşın.

Efesliler 1:18-19: Sizi çağırdığı umut.

Efesliler 2:11-12: Önceleri umutsuz.

1. Selanikliler 1:3: Umutta sebat.

1. Timoteos 4:9-10: Yaşayan Tanrı'ya umut bağlamak.

İbraniler 6:17-20: Can için bir çapa olarak umut.

İbraniler 11:1: Umut ettiklerimizden emin olmak.

1. Petrus 1:3-5: Diri bir umuda yeniden doğuş.

1. Yuhanna 3:2-3: Biz de onun gibi olacağız.

****

Bölüm 37

Sevgi

Kardeşleri sevdiğimiz için ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz. Kardeşini sevmeyen kişi ölümde kalır.
(1. Yuhanna 3:14)

Sevgili kardeşler, birbirimizi sevelim, çünkü sevgi Tanrı'dandır; ve seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı tanır. Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımaz, çünkü Tanrı sevgidir.
(1. Yuhanna 4:7-8)

Biz onu seviyoruz, çünkü önce o bizi sevdi.
(1. Yuhanna 4:19)

Umut bizi hayal kırıklığına uğratmaz, çünkü Tanrı'nın sevgisi bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla yüreklerimize dökülmüştür.
(Romalılar 5:5)

---

19. ve 20. bölümlerde en büyük buyruklara odaklandık: Tanrı'yı sev ve komşunu sev. İsa'nın öğretisi bağlamında, vurgu Tanrı'yı ve başkalarını sevmeyi seçme konusunda kendi sorumluluğumuzda gibi görünüyor. Ancak sevgimizin açıkça Tanrı'nın işi olan bir yönü vardır. Yukarıdaki ayetlerin gösterdiği gibi, birbirimize olan sevgimiz kaynağını Tanrı'nın sevgisinden alır ve O'nun bize karşılıksız verdiği kurtuluşla yakından bağlantılıdır.

Kutsal Ruh'un ***meyvesi*** anlatılırken sevgi ilk sırada yer alır:

> ***Ama Ruh'un meyvesi sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, iman, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Böyle şeylere karşı yasa yoktur.*** *(Galatyalılar 5:22-23)*

Açıkça görülüyor ki, Kutsal Ruh olmadan başkalarını gerektiği gibi sevemezdik. Aynı şekilde, meyve vermek için İsa'da kalmalıyız:

> ***"Ben asmayım. Siz dallarsınız. Bende kalan ve benim de kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir, çünkü bensiz hiçbir şey yapamazsınız."*** *(Yuhanna 15:5)*

Sevgimiz henüz ulaşacağı düzeyde değil, çünkü zamanla artması gerekir:

> ***Rab, birbirinize ve bütün insanlara olan sevginizi, bizim size olan sevgimiz gibi artırıp çoğaltsın.*** *(1. Selanikliler 3:12)*
>
> ***Kardeşler, sizin için Tanrı'ya her zaman şükretmeliyiz; bu da yerindedir, çünkü imanınız büyük ölçüde büyüyor ve her birinizin birbirine olan sevgisi artıyor.*** *(2Selanikliler 1:3)*

Başkalarını sevmek de Tanrı'nın bize öğrettiği bir şeydir:

> ***Kardeş sevgisi konusunda ise size birinin yazmasına gerek yok. Çünkü birbirinizi sevmeyi Tanrı'dan öğrendiniz.*** *(1. Selanikliler 4:9)*

Sevgiye dayalı gibi görünen dini eylemlerin aslında başka güdülerden kaynaklanabileceğini aklımızda tutmalıyız:

> ***Yoksulları doyurmak için bütün malımı dağıtsam ve bedenimi yakılmak üzere teslim etsem, ama sevgim olmasa, bunun bana hiçbir yararı olmaz.*** *(1. Korintliler 13:3)*

Peki ya siz? Yaşamınızda sevgi görülüyor mu? Zamanla artıyor mu?

Daha Derin Düşünmek İçin

1. Korintliler 13: Sevgi Bölümü. Sevginin hangi yönünde en zayıf olduğunuzu dua ederek düşünün. Başkalarını daha iyi sevmenize yardım etmesi için Tanrı'ya dua etmeyi düşünün.

Filipililer 1:9-11: Sevginin çoğalması için dua etmek.

1. Timoteos 1:7: Tanrı bize ... sevgi ruhu verdi.

İbraniler 10:24-25: Birbirinizi sevgiye teşvik edin.

1. Petrus 1:22-23: İçten bir kardeş sevgisi.

1. Petrus 4:8: Her şeyden önce, sevin...

2. Petrus 1:5-8: İmanınıza... sevgi katmak için her türlü çabayı gösterin.

****

Bölüm 38

Ruh'a Göre Yaşayın

Ama şunu söylüyorum: Ruh'a göre yaşayın, böylece benliğin arzularını yerine getirmezsiniz. Çünkü benlik Ruh'a karşı, Ruh da benliğe karşı arzular duyar; bunlar birbirine karşıttır, bu yüzden istediğiniz şeyleri yapamazsınız. Ama Ruh tarafından yönlendiriliyorsanız, Yasa'nın altında değilsiniz.
(Galatyalılar 5:16-18)

Mesih'e ait olanlar, benliği tutkuları ve arzularıyla birlikte çarmıha germişlerdir. Ruh sayesinde yaşıyorsak, Ruh'a göre de yaşayalım. Birbirimizi kışkırtarak ve kıskanarak kendini beğenmiş olmayalım.
(Galatyalılar 5:24-26)

Tanrı, halkına Kutsal Ruh'u lütfuyla verir. Bu, O'nun bize gösterdiği lütfun bir parçasıdır (32. bölümdeki *"Kutsal Ruh Armağanı"* uyarınca). Ancak yukarıdaki ayetler bizim de üzerimize düşeni yapmamız gerektiğini, ***Ruh'a göre yaşamamız*** gerektiğini gösterir.

"Kurtulmuş" olmak tövbe ve iman yoluyla (16. bölüm) mutlaka dışa yansıyan doğrulukla sonuçlanmaz. Mesih'te büyüme; ruhsal olma; ***Ruh'un yönlendirmesiyle yürümeyi*** öğrenme süreci vardır. Pavlus, Tanrı'nın halkının ***ruhsal*** olmak yerine nasıl ***benliğe bağlı*** olabileceğinden söz eder:

> ***Kardeşler, sizinle ruhsal kişilerle konuşur gibi değil, benliğe bağlı kişilerle, Mesih'te bebek olanlarla konuşur gibi konuşabildim. Size katı yiyecek değil, süt verdim, çünkü henüz hazır değildiniz. Aslında, şimdi bile hazır değilsiniz, çünkü hâlâ benliğe bağlısınız. Aranızda kıskançlık, çekişme ve bölünmeler olduğuna göre, benliğe bağlı değil misiniz, insanların yollarında yürümüyor musunuz?*** *(1. Korintliler 3:1-3)*

Ruh'un yolunda yürümek, kendi çabamızı artırmak değildir. Hiçbir rol üstlenmeden Kutsal Ruh tarafından "kontrol edilmek" de değildir. 32. bölümden hatırlayacağınız gibi, Kutsal Ruh bize öğretir, hatırlatır, anlamamıza yardımcı olur, bizi özgürlüğe kavuşturur ve bize güç verir. Galatyalılar 5:18 (yukarıda), ***Ruh tarafından yönlendirilmekten söz eder,*** Romalılar kitabında da belirtildiği gibi:

Tanrı'nın Ruhu tarafından yönlendirilenlerin hepsi Tanrı'nın çocuklarıdır. (Romalılar 8:14). Ruh tarafından yönlendirilmek, Tanrı'nın Ruhu'nu izlemeyi seçmeyi; Tanrı'nın öncelikleri uğruna kendi önceliklerimizden vazgeçmeyi; işleri kendi yolumuzla değil, O'nun yoluyla yapmayı içerir.

Ruh'un yolunda yürümemek, günaha köleliğe ve ruhsal zayıflığın başka belirtilerine yol açabilir. Elçi Pavlus, Romalılar'ın 7. bölümünde bu alanda yaşadığı kendi sorununu ele aldı. İstediğinizi yapmayıp nefret ettiğiniz şeyleri yaptığınızı fark ediyorsanız (Romalılar 7:15), Romalılar'ın 5–8. bölümlerini dua ederek düşünmenizi öneririm (ayrıca, aşağıda atıfta bulunulan kitapları da değerlendirin).

Ruh'a göre yaşadıkça, bir sonraki bölümde ele alındığı gibi, ***Ruh'un meyvesi*** yaşamlarımızda belirginleşecektir. Ruh'a göre yaşamayı başarmak, Romalılar 8'de dile getirilen gerçeklerin yaşamımızda fiilen gerçekleşmesini de sağlayacaktır:

> ***Bu nedenle, Mesih İsa'da olan, benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşayanlar için artık hiçbir mahkûmiyet yoktur. Çünkü Mesih İsa'da yaşam veren Ruh'un yasası beni günah ve ölüm yasasından özgür kıldı. Yasa'nın benlik yüzünden güçsüz olduğu için yapamadığını Tanrı yaptı; kendi Oğlu'nu günahlı insan benliğine benzer bir biçimde ve günah için göndererek günahı benlikte mahkûm etti; öyle ki, Yasa'nın gereği, benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşayan bizlerde yerine gelsin.*** *(Romalılar 8:1-4)*

Rab, ***Ruh'un yönlendirmesiyle yürürken*** sahip olduğumuz zafer için sana teşekkür ederiz!

Daha Derin Düşünmek İçin

Romalılar 7:1-6: Ruh'un yeni yolu.

Romalılar 8:1-17: Ruh ve beden.

1. Korintliler 2:9-16: Tanrı'dan gelen Ruh.

Galatyalılar 3:1-7; 6:7-8: Ruh, Yasa ve beden.

Kitap Kaynağı: Kenneth Berding tarafından yazılan "Ruh'ta Yürümek".

Kitap Kaynağı: D.L. Moody'nin "Gizli Güç" adlı eseri (internette ücretsiz olarak bulunabilir).

****

Bölüm 39

Ruh'un Meyvesi

Ama Ruh'un meyvesi sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, iman, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Böyle şeylere karşı bir yasa yoktur.

(Galatyalılar 5:22-23)

Öyleyse, Tanrı'nın kutsal ve sevilen seçilmişleri olarak şefkat, iyilik, alçakgönüllülük, tevazu ve sabırla dolu bir yürek kuşanın.

(Koloseliler 3:12)

"Bende kalın, ben de sizde kalayım. Dal asmada kalmadıkça kendi başına meyve veremez; aynı şekilde siz de bende kalmadıkça meyve veremezsiniz. Ben asmayım. Siz dallarsınız. Bende kalan ve benim de kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir, çünkü bensiz hiçbir şey yapamazsınız."

(Yuhanna 15:4-5)

_____

Tanrı'nın lütfuyla, Ruh'un yönlendirmesiyle yaşadıkça Kutsal Ruh, yukarıda Galatyalılar 5:22-23'te sıralanan Ruh'un meyvesini vermemizi sağlar. Birçok kişi bu bölümün söz ettiği şeyin ***Ruh'un "meyvesi"***olduğunu, bunun ***Ruh'un "meyveleri" olmadığını belirtmiştir*** (tekil, çoğul değil). Burada vurgulanan nokta, İsa'yı izlerken sıralanan özelliklerin tümünün yaşamımızda görülmesi gerektiğidir. ***Ruh'un meyvesi*** Tanrı'nın verdiği ve farklı imanlılara farklı biçimlerde dağıtılan çeşitli yetenekler (ya da "armağanlar") gibi değildir (bir sonraki bölümde ele alındığı üzere). Şu adla sıralanan özellikler ***Ruh'un meyvesi*** her imanlının yaşamında bir ölçüde görülmelidir.

Kutsal Yazılar, ***Ruh'un meyvesi*** ile ***benliğin işleri*** arasındaki karşıtlığı ortaya koyar:

> ***Benliğin işleri açıktır; bunlar zina, cinsel ahlaksızlık, pislik, şehvet düşkünlüğü, putperestlik, büyücülük, nefret, çekişme, kıskançlıklar, öfke patlamaları, rekabetler, bölünmeler, sapkın öğretiler, haset, cinayetler, sarhoşluk, sefahat ve***

bunlara benzer şeylerdir; bunları yapanların Tanrı'nın Egemenliği'ni miras almayacakları konusunda sizi daha önce uyardığım gibi yine uyarıyorum. *(Galatyalılar 5:19-21)*

İsa, sahte peygamberleri meyvelerinden tanıyabileceğimizi öğretti:

"Sahte peygamberlerden sakının; size koyun postuna bürünerek gelirler, ama içlerinde yırtıcı kurtlardır. Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Dikenlerden üzüm ya da deve dikenlerinden incir toplanır mı? Aynı şekilde, her iyi ağaç iyi meyve verir, ama çürük ağaç kötü meyve verir. İyi ağaç kötü meyve veremez, çürük ağaç da iyi meyve veremez. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. Bu nedenle onları meyvelerinden tanıyacaksınız." *(Matta 7:15-20)*

Bir kişinin meyvesini, yalnızca herkesin önündeki davranışlarını ara sıra gözlemleyerek ayırt etmenin zor olabileceğini unutmayın. ***Ruh'un meyvesi***, ihtiyaç sahiplerine yardım etmek, dua etmek, oruç tutmak, vaaz vermek ya da peygamberlik etmek, kötü ruhları kovmak veya mucizeler yapmak gibi dinî eylemler değildir (bkz. Matta 6:1-18, 7:21-23). Bu tür davranışlar hem kurtulmuş hem de kurtulmamış kişiler tarafından sergilenebilir ve gerçek kurtuluşun güvenilir bir göstergesi değildir.

Peki ya siz? Yaşamınızı ***Ruh'un meyvesi*** mi, yoksa ***benliğin işleri*** mi belirliyor?

Daha Derin Düşünmek İçin

Matta 12:33-37: Ağacı iyi yapın, meyvesi de iyi olur.

Luka 6:43-45: Her ağaç kendi meyvesinden tanınır.

Luka 13:6-9: Meyve bulmak için gitti.

Yuhanna 15:1-8: Dal kendi başına meyve veremez.

Romalılar 7:4-6: Tanrı için meyve verin.

Efesliler 5:8-12: Işığın meyvesi.

Filipililer 1:9-11: Doğruluğun meyvesiyle dolu.

Koloseliler 1:9-12: Her iyi işte meyve vererek.

Yakup 3:17-18: Merhamet ve iyi meyvelerle dolu.

****

Bölüm 40

Farklı Armağanlar

…bize verilen lütfa göre farklı armağanlarımız olduğundan: armağanımız peygamberlikse, imanımız ölçüsünde peygamberlik edelim; hizmetse, kendimizi hizmete verelim; öğreten, kendini öğretmeye versin; öğüt veren, kendini öğüt vermeye versin; paylaşan, cömertçe paylaşsın; önderlik eden, gayretle önderlik etsin; merhamet gösteren, sevinçle merhamet göstersin.

(Romalılar 12:6-8)

Her biriniz aldığı armağanı, Tanrı'nın çeşitli biçimlerdeki lütfunun iyi yöneticileri olarak birbirinize hizmet etmek için kullansın.

(1. Petrus 4:10)

_____

Tanrı, halkına çeşitli yetenekler (ya da "armağanlar") verir. Ancak Tanrı'nın her birimize verdiği yeteneklerle başkalarına alçakgönüllülükle hizmet etmek, her birimizin sorumluluğudur.

Ne yazık ki, Tanrı'nın verdiği yeteneklere sahip olmak, mutlaka ruhsal olgunlukla bağlantılı değildir. Korint'teki kilisenin ruhsal armağanlar bakımından zengin olduğu anlaşılıyor (1. Korintliler 1:7; 12:4-31, 14:1-40), ancak Pavlus onlara şöyle yazıyor:

> ***Kardeşler, sizinle ruhsal kişilerle konuşur gibi değil, benliğe bağlı kişilerle, Mesih'te bebek olanlarla konuşur gibi konuşabildim. Size katı yiyecek değil, süt verdim, çünkü henüz hazır değildiniz. Aslında, şimdi bile hazır değilsiniz, çünkü hâlâ benliğe bağlısınız. Aranızda kıskançlık, çekişme ve bölünmeler olduğuna göre, benliğe bağlı değil misiniz, insanların yollarında yürümüyor musunuz?*** *(1. Korintliler 3:1-3)*

Tanrı'nın verdiği armağanlar kolayca günah olan kibrin kaynağına dönüşebilir. Pavlus, Korintlilere ayrıca şöyle yazıyor:

> ***Çünkü seni farklı kılan kim? Ve sana verilmemiş neyin var? Ama sana verildiyse, neden verilmemiş gibi övünüyorsun?*** *(1.*

Korintliler 4:7)

Tanrı'nın verdiği bazı armağanlar genellikle diğer armağanlardan daha önemli görülür. Kutsal Yazılar, Mesih'in bedeninde her kişinin ve sahip olduğu armağanların değerini vurgulamak için insan bedeni benzetmesini kullanır:

> ***Göz ele, "Sana ihtiyacım yok," diyemez; baş da ayaklara, "Size ihtiyacım yok," diyemez. Aksine, bedenin daha zayıf görünen uzuvları gereklidir. Bedenin daha az saygın olduğunu düşündüğümüz kısımlarına daha çok saygı gösteririz; ve gösterilmesi uygun olmayan kısımlarımızı daha büyük bir özenle örteriz; oysa gösterilmesi uygun olan kısımlarımızın buna ihtiyacı yoktur. Ama Tanrı, daha az değer verilen kısma daha çok saygınlık vererek bedeni bir araya getirdi; öyle ki bedende bölünme olmasın, uzuvlar birbirine aynı ilgiyi göstersin.*** *(1. Korintliler 12:21-25)*

Kutsal Yazılar, Tanrı'nın halkının birbirine sevgiyle hizmet etmesi gerektiğini vurgular. Sevgi olmadan armağanlarımızın hiçbir yararı yoktur:

> ***İnsanların ve meleklerin dilleriyle konuşsam ama sevgim olmasa, ses çıkaran bir bakır çalgı ya da çınlayan bir zil olmuş olurum. Peygamberlik armağanım olsa, bütün sırları ve bütün bilgiyi bilsem, dağları yerinden oynatacak kadar güçlü bir imanım olsa ama sevgim olmasa, bir hiçim. Yoksulları doyurmak için bütün malımı dağıtsam ve bedenimi yakılmak üzere teslim etsem, ama sevgim olmasa, bunun bana hiçbir yararı olmaz.*** *(1. Korintliler 13:1-3)*

Daha Derin Düşünmek İçin

Tanrı'dan size verdiği armağanı (ya da armağanları) anlamak ve başkalarına en iyi şekilde nasıl hizmet edebileceğinizi bilmek için ayırt etme yetisi isteyin.

Mısır'dan Çıkış 31:1-6: Yeteneği Tanrı verir.

Yasa'nın Tekrarı 8:17-18: Yeteneği Tanrı verir.

1. Korintliler 12:4'ten 13:3'e: Farklı armağanlar, hizmetler, etkinlikler.

1. Korintliler 14:1-40: Ruhsal armağanların doğru kullanımı.

****

Bölüm 41

Üzerine El Koyma

Bu nedenle Mesih hakkındaki temel ilkelerin öğretisini geride bırakarak olgunluğa doğru ilerleyelim—ölü işlerden tövbe etmenin, Tanrı'ya iman etmenin, vaftizler öğretisinin, el koymanın, ölülerin dirilişinin ve sonsuz yargının temelini yeniden atmayalım. Tanrı izin verirse bunu yapacağız.
(İbraniler 6:1-3)

_____

Bu, kitaba eklenen son bölümlerden biri... Bu konuyu ele almak istemiyordum. Bana göre Kutsal Yazılar pek açık değil ***el koyma*** konusunda. Bu kitabı, makul ölçüde iyi anladığımı düşündüğüm basit ve açık konularla sınırlı tutmak istiyordum. Ancak İbraniler'in yazarı bu konuyu sıralar ***Mesih'in temel ilkelerinden biri*** ve ***temelimizin*** bir parçası olarak (İbraniler 6:1-3). İbraniler 6:1-3'te sıralanan diğer konuları zaten ele aldık. Kutsal Yazılar ***el koymayı*** temel bir ilke ve temelin bir parçası olarak tanımlıyorsa, öyledir.

El koyma konusunda Yeni Antlaşma'da bildiğim tek talimat şudur:

> ***Kimsenin üzerine aceleyle el koyma. Başkalarının günahlarına ortak olma. Kendini temiz tut.*** *(1. Timoteos 5:22)*

Kutsal Yazılar bize el koymayla ilgili birkaç iyi örnek verir. Bu uygulama şifa, ruhsal bir armağan alma, insanları hizmet için görevlendirme ya da Tanrı'dan gelen başka bir lütfu aktarmayla ilişkilidir. İşte Kutsal Yazılar'dan bazı örnekler:

> ***"Levilileri RAB'bin huzuruna getireceksin. İsrailoğulları ellerini Levililerin üzerine koyacak, Harun da RAB'bin hizmetini yerine getirmeleri için Levilileri İsrailoğulları adına sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda sunacak."*** *(Çölde Sayım 8:10-11)*
>
> ***Musa, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı. Yeşu'yu alıp kâhin Elazar'ın ve bütün topluluğun önüne çıkardı. RAB'bin Musa aracılığıyla bildirdiği gibi ellerini onun üzerine koyup onu görevlendirdi.*** *(Çölde Sayım 27:22-23)*

Nun oğlu Joshua bilgelik ruhuyla doluydu, çünkü Moses ellerini onun üzerine koymuştu. İsrailoğulları onu dinlediler ve RAB'bin Moses'a buyurduğu gibi yaptılar. *(Yasanın Tekrarı 34:9)*

Orada hiçbir mucize yapamadı, yalnızca birkaç hastanın üzerine ellerini koyup onları iyileştirdi. *(Markos 6:5)*

Güneş batarken, çeşitli hastalıklara yakalanmış yakınları olan herkes onları ona getirdi; o da her birinin üzerine ellerini koyup onları iyileştirdi. *(Luka 4:40)*

Bu sözler bütün topluluğu memnun etti. İmanla ve Kutsal Ruh'la dolu bir adam olan Stephen'ı, Philip'i, Prochorus'u, Nicanor'u, Timon'u, Parmenas'ı ve Yahudiliği benimsemiş Antakyalı Nicolaus'u seçip elçilerin önüne çıkardılar. Dua ettikten sonra ellerini onların üzerine koydular. *(Elçilerin İşleri 6:5-6)*

Sonra ellerini onların üzerine koydular ve onlar Kutsal Ruh'u aldılar. *(Elçilerin İşleri 8:17)*

İhtiyarların ellerini senin üzerine koymasıyla, peygamberlik yoluyla sana verilen, içindeki armağanı ihmal etme. *(1. Timoteos 4:14)*

Bu nedenle, ellerimi senin üzerine koymamla içinde bulunan Tanrı armağanını canlandırman gerektiğini sana hatırlatıyorum. *(2. Timoteos 1:6)*

Daha Derin Düşünmek İçin

"El koyma" uygulamasının doğru kullanımı konusunda Tanrı'dan bilgelik isteyin.

****

KISIM 5
Yapmamamız Gereken Şeyler

2. Kısımda ele alındığı gibi, Tanrı'nın bizi **YAPMAYA** çağırdığı şeyler olduğu gibi, halkını **YAPMAMAYA** çağırdığı şeyler de vardır.

Bu, ele alınması biraz zor bir konudur, çünkü kurtulmuş olmanın bir yönü de artık Yasa altında olmamaktır. Artık yaşamımızı yalnızca "Bunu yap" ya da "Şunu yapma!" buyruklarına göre sürdürmüyoruz. Yasa'ya göre değil, Ruh'a göre yürümeye çağrılıyoruz. Yine de Yeni Antlaşma, İsa'yı izlemekle bağdaşmayan davranışları açıkça belirtir. Yaşamınıza kurtuluşla bağdaşmayan şeyler damga vuruyorsa, henüz kurtulmamış olabilirsiniz ya da ruhsal yürüyüşünüzde düzeltilmesi gereken ciddi bir aksaklık olabilir.

****

Bölüm 42

Eylemlerle Değil; Yasayla Değil

İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz ve bu sizin başarınız değildir; bu, Tanrı'nın armağanıdır, yapılan işlerin sonucu değildir, öyle ki hiç kimse övünmesin.
(Efesliler 2:8-9)

Çünkü yasanın gereklerini yerine getirmekle hiç kimse onun gözünde aklanmayacaktır; çünkü günahın bilincine yasa aracılığıyla varılır.
(Romalılar 3:20)

Kurtuluşu bir şekilde kazanmak istemek, günaha düşmüş doğamızın bir parçasıdır; kendi iyiliğimize ya da çabamıza dayanarak bir şekilde sonsuz yaşama layık olmak istemek. Bu anlayış, İsa'da sahip olduğumuz kurtuluşa tamamen aykırıdır. Kurtuluşumuz Tanrı'nın armağanıdır. Hiç kimse buna layık olmamıştır. Hiç kimse bunu kendi çabasıyla kazanmamıştır.

İsa aracılığıyla gelen kurtuluşu diğer "dinlerden" ayıran tam da budur. Diğer dinler, Tanrı'nın gözünde kabul görmek ya da bir şekilde bu yaşamın ötesine geçip daha iyi bir varlık olmak için kendini geliştirmeyi ve iyi işler yapmayı gerektirir.

İsa'nın izleyicileri ise kendi iyiliklerine güvenmeden Tanrı'ya gelirler. Bağışlanmayı ve kurtuluşu, İsa'nın günahlarımız için sunduğu kurban sayesinde mümkün olan, Tanrı'dan gelen karşılıksız bir armağan olarak alırız. Kendi çabamızla değil, yeniden doğuş ve Kutsal Ruh armağanı aracılığıyla Tanrı tarafından aklanırız. Kendi çabalarımıza bel bağlamayı bırakmayı, Tanrı'da huzur bulmayı ve ona güvenmeyi öğreniriz:

> ***Ama şimdi yasadan bağımsız olarak Tanrı'nın doğruluğu açığa çıkmıştır; yasa ve peygamberler de buna tanıklık eder; bu, İsa Mesih'e iman aracılığıyla iman eden herkes için ve herkesin üzerinde olan Tanrı'nın doğruluğudur. Çünkü hiçbir ayrım yoktur, çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı; Mesih İsa'da bulunan kurtuluş***

aracılığıyla, onun lütfuyla karşılıksız olarak aklanırlar. *(Romalılar 3:21-24)*

Ama çoğu zaman bir sorun vardır. Tanrı'nın buyruklarını kendi çabamızla yerine getirerek onu hoşnut etmeye çalıştığımız dindarlık anlayışına geri dönme eğilimindeyiz. Bu, bizi yeniden günahın köleliğine sürükleyebilir. Pavlus kendi yaşamındaki bu sorunu şöyle anlatır:

Bir zamanlar yasadan bağımsız olarak yaşıyordum, ama buyruk gelince günah canlandı ve ben öldüm. Yaşam vermesi amaçlanan buyruğun bana ölüm getirdiğini gördüm; çünkü günah, emir aracılığıyla fırsat bularak beni aldattı ve onun aracılığıyla beni öldürdü. *(Romalılar 7:9-11)*

Çözüm, ***Ruh'a göre yürümeyi*** öğrenmektir:

Ama şunu söylüyorum: Ruh'a göre yürüyün, böylece benliğin arzusunu yerine getirmeyeceksiniz. Çünkü benlik Ruh'a karşı, Ruh da benliğe karşı arzular duyar; bunlar birbirine karşıttır, bu yüzden istediğiniz şeyleri yapamazsınız. Ama Ruh tarafından yönlendiriliyorsanız, Yasa'nın altında değilsiniz. *(Galatyalılar 5:16-18)*

İsa için yaşamanın anahtarı budur: ***Ruh'un yönlendirmesiyle yaşamayı*** öğrenmek. ***Ruh'un yönlendirmesiyle*** nasıl yaşayacağınızı daha iyi anlamak için aşağıda *"Daha Derin Düşünmek İçin,"* başlığı altında yer alan ayetler üzerinde dua ederek düşünün ve 38. bölüm olan *"Ruh'a Göre Yaşayın."* bölümünü yeniden inceleyin.

Peki ya siz? Yalnızca kendi gücünüzle kurallara uyarak Tanrı'yı hoşnut etmeye çalıştınız mı?

Daha Derin Düşünmek İçin

Romalılar 3:9–4:25: İman yoluyla doğruluk.

Romalılar 6:1–8:17: Ruh aracılığıyla yaşam.

Galatyalılar 1:1–6:18: İnsanlar, İsa'ya iman etmek yerine sünnete ve Yasa'ya güvendikleri için azarlanıyor.

Vahiy 2:1-7: Sevgisiz iyi işler.

****

Bölüm 43

Yeryüzündeki Hazineler

"Yeryüzünde kendinize hazineler biriktirmeyin; orada güve ve pas onları tüketir, hırsızlar da zorla girip çalar; bunun yerine gökte kendinize hazineler biriktirin; orada ne güve ne de pas onları tüketir, hırsızlar da zorla girip çalmaz; çünkü hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır."
(Matta 6:19-21)

"Korkma, küçük sürü, çünkü Babanız Krallığı size vermekten hoşnutluk duyuyor. Sahip olduklarınızı satın ve muhtaçlara yardım edin. Kendinize eskimeyen keseler, göklerde tükenmeyen bir hazine edinin; oraya ne hırsız yaklaşır ne de güve zarar verir. Çünkü hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır."
(Luka 12:32-34)

İsa bizi dünyasal serveti sonsuzluğa yönelik amaçlar için kullanmaya; onu bencil amaçlar için biriktirmemeye çağırır. Kutsal Yazılar, servetlerini ve güçlerini bencil amaçlar için kullanan zenginleri kınar (Yakup 5:1-6). Zenginlere bunun tersini yapmaları öğütlenir:

> ***Bu çağda zengin olanlara kibirlenmemelerini, umutlarını belirsiz zenginliğe değil, zevk almamız için bize her şeyi bol bol sağlayan yaşayan Tanrı'ya bağlamalarını buyur; iyilik yapsınlar, iyi işler bakımından zengin olsunlar, vermeye hazır, paylaşmaya istekli olsunlar; kendileri için geleceğe yönelik iyi bir temel hazırlayarak sonsuz yaşama kavuşabilsinler.*** *(1Timoteos 6:17-19)*

Ben, servet yönetimi konusunda doğru dengeyi kurmayı çok zor buluyorum. Bir yanda, ihtiyaçlarımız için Tanrı'ya güvenmemiz gerektiğini vurgulayan şu ayetler var:

> ***"Bu yüzden, 'Ne yiyeceğiz?', 'Ne içeceğiz?' ya da 'Ne giyeceğiz?' diyerek kaygılanmayın. Çünkü diğer uluslar bütün bunların peşinden gider; çünkü göksel Babanız bütün***

bunlara ihtiyacınız olduğunu bilir. Ama önce Tanrı'nın Egemenliğini ve O'nun doğruluğunu arayın; bütün bunlar da size verilecektir." *(Matta 6:31-33)*

Diğer ayetler çalışmanın önemini vurgular:

Ama biri yakınlarının, özellikle de kendi ev halkının ihtiyaçlarını karşılamıyorsa, imanı inkâr etmiş demektir ve iman etmeyen birinden daha kötüdür. *(1. Timoteos 5:8)*

Çünkü sizinle birlikteyken bile size şu buyruğu vermiştik: "Çalışmak istemeyen yemek de yemesin." *(2. Selanikliler 3:10)*

Bazı ayetler de belirli türde biriktirmenin bilgece olduğunu söyler:

Bilgenin evinde değerli hazineler ve yağ vardır, ama akılsız kişi bunları tüketip bitirir. *(Özdeyişler 21:20)*

Karıncaya git, ey tembel. Onun yaptıklarını gözlemle ve bilge ol; başında bir önder, gözetmen ya da yönetici olmadığı halde, ekmeğini yazın hazırlar ve yiyeceğini hasat zamanı toplar. *(Özdeyişler 6:6-8)*

Daha Derin Düşünmek İçin

Özdeyişler 6:9-11: Daha ne kadar orada yatacaksın?

Özdeyişler 30:7-9: Bana ne yoksulluk ne de zenginlik ver.

Matta 6:19-34: Yarın için kaygılanmayın.

Luka 12:13-34: Her türlü açgözlülüğe karşı kendinizi koruyun.

Luka 16:1-15: Kurnaz yönetici.

2. Korintliler 9:6-11: Her bakımdan zenginleşeceksiniz.

1. Selanikliler 4:11-12: Kendi ellerinizle çalışın.

2. Selanikliler 3:10-12: Kendi ekmeğinizi kazanın.

1. Timoteos 6:6-10: Kanaatkâr olun.

İbraniler 13:5: Elinizdekilerle yetinin.

1. Yuhanna 1:9: Günahlarımızı itiraf edersek…

****

Bölüm 44

Cinsel Ahlaksızlık

Çünkü Tanrı'nın isteği şudur: kutsallaşmanız, cinsel ahlaksızlıktan uzak durmanız, her birinizin Tanrı'yı tanımayan diğer uluslardan insanlar gibi şehvet tutkusuyla değil, kutsallık ve onur içinde kendi bedenini denetlemeyi bilmesi, bu konuda hiç kimsenin bir erkek ya da kız kardeşini istismar edip ona haksızlık etmemesi; çünkü daha önce sizi uyardığımız ve tanıklık ettiğimiz gibi, Rab bütün bu konularda yapılan haksızlıkların karşılığını verir. Çünkü Tanrı bizi kirlilik içinde yaşamaya değil, kutsallık içinde yaşamaya çağırdı.
(1. Selanikliler 4:3-7)

Açık konuşmak gerekirse, cinsel paklık muhtemelen hayatımda başa çıkmakta en çok zorlandığım alan olmuştur. Sanırım birçok ölçüte göre bu açıdan "normal" sayılırım. Ancak İsa'yı izlemeyi seçmeden önce (ve zaman zaman sonrasında da!) zihnimin ahlaksız fantezilerin peşinden gitmesine izin verdiğim için, bazı erkeklerden daha fazla zorluk yaşadığımı düşünüyorum. Aynı mantıkla, benim yaşadığım zorluklar muhtemelen cinsel günaha daha doğrudan karışmış birçok kişinin yaşadıklarından daha azdır.

Görünüşe göre Pavlus'un bekâr kalma armağanı vardı, yine de bu armağana sahip olmayan bizleri anlayabiliyordu:

> ***Yine de bütün insanların benim gibi olmasını isterdim. Ancak herkesin Tanrı'dan aldığı kendine özgü bir armağanı vardır; birininki bir tür, diğerininki başka bir türdür.***
>
> ***Ama evli olmayanlara ve dul kadınlara şunu söylüyorum: Benim gibi kalmaları onlar için iyidir. Ancak kendilerini denetleyemiyorlarsa evlensinler. Çünkü evlenmek, tutkuyla yanmaktan daha iyidir.*** *(1. Korintliler 7:7-9)*

Pavlus, İsa'nın izleyicilerinin ***tutkuyla yanmasının*** ve kendilerini denetlemekte zorlanmasının **anormal olmadığını** kabul eder. Cinsel arzularımız, Tanrı'nın bizi yaratış biçiminin bir parçasıdır. İsa'yı izleyen birçok kişi, belki de çoğu, cinsel arzularını öylece devre dışı bırakamaz. Tanrı, evliliklerin ve ailelerin kurulmasını desteklemek

için bizi bu tür arzularla yarattı. Şeytan, Tanrı'nın verdiği bu arzuları çarpıtarak bizi günaha sürüklemeye çalışır.

İyi bir evlilik ilişkisi cinsel doyum için tercih edilen yol olsa da, birçok insan için hemen mümkün olan bir seçenek değildir. Evli değilseniz ya da koşullar veya ilişkinizdeki sorunlar nedeniyle eşinizle birlikte değilseniz, bu alanda kendinizi kontrol edebiliyorsanız, özdenetim armağanı için Tanrı'ya şükredin. Bu konuda daha çok zorlananlar için, bana öyle geliyor ki Kutsal Yazılar mastürbasyonu kınamıyor. Mastürbasyon günah olan biçimlerde yapılabilse de, kendi başına günah olduğuna inanmıyorum. Tanrı'dan, O'nu hoşnut edecek şekilde nasıl yaşayacağınızı size göstermesini isteyin.

Günahın dereceleri olduğuna inanıyorum (Yaratılış 18:20-21, Mısır'dan Çıkış 32:30-31, 1. Samuel 2:17, Markos 3:28-29 ve Yuhanna 19:11 gibi ayetlere dayanarak). Her ikisi de bir zina biçimi olsa da, fiilen zina yapmanın birine şehvetle bakmaktan daha büyük bir günah olduğuna inanıyorum (Matta 5:27-28). Birini gerçekten baştan çıkarmak, bunu yalnızca düşünmekten daha büyük bir günahtır. Birini öldürmek, ondan yalnızca nefret etmekten daha büyük bir günahtır. "Bütün günahlar eşittir" düşüncesinin sizi giderek daha büyük günahlara sürüklemesine izin vermeyin. Bu düşünceyi, yapmayı yalnızca düşündüğünüz bir şeyi gerçekten yapmayı haklı çıkarmak için kullanmayın.

Birçok kişi, daha küçük günahların daha büyük günahlara yol açma eğiliminde olduğuna tanıklık edebilir. Açık cinsel eylemler içermeyen pornografi, açık cinsel eylemler içeren pornografiye yol açar; bu da daha da kötü günahlara yol açar. ***Cinsel ahlaksızlıktan kaçın!*** (1. Korintliler 6:18).

Daha Derin Düşünmek İçin

Yaratılış 18:16-19:28: Aşağıya, Sodom'a doğru baktılar.

Çölde Sayım 25:1-18: İsrail Şittim'de kalırken…

Yuhanna 8:1-11: Zina yaparken yakalanan kadın.

Romalılar 1:18-32: Tanrı'nın gazabı açığa çıkıyor…

1. Korintliler 5:1-13: Gerçekten de bildiriliyor ki…

1. Korintliler 6:9-20: Bedeninizle Tanrı'yı onurlandırın.

1. Yuhanna 1:9: Günahlarımızı itiraf edersek…

****

Bölüm 45

Gurur

Gurur yıkımdan, kibirli ruh düşüşten önce gelir.
(Özdeyişler 16:18)

Kendini bilge sanan birini görüyor musunuz? Bir akılsız için ondan daha çok umut vardır.
(Özdeyişler 26:12)

Birbirinizle aynı düşüncede olun. Yüksek şeylere heves etmeyin, alçakgönüllü kişilerle birlikte olun. Kendinizi bilge sanmayın.
(Romalılar 12:16)

Kibir, kişisel olarak üstesinden gelmekte zorlandığım bir başka konu oldu.

Bu, başa çıkılması zor bir günahtır; bunun bir nedeni, İngilizcede kullanılan "gurur" sözcüğünün her zaman kötü bir anlam taşımamasıdır. Bazı övünme ve gurur türleri kabul edilebilirken, diğerleri değildir. İşte iyi olanlara birkaç örnek:

> ***Ama herkes kendi işini sınasın; o zaman başkasıyla değil, kendi yaptıklarıyla övünmek için bir nedeni olacaktır.*** *(Galatyalılar 6:4)*
>
> ***Yazıldığı gibi, "Övünen, Rab ile övünsün."*** *(1. Korintliler 1:31)*

Kötü olan gururun (günah olan kibrin) basit bir tanımı şudur: kendinizi olması gerekenden daha üstün görmek. Buna genellikle başkalarını olması gerekenden daha değersiz görmek eşlik eder. Kutsal Yazılar'ın dediği gibi:

> ***Çünkü bana verilen lütuf aracılığıyla aranızdaki herkese söylüyorum: Kendinizi gereğinden fazla yüceltmeyin; ancak Tanrı'nın her bir kişiye verdiği iman ölçüsüne göre sağduyulu düşünün.*** *(Romalılar 12:3)*
>
> ***Hiçbir şeyi çekişme ya da kendini beğenmişlikle yapmayın; aksine, alçakgönüllülükle her biriniz başkalarını kendinizden üstün sayın.*** *(Filipililer 2:3)*

Gurur, şeytanın düşüşüne yol açan temel günah gibi görünmektedir. Gurur, tüm yaratılıştaki ilk günah olmuş olabilir (hatta Yaratılış 3'teki Adem ve Havva'nın günahından da önce):

> ***"Güzelliğin yüzünden yüreğin kibirlendi. Görkemin yüzünden bilgeliğini bozdun. Seni yere attım. Seni kralların önüne serdim ki seni görsünler."*** *(Hezekiel 28:17)*
>
> ***Bu nedenle gözetmen kusursuz olmalıdır ... yeni iman etmiş biri olmamalıdır; yoksa gurura kapılıp şeytanla aynı mahkûmiyete uğrayabilir.*** *(1. Timoteos 3:2, 6)*

Alçakgönüllülük yaygın olarak gururun karşıtı sayılır:

> ***Evet, hepiniz alçakgönüllülüğü kuşanın ve birbirinize boyun eğin; çünkü "Tanrı gururlulara karşı durur, ama alçakgönüllülere lütuf verir."*** *(1. Petrus 5:5)*
>
> ***O, alay edenlerle elbette alay eder, ama alçakgönüllülere lütuf verir.*** *(Özdeyişler 3:34)*
>
> ***Gurur gelince utanç da gelir, ama alçakgönüllülükle bilgelik gelir.*** *(Özdeyişler 11:2)*

Peki ya siz? Gururlu musunuz, yoksa alçakgönüllü mü?

Daha Derin Düşünmek İçin

2. Tarihler 26:16-21: Kral Uzziya'nın gururu.

Mezmurlar 10:4-6: Kötü kişi gururundan dolayı onu aramaz...

Özdeyişler 18:12: Çöküşünden önce...

Yeremya 9:23-24: Bilge kişi övünmesin...

Hezekiel 28:12-19: İblisin düşüşü.

Daniel 4:1-37: Kral Nebukadnessar'ın gururu.

1. Korintliler 1:17-31: Kimse övünmesin diye.

1. Yuhanna 1:9: Günahlarımızı itiraf edersek...

****

Bölüm 46

Öç Alma

"Bana yaptığını ben de ona yapacağım; yaptıklarının karşılığını ona vereceğim" deme.
(Özdeyişler 24:29)

Sevgili kardeşler, kendiniz öç almayın, Tanrı'nın gazabına yer bırakın. Çünkü şöyle yazılmıştır: "Öç almak bana aittir; karşılığını ben vereceğim, diyor Rab."
(Romalılar 12:19)

---

22. bölümde başkalarını bağışlamanın önemini ele aldık. Bağışlamamak, öç alma isteğine yol açma eğilimindedir. Bana göre öç almaya çalışmak, bağışlamanın tam tersidir.

Romalılar 12'den daha geniş bir bölümü ele alalım:

> ***Kimseye kötülüğe karşılık kötülük etmeyin. Herkesin gözünde saygın olana önem verin. Mümkünse, elinizden geldiğince herkesle barış içinde yaşayın. Sevgili kardeşler, kendiniz öç almayın, Tanrı'nın gazabına yer bırakın. Çünkü şöyle yazılmıştır: "Öç almak bana aittir; Karşılığını ben vereceğim, diyor Rab." Bu nedenle "Düşmanın açsa onu doyur. Susamışsa ona içecek ver; çünkü bunu yaparak onun başına kızgın korlar yığmış olursun." Kötülüğe yenilme, kötülüğü iyilikle yen.*** *(Romalılar 12:17-21)*

İntikam almak, başkalarını sevmemek anlamına da gelir. ***Komşunu kendin gibi sev*** buyruğu ilk verildiğinde, intikam peşinde koşmamakla ilişkilendirilmişti:

> ***"Halkından olanlardan öç almayacak, onlara kin beslemeyeceksin; ama komşunu kendin gibi seveceksin. Ben RAB'bim."*** *(Levililer 19:18)*

Petrus da intikam alma konusuna değinir:

> ***Son olarak, hepiniz aynı düşüncede olun, birbirinize şefkat gösterin, birbirinizi kardeşler olarak sevin, sevecen ve nazik olun, kötülüğe kötülükle, hakarete hakaretle karşılık***

> ***vermeyin; bunun yerine bereket dileyin, çünkü bereketi miras almak üzere buna çağrıldığınızı biliyorsunuz.*** *(1. Petrus 3:8-9)*

Tanrı'nın yargılamayı ve intikamı kendisine ayırıyor gibi görünmesi biraz ilgi çekicidir:

> ***"İntikam bana aittir; Karşılığını ben vereceğim, diyor Rab."*** *(Romalılar 12:19)*

Belki de bunun nedeni, insanları doğru biçimde yargılamak ve onlara karşılıklarını vermek için yeterli bilgiye sahip olan tek kişinin Tanrı olmasıdır. Başkaları hakkındaki yargılarımız, kendi bencilliğimiz ve bilgisizliğimiz yüzünden çarpılmaya eğilimlidir.

İsa, intikam yerine bağışlama konusunda bize zorlayıcı bir örnek verir:

> ***"Kafatası" denilen yere geldiklerinde, onu orada suçlularla birlikte çarmıha gerdiler; biri sağında, diğeri solundaydı. İsa, "Baba, onları bağışla, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar" dedi.*** *(Luka 23:33-34)*

Peki ya siz? Birisi size en son haksızlık yaptığında nasıl karşılık verdiniz? İntikam mı, bağışlama mı?

Daha Derin Düşünmek İçin

Hâkimler 15:1-20: Şimşon'un intikamı.

Özdeyişler 20:22: "Kötülüğün karşılığını vereceğim" demeyin.

Matta 5:38-48: Göze göz, dişe diş.

Elçilerin İşleri 7:59-60: İstefanos'un duası.

2. Selanikliler 1:5-10: Tanrı adildir: O karşılığını verecek...

2. Timoteos 4:14-15: Rab karşılığını verecek...

1. Yuhanna 1:9: Günahlarımızı itiraf edersek...

****

Bölüm 47

Hararetli Tartışma

Onlara bunları hatırlatın; Rab'bin huzurunda, hiçbir yararı olmayan ve dinleyenleri yıkıma sürükleyen söz tartışmalarına girmemeleri için onları uyarın.
(2. Timoteos 2:14)

Ama akılsızca ve cahilce tartışmalardan uzak dur, çünkü bunların kavga doğurduğunu biliyorsun. Rab'bin hizmetkârı kavga etmemeli, herkese karşı nazik, öğretmeye yetenekli ve sabırlı olmalı, kendisine karşı çıkanları yumuşaklıkla düzeltmelidir. Belki Tanrı onlara gerçeği tam olarak kavramalarını sağlayacak bir tövbe verir ve böylece, isteğini yerine getirmeleri için onları tutsak alan şeytanın tuzağından kurtulup kendilerine gelebilirler.
(2. Timoteos 2:23-26)

İsa'yı izleyenlerin çeşitli konularda, özellikle de ruhsal konularda, sık sık birbirleriyle şiddetle anlaşmazlığa düşmeleri bana ilginç geliyor. Bunu, kendi deneyimlerimizin ve kültürümüzün olayları nasıl anladığımızı ne kadar etkilediğinin ve anlayışımızın ne kadar kusurlu olduğunun bir göstergesi olarak görüyorum. İsa'nın pek çok samimi izleyicisinin benimsediği birbirinden farklı pek çok inanca bakarak, anlayışımızın düşündüğümüz kadar Kutsal Ruh'tan esinlenmediği sonucuna varıyorum!

Kutsal Yazılar şöyle der:

> ***Şimdi aynada belli belirsiz görüyoruz, ama o zaman yüz yüze göreceğiz. Şimdi kısmen biliyorum, ama o zaman, benim de tam olarak tanındığım gibi, tam olarak bileceğim.*** *(1. Korintliler 13:12)*
>
> ***Çünkü bana verilen lütuf aracılığıyla aranızdaki herkese söylüyorum: Kendinizi gereğinden fazla yüceltmeyin; ancak Tanrı'nın her bir kişiye verdiği iman ölçüsüne göre sağduyulu düşünün.*** *(Romalılar 12:3)*

Kendimize ve bilgimize gereğinden fazla değer verme eğilimindeyiz. Bu, imanlıları yararsız tartışmalara ve kavgalara sürükleyebilir. Konuşmalarımızla ilgili şu ayetleri de düşünün:

> ***Çok sözde itaatsizlik eksik olmaz, ama dilini tutan bilgece davranır.*** *(Özdeyişler 10:19)*
>
> ***Ağzınızdan hiçbir kötü söz çıkmasın; yalnızca ihtiyaca göre başkalarını geliştirmeye yarayan iyi sözler söyleyin ki bunlar dinleyenlere lütuf versin.*** *(Efesliler 4:29)*
>
> ***Öyleyse, sevgili kardeşlerim, herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta yavaş, öfkelenmekte yavaş olsun; çünkü insanın öfkesi Tanrı'nın istediği doğruluğu sağlamaz.*** *(Yakup 1:19-20)*

Peki ya siz? Yakın zamanda biriyle tartıştınız mı? Sonuç ne oldu?

Daha Derin Düşünmek İçin

Matta 12:33-37: Yüreğin taşan doluluğundan…

Luka 6:45: Çünkü yüreğinin taşan doluluğundan…

Romalılar 16:17-18: Bölünmelere neden olanlara karşı dikkatli olun.

Titus 3:9-11: Akılsızca tartışmalardan kaçının.

Yakup 1:26: Dilini sıkı bir şekilde dizginlemek.

Yakup 3:1-18: Dil bir ateştir.

1. Yuhanna 1:9: Günahlarımızı itiraf edersek…

****

Bölüm 48

Günah İşlemeyi Sürdürmek

Tanrı'dan doğmuş olan hiç kimse günah işlemez, çünkü Tanrı'nın tohumu onda kalır ve günah işleyemez, çünkü Tanrı'dan doğmuştur.
(1. Yuhanna 3:9)

Onu tanıdığımızı şundan anlarız: buyruklarını yerine getiriyorsak. "O'nu tanıyorum" diyen ama O'nun buyruklarını yerine getirmeyen kişi yalancıdır ve onda gerçek yoktur.
(1. Yuhanna 2:3-4)

Yukarıdaki ayetler, gerçek kurtuluşun davranışlarda değişiklikle sonuçlandığını açıkça gösteriyor. Ne yazık ki, İsa'nın birçok takipçisi Tanrı'nın ***lütfuyla*** kurtulmayı öylesine vurguluyor ki kurtuluşun sonucunda yaşamların değişmesini hiç beklemiyor gibi görünüyorlar. Bu nedenle, gerçekten kurtulmamış birçok kişinin kurtulduğuna inandırılarak aldatıldığını düşünüyorum.

Yuhanna'ya göre, gerçek kurtuluşun ölçütü bir ruhsal armağana sahip olmak, özel bir ruhsal deneyim yaşamak ya da doğru ruhsal sözleri söylemek değildir. Yuhanna'ya göre, kurtuluşun temel kanıtlarından biri Tanrı'ya itaattir. Yuhanna'nın sözünü yeniden düşünün:

> ***Onu tanıdığımızı şundan anlarız: buyruklarını yerine getiriyorsak. "Onu tanıyorum" diyen ve onun buyruklarını yerine getirmeyen kişi yalancıdır ve onda gerçek yoktur.*** *(1. Yuhanna 2:3-4)*

İbraniler'in yazarı da itaat konusunu ele alır:

> ***Çünkü gerçeğin bilgisini aldıktan sonra bilerek günah işlersek, günahlar için artık bir kurban kalmaz, yalnızca yargının korkuyla beklenmesi ve karşı gelenleri yiyip bitirecek kızgın bir ateş kalır.*** *(İbraniler 10:26-27)*

Pavlus da bu konuyu ele alır:

> ***Yoksa haksızlık yapanların Tanrı'nın Egemenliği'ni miras***

> ***almayacağını bilmiyor musunuz? Aldanmayın. Ne cinsel ahlaksızlık yapanlar, ne putperestler, ne zina edenler, ne erkek fahişeler, ne eşcinseller, ne hırsızlar, ne açgözlüler, ne sarhoşlar, ne iftiracılar, ne de zorla para alanlar Tanrı'nın Egemenliği'ni miras alacaklar. Bazılarınız böyleydiniz, ama yıkandınız. Kutsal kılındınız. Rab İsa'nın adıyla ve Tanrımızın Ruhu aracılığıyla aklandınız.*** *(1. Korintliler 6:9-11)*

İsa'nın izleyicilerinin kusursuz olduklarını ve hiç günah işlemediklerini iddia etmiyorum. Ama günahın yaşamlarımızda kural değil, istisna olması gerektiğini söylüyorum; özellikle de İsa'yı tanıdığımız süre uzadıkça. Yuhanna'nın da yazdığı gibi:

> ***Sevgili çocuklarım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Biri günah işlerse, Baba'nın önünde bir savunucumuz var: doğru olan İsa Mesih. O, kefaret kurbanıdır† günahlarımız için; yalnızca bizim günahlarımız için değil, bütün dünyanın günahları için de.*** *(1. Yuhanna 2:1-2)*

Peki ya siz? Yaşamınıza Tanrı'ya itaat mi, yoksa günaha itaat mi damgasını vuruyor? Yaşamınıza hâlâ Tanrı'ya itaat yerine günaha itaat damgasını vuruyorsa, sizi 16. bölümü (*Kurtulmak İçin Ne Yapmalıyım?*), 27. bölümü (*İtaat*), 30. bölümü (*Günahtan Özgür Kılınmak*), 38. bölümü (*Ruh'a Göre Yaşayın*) ve 42. bölümü (*İşlerle Değil, Yasayla Değil*) yeniden incelemeye teşvik ediyorum.

Daha Derin Düşünmek İçin

Matta 7:21-27: "Rab, Rab…"

Luka 6:46-49: "Neden bana 'Rab, Rab' diyorsunuz…"

Romalılar 6:1-23: Günah işlemeye devam mı edelim?

1. Korintliler 5:9-11: Böyle biriyle yemek bile yemeyin.

Galatyalılar 5:19-26: Benliğin işleri.

Galatyalılar 6:1: Birisi bir günah işlerken yakalanırsa.

Galatyalılar 6:7-10: Ne ekerseniz onu biçeceksiniz.

1. Petrus 1:14-16: Kutsal olun.

1. Petrus 2:11-12: Günahlı arzulardan uzak durun.

****

KISIM 6
Tanrı’nın Yapmadığı Şeyler

Bazı şeyler Tanrı’nın doğasına aykırıdır ve Tanrı bunları asla yapmaz. Bunlar açık olması gereken gerçekler olsa da, aksini düşünmemiz ve buna göre davranmamız şaşırtıcı derecede kolaydır. Bunları anlamak Tanrı’ya olan güvenimizi güçlendirmelidir.

****

Bölüm 49

Kötülük Yapmak, Adaleti Çarpıtmak

Evet, kuşkusuz Tanrı kötülük yapmaz, Her Şeye Gücü Yeten de adaleti çarpıtmaz.
(Eyüp 34:12)

Tanrı hiçbir zaman yanlış yapmadı ya da adaleti saptırmadı ve bunu asla yapmayacak. Yine de sorunlarımız için Tanrı'yı suçlama eğilimindeyiz.

Eyüp'ün çok iyi giden yaşamı her şeyini kaybetmesiyle değiştiğinde, karısı ona şöyle dedi:

> ***"Hâlâ dürüstlüğünü koruyor musun? Tanrı'yı reddet ve öl."*** *(Eyüp 2:9)*

Sorunlarımız için Tanrı'yı suçlamak, doğal günahkâr eğilimimizdir. Çoğu zaman sorunlarımıza kendimiz yol açarız; çoğu zaman yalnızca ektiğimizi biçeriz; yine de Tanrı'yı suçlarız.

Başka zamanlarda, Eyüp'ün durumunda olduğu gibi, sorunlarımız büyük ölçüde başkalarından kaynaklanır ve yine de Tanrı'yı suçlama eğiliminde oluruz. Eyüp, acılar karşısında gösterdiği sabırla harika bir örnektir, ama o da Tanrı'da kusur bulma eğilimindeydi:

> ***Sana feryat ediyorum, ama bana cevap vermiyorsun. Ayağa kalkıyorum, sen bana bakıyorsun. Bana karşı acımasız oldun. Elinin gücüyle bana zulmediyorsun. Beni rüzgâra kaldırıyor, onunla sürüklüyorsun. Fırtınada beni eritiyorsun.*** *(Eyüp 30:20-22)*

Tanrı Eyüp'e saldırmamıştı. Eyüp kitabının ilk iki bölümünden, Tanrı'nın Eyüp'ü korumaya geçici olarak ara verdiği ve Eyüp'e saldıranın aslında Şeytan olduğu açıkça anlaşılır. Ancak Eyüp bundan habersizdi ve Tanrı'yı kendisine saldırmakla suçladı.

Koşullarınız ne olursa olsun, İsa'nın bir izleyicisiyseniz şunu hatırlayın:

> ***Tanrı'yı sevenler, O'nun amacı doğrultusunda çağrılmış olanlar için her şeyin birlikte iyilik için işlediğini biliyoruz.*** *(Romalılar 8:28)*
>
> ***Kendi Oğlu'nu esirgemeyip O'nu hepimiz için teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi de karşılıksız olarak vermez mi?*** *(Romalılar 8:32)*
>
> ***Tanrı ışıktır ve onda hiçbir karanlık yoktur.*** *(1. Yuhanna 1:5)*

Bu dünyadaki yaşam çok zor olabilir ve çoğu zaman bunu değiştirmek için yapabileceğimiz pek bir şey yoktur. Yaşadığımız sıkıntılar, bize çok uzun gelen bir süre boyunca devam edebilir. Peygamber Habakkuk, Tanrı'nın Babil ordusunu kendi ülkesine karşı göndereceğini önceden gördü. Dünyası yıkılmak üzereyken Tanrı'ya nasıl güvenip onu izleyeceğiyle yüzleşmek zorundaydı. Vardığı sonucun bir bölümü şöyleydi:

> ***İncir ağacı çiçek açmasa, asmalarda meyve olmasa, zeytin için verilen emek boşa gitse, tarlalar yiyecek vermese, ağıllarda sürü kalmasa ve ahırlarda sığır olmasa da ben yine RAB'de sevineceğim. Kurtuluşumun Tanrısı'nda sevinç duyacağım!*** *(Habakkuk 3:17-18)*

Peki ya siz? Koşulların ne olursa olsun, ***RAB'de sevinecek*** ve ***Tanrı'da sevinç duyacak*** mısın?

Daha Derin Düşünmek İçin

Sorunların için hiç Tanrı'yı suçladın mı? Özür dilemeli misin?

Mezmurlar 10:1-18: Neden uzakta duruyorsun, ey RAB?

Süleyman'ın Özdeyişleri 3:11-12: RAB'bin terbiyesini küçümseme.

2. Korintliler 4:16-17: Hafif ve geçici sıkıntılarımız.

Titus 1:1-2: Tanrı yalan söylemez.

İbraniler 6:16-18: Tanrı'nın yalan söylemesi imkânsızdır.

İbraniler 12:3-11: Tanrı'dan gelen terbiye.

İbraniler 13:5-6: "Seni asla terk etmeyeceğim…"

****

KISIM 7
Tüm Bunları Birleştirirken

Buraya kadar çeşitli “şeyleri” ele alarak sonsuz yaşamın temellerini inceledik:

KISIM 1: Bildiğimiz Şeyler

KISIM 2: Yaptığımız Şeyler

KISIM 3: Tanrı’nın Yaptığı Şeyler

KISIM 4: Tanrı’nın ve Bizim Yaptığımız Şeyler

KISIM 5: Yapmamamız Gereken Şeyler

KISIM 6: Tanrı’nın Yapmadığı Şeyler

Bu “şeylerin” hepsi farklı derecelerde önemli olsa da asıl önemli olan, bunlara ilişkin anlayışımızı kurtuluşa kavuşmak ve bu kurtuluş içinde Tanrı’yı hoşnut edecek bir şekilde yaşamaya devam etmek için kullanmaktır.

Bu bölümde kurtuluşu üç farklı bakış açısından ele alacağız:

- Kurtuluşun çeşitli yönlerini gözden geçireceğiz.
- Kurtulmuş olmak, “Mesih’te” olmaktır.
- Kurtuluş, İsa’ya gelmeyi, Tanrı’yla barışmayı, Tanrı’yı tanımayı ve sevmeyi içerir.

Ardından, “sağlam durma” gerekliliğiyle konuyu tamamlayacağız.

****

Bölüm 50

Kurtuluş

"Çünkü İnsanoğlu kaybolanı arayıp kurtarmaya geldi."
(Luka 19:10)

Mesih İsa'nın günahkârları kurtarmak için dünyaya geldiği sözü güvenilirdir ve bütünüyle kabul edilmeye layıktır; bu günahkârların başında ben geliyorum.
(1. Timoteos 1:15)

"Çünkü Tanrı dünyayı öyle sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi; öyle ki ona iman eden herkes mahvolmasın, sonsuz yaşama kavuşsun. Çünkü Tanrı Oğlu'nu dünyayı yargılamak için değil, dünya onun aracılığıyla kurtulsun diye dünyaya gönderdi."
(Yuhanna 3:16-17)

İsa ***günahkârları kurtarmak***, ***kaybolanı arayıp kurtarmak için*** geldi. Buna sen ve ben de dahiliz. Bana öyle geliyor ki, Kutsal Kitap'ın bütünündeki temel temalardan biri, Tanrı'nın insanlığa kurtuluş sağlamasıdır. Bir başka temel tema da çoğu insanın kurtuluşu reddetmesidir. Tanrı benim için de senin için de bir kurtuluş yolu sağladı. Bunu reddetmemeye dikkat edelim!

Kurtulmak ne anlama gelir? "Kurtuluş" nasıl bir şeydir? Kurtuluşu başlatan Tanrı'dır ve Tanrı, kurtuluşun getirdiği birçok bereketi ve imkânı bize karşılıksız olarak sağlar. Bu kitap boyunca kurtuluşun birçok yönü ele alınmıştır:

- Günahın neden olduğu ruhsal ölümümüz yüzünden kurtuluş gereklidir (bölüm 3).
- İsa günahlarımız için ölerek kurtuluşu mümkün kıldı (bölüm 4).
- İsa ölümden dirilerek ölüm üzerindeki gücünü ve bizi günahlarımızdan kurtarma gücünü kanıtladı (bölüm 5).
- Kurtuluşun kaynağı Tanrı'nın sevgisidir (bölüm 6).
- Tanrı ve yaratılış hakkındaki bilgi, kurtuluşu anlamamıza yardımcı olur (1–15. bölümler).
- Kurtuluş, İsa'ya gelmeyi, İsa'ya güvenmeyi ve İsa'yı izlemeyi

içerir. Her birimiz tövbe ederek Tanrı'ya dönmeli ve İsa'ya iman etmeliyiz (bölüm 16).

- Kurtuluş, bu yaşam boyunca Tanrı'dan gelen birçok bereketi ve imkânı içerir: Günahlarımız bağışlanır; günahın gücünden özgür kılındık; Tanrı'dan doğduk; Kutsal Ruh armağanı; tek bir bedenin üyeleriyiz; ve Mesih'te bize her ruhsal bereket verildi! (28-34. bölümler).
- Tanrı'ya duyduğumuz sevgi nasıl yaşadığımızı etkiler: yaptıklarımız (17-27. ve 35-41. bölümler) ve kaçındıklarımız (42-48. bölümler). Doğru bir yaşam sürmemiz ancak Tanrı'nın birçok bereketi ve sağladığı olanaklar sayesinde mümkündür (28-41. bölümler).
- Gelecekteki bereketler de buna dahildir: yargı gününde mahkûm edilmemek ve gelecekte alınacak ödül (14. ve 15. bölümler).

Bu harika kurtuluşu yeniden düşünün:

> ***Ama Kurtarıcımız Tanrı'nın iyiliği ve insanlığa olan sevgisi ortaya çıktığında, kendi yaptığımız doğru işlerden dolayı değil, merhameti uyarınca, yeniden doğuşun yıkaması ve Kutsal Ruh'un yenilemesi aracılığıyla bizi kurtardı; Kutsal Ruh'u Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktü; öyle ki, O'nun lütfuyla aklanarak sonsuz yaşam umuduna göre mirasçılar olalım.*** *(Titus 3:4-7)*

Tanrım, böylesine büyük bir kurtuluş için sana teşekkür ederim!

Daha Derin Düşünmek İçin

Elçilerin İşleri 4:8-12: Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur.

Romalılar 1:16-17: Kurtuluş için Tanrı'nın gücü.

2. Korintliler 6:1-2: Kurtuluş günü şimdidir.

2. Korintliler 7:8-10: Kurtuluşa götüren tövbe.

Titus 2:11-14: Kurtuluş getiren Tanrı'nın lütfu.

İbraniler 2:1-4: Böylesine büyük bir kurtuluşu ihmal edersek.

Kitap Kaynağı: Watchman Nee'nin "Normal Hristiyan İnancı" adlı eseri.

****

Bölüm 51

Mesih'te

Bu nedenle bir kimse Mesih'teyse, yeni bir yaratıktır. Eski şeyler geçip gitti. İşte, her şey yeni oldu.
(2. Korintliler 5:17)

Bu nedenle artık Mesih İsa'da olanlar için hiçbir mahkûmiyet yoktur.
(Romalılar 8:1)

Mesih İsa'da olan hepinizin üzerine esenlik olsun.
(1. Petrus 5:14)

Kutsal Yazılar, kurtulmuş olanlardan ***"Mesih'te."*** olanlar diye söz eder. Eğer ***"Mesih'te,"*** iseniz, ***yeni bir yaratıksınız; eski şeyler geçip gitti; her şey yeni oldu***! Yeni bir kimliğiniz var. Bu, Tanrı'nın lütfunun bir parçasıdır; Tanrı'nın yaptığı bir şeydir:

> ***Bizi sizinle birlikte Mesih'te sağlam kılan ve bizi mesheden Tanrı'dır. O bizi mühürledi ve güvence olarak yüreklerimize Ruh'u verdi.*** *(2. Korintliler 1:21-22)*

Mesih'teki yeni kimliğimizi anlamak, İsa'yı izlemenin önemli bir anahtarıdır. ***Mesih'teki*** konumumuz, bizi Tanrı'nın lütfuyla, yani Tanrı'nın karşılıksız verdiği pek çok bereketle uyumlu kılar.

Mesih'teysek, Tanrı'nın lütfuyla sahip olduğumuz bereketlerin birçoğunu zaten inceledik (28–34. bölümler):

- İsa kanını döktüğü için günahlarımız bağışlandı.
- İsa öldüğü için günahtan özgür kılındık.
- İsa ölümden dirildiği için yeni bir yaşamımız var.
- İsa yüceltildiği için Kutsal Ruh döküldü.
- Tek bir bedenin, Mesih'in bedeninin üyeleriyiz.
- Tanrı bize ***Mesih'te*** her türlü ruhsal bereketi verdi.

Mesih'te olmakla ilgili birkaç ayete daha bakalım:

> ***Bu nedenle artık Mesih İsa'da olanlara, benliğe göre değil,***

Ruh'a göre yaşayanlara hiçbir mahkûmiyet yoktur. Çünkü Mesih İsa'da yaşam veren Ruh'un yasası beni günah ve ölüm yasasından özgür kıldı. *(Romalılar 8:1-2)*

Ne Yahudi ne Grek, ne köle ne özgür, ne erkek ne kadın vardır; çünkü hepiniz Mesih İsa'da birsiniz. *(Galatyalılar 3:28)*

Çünkü biz Tanrı'nın eseriyiz; Tanrı'nın önceden hazırladığı iyi işleri yapmamız için Mesih İsa'da yaratıldık. *(Efesliler 2:10)*

Ama bir zamanlar uzakta olan sizler, şimdi Mesih İsa'da Mesih'in kanı aracılığıyla yakın kılındınız. *(Efesliler 2:13)*

Bu ayetler, ***Mesih'te*** olduğumuzda sahip olduğumuz başka bazı bereketleri de açıklıyor:

- Artık mahkûm değiliz.
- Günah ve ölüm yasasından özgür kılındık.
- İman aracılığıyla hepimiz Tanrı'nın çocuklarıyız.
- Biz Tanrı'nın eseriyiz, iyi işler yapmak için yaratıldık.
- Tanrı'ya yakın kılındık.

Düşmanımızın en büyük aldatmacalarından biri, imanlıların ***"Mesih'te"*** sahip oldukları yeni kimliklerini anlamalarını engelleyerek kurtulmamış insanlar gibi yaşamaya devam etmelerini sağlamaktır. Buna kanmayın! Tanrı bizleri, kendi halkını, büyük ölçüde bereketledi. Bu bereket içinde yaşayalım!

Çünkü bir zamanlar karanlıktınız, ama şimdi Rab'de ışıksınız. Işığın çocukları olarak yaşayın. *(Efesliler 5:8)*

Daha Derin Düşünmek İçin

Yukarıdaki 11 maddeyi kendinize uyarlayarak yüksek sesle okuyun (örneğin, "bizim" yerine "benim", "biz ...-iz" yerine "ben ...-im" kullanın).

Efesliler 1:3-14: Mesih'te her ruhsal bereket.

Filipililer 1:1; Koloseliler 1:2: Mesih'te olanlara.

1. Yuhanna 3:1-3: Tanrı'nın çocukları olarak adlandırılıyoruz!

Kitap Kaynağı: Neil Anderson tarafından yazılan "Karanlığın Üzerinde Zafer"; "Mesih'teki kimliğinizin gücünün farkına varmak."

****

Bölüm 52

“Bana Gelin”

“Ey bütün yorulanlar ve ağır yük altında olanlar, bana gelin, ben size huzur vereceğim. Boyunduruğumu üzerinize alın ve benden öğrenin, çünkü ben yumuşak huylu ve alçakgönüllüyüm; ve canlarınız huzur bulacak. Çünkü boyunduruğum kolay, yüküm hafiftir.”
(Matta 11:28-30)

“Susayan varsa bana gelsin ve içsin! Bana iman edenin içinden, Kutsal Yazı’nın dediği gibi, diri su ırmakları akacak.”
(Yuhanna 7:37-38)

_____

İsa her birimizi kendisine gelmeye davet ediyor. Bu, kurtuluşa bir davettir: ***Bana gelin.*** İsa’ya nasıl geliriz? İsa’ya tövbe ve iman yoluyla geliriz (16. bölümde belirtildiği gibi).

Kurtuluş öncelikle bildiğimiz ya da yaptığımız şeylerle ilgili değildir; kurtuluş doğru bir ilişki içinde olmakla ilgilidir:

> ***“Sonsuz yaşam, seni, tek gerçek Tanrı’yı ve gönderdiğin İsa Mesih’i tanımalarıdır.”*** *(Yuhanna 17:3)*

Sonsuz yaşam, Tanrı’yı tanımayı içerir. Günah, Tanrı’yla ilişkimizi bozmuştu. İsa’nın ölümü aracılığıyla Tanrı’yla ilişkimiz yeniden kurulur; Tanrı’yla ***barışırız***:

> ***Çünkü biz düşmanken Oğlu’nun ölümü aracılığıyla Tanrı’yla barıştıysak, barışmış olarak O’nun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir. Yalnız bu da değil, şimdi aracılığıyla Tanrı’yla barışmış olduğumuz Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı’da sevinç buluyoruz.*** *(Romalılar 5:10-11)*

Kurtuluşu anlamamıza yardımcı olmak için bu kitap, ruhsal kavramları şu tür kategorilere ayırmıştır: *“Bildiklerimiz”* ve *“Yaptıklarımız.”* Ancak kurtuluşun yalnızca bilinecek ve yapılacak şeylerden ibaret olduğunu düşünmek yanlıştır. Yalnızca ruhsal gerçeği bilmek ve dinî uygulamaları yerine getirmek bizi

kurtarmaz. Aksine kurtuluş, İsa'ya gelmeyi, İsa'ya güvenmeyi ve İsa'yı izlemeyi içerir. İsa'ya gelmemizin amacı ***barışmış*** Tanrı'yla ve ***tanımak*** Baba'yı ve Oğul'u.

İsa aracılığıyla Tanrı'yla barıştıktan sonra, Tanrı'yla ilişkimizi güçlendiren şeyleri öğrenmeli ve yapmalıyız. Tanrı'yla ilişkimize zarar veren şeylerden kaçınmalıyız. *"Bildiğimiz Şeyler," hakkında yazmanın amacı budur. "Yaptığımız Şeyler,"* ve *"YAPMAMAMIZ Gereken Şeyler."* Amaç, Tanrı'yı daha iyi tanımak; Tanrı'yla ilişkimizi derinleştirmek; Tanrı'ya olan sevgimizi derinleştirmektir.

Kurtuluş için İsa'ya geldiniz mi? Öyleyse sizi ***Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in lütfunda ve bilgisinde büyümeye çağırıyorum. Yücelik şimdi ve sonsuza dek onun olsun. Amin.*** (2. Petrus 3:18)

Henüz İsa'ya gelmediyseniz, neden bugün gelmeyesiniz?

> ***İşte, uygun zaman şimdidir. İşte, şimdi kurtuluş günüdür.*** *(2. Korintliler 6:2)*
>
> ***Ruh ve gelin, "Gel!" diyor. İşiten de, "Gel!" desin. Susayan gelsin. Dileyen, yaşam suyunu karşılıksız alsın.*** *(Vahiy 22:17)*

Daha Derin Düşünmek İçin

Matta 7:21-23: "Sizi hiç tanımadım."

Matta 19:13-15: Bırakın küçük çocuklar gelsin.

Yuhanna 3:19-21: Işığa gelmek.

Yuhanna 5:39-40: İsa'ya gelmeyi reddetmek.

Yuhanna 6:35-51: "Bana gelen acıkmayacak."

Yuhanna 14:6: İsa aracılığıyla Baba'ya gelmek.

2. Korintliler 5:17-21: İsa aracılığıyla Tanrı'yla barışmak.

Filipililer 3:7-16: İsa'yı tanımanın her şeyden üstün değeri.

1. Yuhanna 5:20: Gerçek olanı tanıyalım diye.

Kitap Kaynağı: D.L. Moody tarafından yazılan "Tanrı'ya Giden Yol". İnternette ücretsiz olarak bulunabilir.

****

Bölüm 53

Sağlam Durun

Bu nedenle Mesih'in bizi özgür kıldığı özgürlükte sağlam durun ve yeniden kölelik boyunduruğuna girmeyin.
(Galatyalılar 5:1)

Son olarak, Rab'de ve O'nun kudretinin gücünde güçlü olun. İblis'in hilelerine karşı durabilmek için Tanrı'nın bütün zırhını kuşanın. Çünkü mücadelemiz ete ve kana karşı değil, yönetimlere, yetkilere, bu çağın karanlığının dünya egemenlerine ve göksel yerlerdeki kötülüğün ruhsal güçlerine karşıdır. Bu nedenle Tanrı'nın bütün zırhını kuşanın ki kötü günde direnebilesiniz ve her şeyi yaptıktan sonra ayakta kalabilesiniz. Öyleyse belinize hakikat kemerini bağlamış, doğruluk göğüslüğünü giymiş ve ayaklarınızı esenlik Müjdesi'nin hazırlığıyla donatmış olarak ayakta durun; her şeyden önce, kötü olanın bütün alevli oklarını söndürebileceğiniz iman kalkanını alın. Kurtuluş miğferini ve Tanrı'nın sözü olan Ruh'un kılıcını da alın; her türlü dua ve yakarışla, her zaman Ruh'ta dua ederek ve bu amaçla bütün kutsallar için tam bir kararlılıkla ve yakarışla uyanık kalarak.
(Efesliler 6:10-18)

Kutsal Yazılar, kurtulmuş olanlara ***sağlam durmalarını*** öğütler. Dikkat edin, verilen talimat ilerleyip fethetmek değil, ***durmaktır.*** İsa zaten galip gelmiş ve zaferi kazanmıştır (Koloseliler 2:8-15). Bu zaferde ***sağlam durmamız*** gerekir.

Efesliler 6:13-18'de (yukarıda), korunmak için ***Tanrı'nın bütün silahlarını*** kuşanarak nasıl ***durmamız*** gerektiği sözcüklerle resmedilir. Bu betimleme, galip gelmemiz için Tanrı'nın bize sağladığı birçok şeyi gösterir:

- ***hakikat kemerini:*** İblisin ve cinlerin başlıca silahı yalanlardır. Gerçeği bilmek bizi onların yalanlarından korur. Bildiğimiz temel gerçek, İsa'nın günahkârları kurtarmak için ölen Mesih, Tanrı'nın Oğlu olduğu; ve ölümden dirildiğidir. Gerçeği bilin ve ona sımsıkı bağlı kalın!
- ***Doğruluk göğüslüğü:*** İsa'nın ölümü ve dirilişi sayesinde

günahlarımız bağışlanır ve Tanrı'nın önünde doğru sayılırız (1. Yuhanna 1:9). Bunun aksini ileri süren suçlamalar asılsızdır. İsa aracılığıyla sahip olduğumuz doğruluğa sımsıkı bağlı kalın! (Ayrıca 29, 30, 31, 32 ve 42. bölümlere bakın.)

- ***Ayakkabılar… esenlik Müjdesi'nin hazırlığı:*** Artık İsa aracılığıyla Tanrı'yla barış içindeyiz (Romalılar 5:1). Bu esenliğe sımsıkı bağlı kalmalı ve iyi haberi, esenlik Müjdesi'ni, başkalarıyla paylaşmaya hazır olmalıyız (1. Petrus 3:15).
- ***İman kalkanı:*** Tanrı'ya ve vaatlerine sağlam bir iman duymak, ***kötü olanın bütün alevli oklarını söndürmemizi*** sağlar. İmanda sağlam durun! (Ayrıca 35. bölüm *"İman."* konusuna bakın)
- ***Kurtuluş miğferi:*** Yaratılıştaki hiçbir şey bizi Tanrı'nın sevgisinden ayıramaz (Romalılar 8:31-39). Kurtuluş umudunda sağlam durun! (1. Selanikliler 5:8)
- ***Tanrı'nın sözü olan Ruh'un kılıcı:*** Kutsal Yazılar'ı bilmeli ve onlara dayanarak sağlam durmalıyız. Sağlam durmanıza yardımcı olması için belirli ayetleri yüksek sesle söyleyin (İsa, Matta 4:1-11'de bunu nasıl yapacağımızı gösterir). Tanrı'nın sözüyle sağlam durun!
- ***Her zaman Ruh'ta dua ederek:*** Tanrı'yla her zaman iletişim içinde olmalıyız. Dua etmeyi asla bırakmayın! (1. Selanikliler 5:17) (Ayrıca 24. bölüm *"Dua."* başlığına bakın)
- ***Bu amaçla tam bir kararlılıkla uyanık kalarak:*** Sağlam durmak, her zaman dikkatli olmamızı gerektirir. İsa'nın kendisinin söylediği gibi: ***"Dikkat edin, uyanık kalın ve dua edin."*** (Markos 13:33)

Tanrım, senin bütün silah donanımını kuşanıp İsa'da sağlam dururken bizim olan zafer için sana teşekkür ederiz!

Daha Derin Düşünmek İçin

Filipililer 1:27-28: Tek bir ruhta sağlam durmak.

2. Selanikliler 2:15: Sağlam durun.

Kitap Kaynağı: Watchman Nee tarafından yazılan "Otur, Yürü, Ayakta Dur".

Kitap Kaynağı: D.L. Moody'nin "Zafer Dolu Yaşam" adlı eseri.

****

Sonuç

Tanrı İYİDİR; HER zaman; HER bakımdan!

Bu kitap boyunca Tanrı'nın iyiliğini, halkına olan sevgisini ve lütfunu gördük. Bu gerçeklere sımsıkı sarılın! Onları bırakmayın! Bunları kendinize hatırlatmak için birkaç hafta ya da ay sonra bu kitabı yeniden gözden geçirmeyi düşünün.

> ***Sözü yalnızca dinleyerek kendinizi aldatmayın, onu uygulayın.*** *(Yakup 1:22)*

Giriş bölümünde yaptığım gibi, aşağıdaki duayı kendi duanız olarak benimsemeniz için sizi bir kez daha teşvik ediyorum:

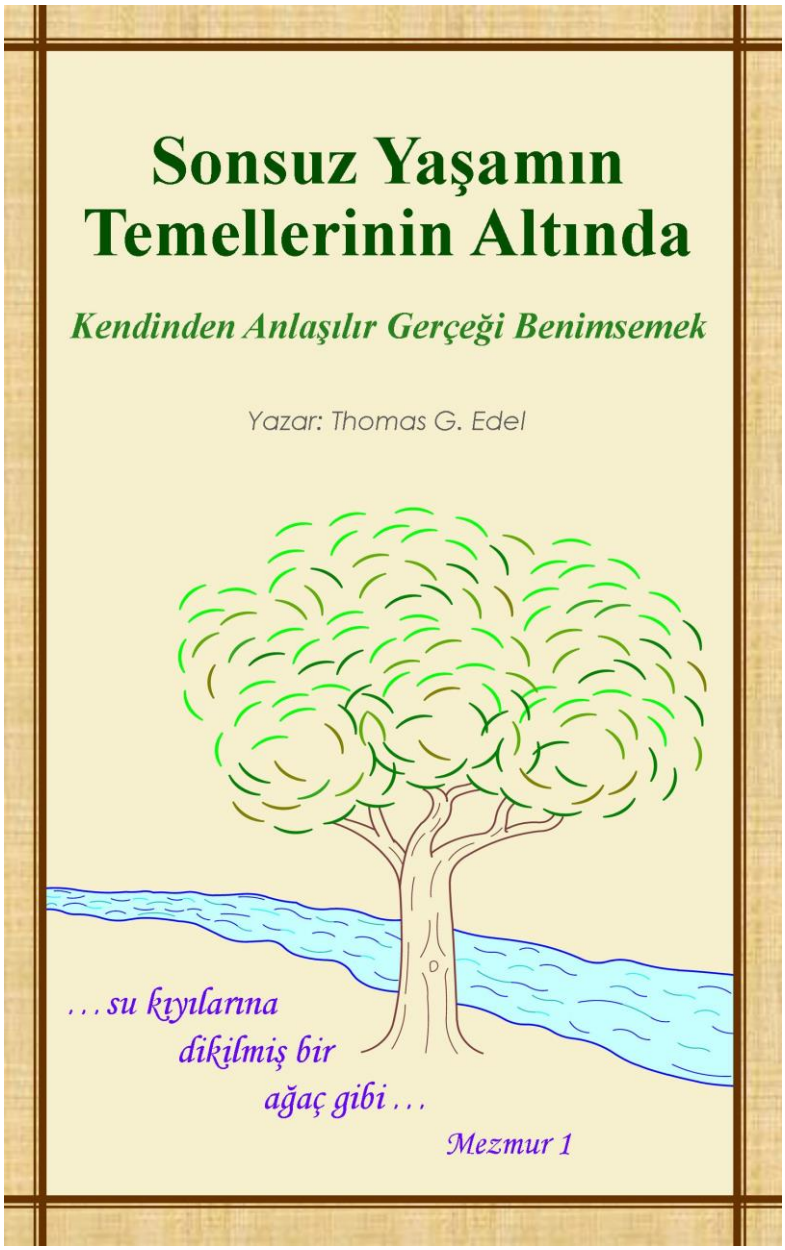
> *Ey Tanrı, bana olan sevgini bilmeme yardım et. Senin yollarını öğrenmeme ve bu yollarda yürümeme yardım et. Kendimi senin beni gördüğün gibi görebilmem ve içinde bulunduğum koşulları senin anladığın gibi anlayabilmem için ruhsal gözlerimi aç. Beni Ruhunla doldur ki beni nereye yönlendirirsen yönlendir seni izleyebileyim.*

Son olarak:

> ***Ebedî bir antlaşmanın kanıyla koyunların büyük çobanı olan Rabbimiz İsa'yı ölümden dirilten esenlik Tanrısı, kendi isteğini yerine getirmeniz için sizi her iyi işte yetkin kılsın; İsa Mesih aracılığıyla kendi gözünde hoş olanı sizde gerçekleştirsin. Yücelik sonsuza dek İsa Mesih'in olsun. Amin.*** *(İbraniler 13:20-21)*
>
> ***Ruh ve gelin, "Gel!" diyor. İşiten de, "Gel!" desin. Susayan gelsin. Dileyen, yaşam suyunu karşılıksız alsın.*** *(Vahiy 22:17)*
>
> ***Rab İsa Mesih'in lütfu hepinizle olsun. Amin.*** *(Vahiy 22:21)*

****

Yazarın Diğer Kitapları

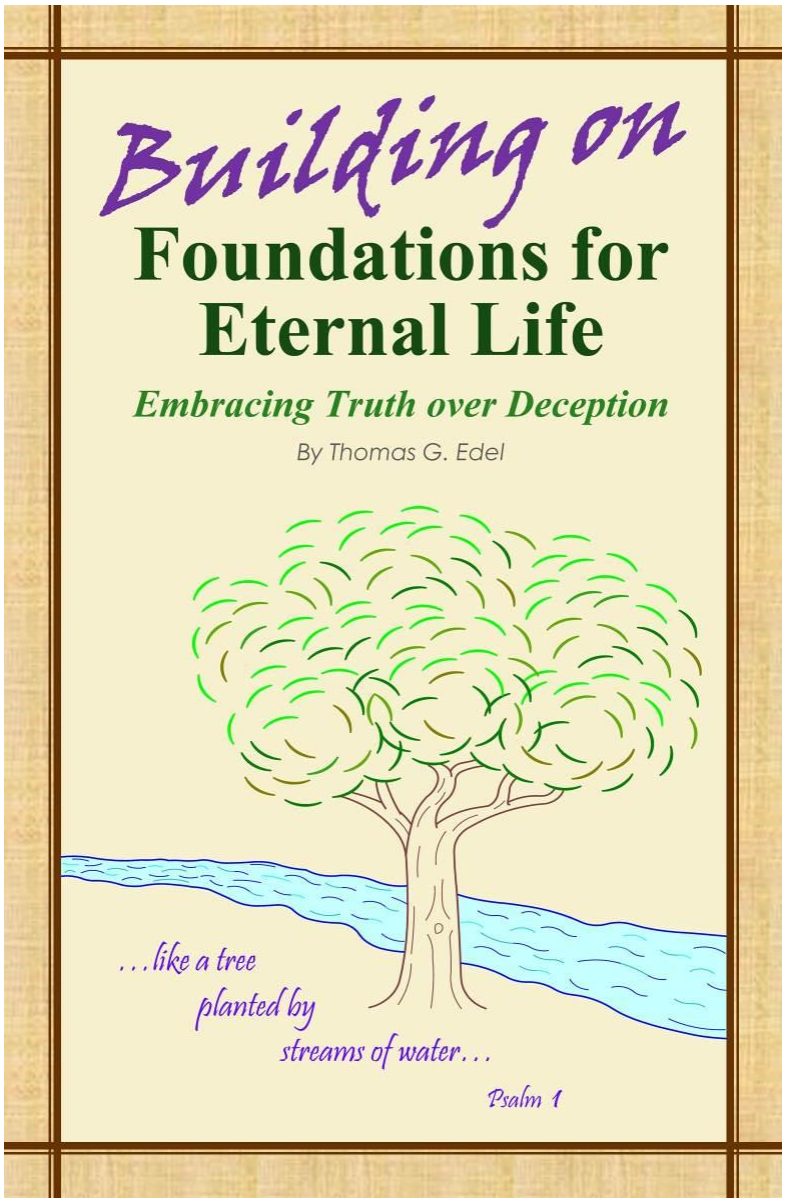

Sonsuz Yaşamın Temellerinin Altında

Hakikat var mı? *Hakikat* nedir? *Hakikat* nasıl bilinebilir? Gözlem ve akıl yoluyla *hakikatin* birçok yönü bilinebilir. Bu tür *hakikatler*, gerçek imanın ve bilginin üzerine inşa edilebileceği sağlam temeli oluşturur. Bu kitapta ele alınan *"hakikatlerin" "kendiliğinden açık"* olduğuna katılıp katılmadığınızı kendiniz değerlendirin!

Ücretsiz e-kitap sürümlerine şu adresten ulaşılabilmesi beklenmektedir:

ShalomKoinonia.org

Sonsuz Yaşamın Temelleri Üzerine İnşa Etmek

Kral Süleyman şöyle yazdı: ***"Ne mutlu bilgelik bulan, anlayış kazanan insana. Çünkü onun sağladığı kazanç gümüş elde etmekten, getirisi ise saf altından daha iyidir. O, yakutlardan daha değerlidir. Arzulayabileceğiniz hiçbir şey onunla kıyaslanamaz."*** (Özdeyişler 3:13-15)

"Arzulayabileceğiniz hiçbir şey onunla kıyaslanamaz." Ona sahip misiniz? Gerçekten bu kadar değerli mi? ***Bilgeliğe*** ve ***anlayışa*** sahip misiniz?

Ücretsiz e-kitap sürümlerine şu adresten ulaşılabilmesi beklenmektedir:

ShalomKoinonia.org

****